

TABELA E PËRMBAJTJES

Tabela e Përmbajtjes	1
PJESA E PARË PARIMET E PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT	1
KREU I DISPOZITA TË PËRGJITHSHME	1
Neni 1 Objekti i ligjit.....	1
Neni 2 Qëllimi i procedurës së falimentimit.....	1
Neni 3 Përkufizime.....	1
Neni 4 Parimi i legjislacionit të zbatueshëm	3
Neni 5 Parimi i efijencës.....	4
Neni 6 Parimi i transparencës dhe informimit.....	4
Neni 7 Debitori në procedurën e falimentimit.....	4
Neni 8 Aksesit i publikut.....	4
Neni 9 Juridiksioni i Gjykatës së Falimentimit.....	5
Neni 10 Juridiksioni i Gjykatës së Apelit	5
Neni 11 Kompetenca territoriale	5
Neni 12 Njoftimet dhe shpalljet.....	6
PJESA E DYTË FILLIMI I PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT, PALËT PJESËMARRËSE DHE MASA E FALIMENTIMIT	7
KREU I FILLIMI I PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT	7
Neni 13 Kërkesa për fillimin e procedurës së falimentimit.....	7
Neni 14 Dokumentacioni që shoqëron kërkesën e debitorit.....	7
Neni 15 Detyrimi për të paraqitur kërkesë për fillimin e procedurës së falimentimit.....	8
Neni 16 Kërkesa e kreditorit.....	8
Neni 17 Shqyrtimi i kërkesës së debitorit	8
Neni 18 Shqyrtimi i kërkesës së kreditorit	8
Neni 19 Procedura në rastin e kundërshtimit të kërkesës së kreditorit nga debitori	9
Neni 20 Rastet e mungesës së pasurisë.....	9
Neni 21 Detyrimi i debitorit për të siguruar dokumentet	10
Neni 22 Vendosja e masave të përkohshme	10
Neni 23 Administratori i përkohshëm	11
Neni 24 Shpallja publike për kufizimet në disponimin e pasurisë.....	11
Neni 25 Pasojat që rrjedhin nga kufizimet e posedimit të pasurisë	12
Neni 26 Shfuqizimi i masave të përkohshme	12
Neni 27 Shpërblimi i administratorit të përkohshëm të falimentimit.....	12
Neni 28 Caktimi i ekspertit	12
Neni 29 Vendimi për fillimin e procedurës së falimentimit.....	13
Neni 30 Urdhri për masat e financimit	14
Neni 31 Regjistrat tregtar dhe të pronës	14
Neni 32 Regjistrimi i vendimit të fillimit.....	14
Neni 33 Ankimi ndaj vendimit të fillimit.....	15
KREU II KLASIFIKIMI I KREDITORËVE DHE TË DREJTAVE TË TYRE	15
Neni 34 Kategoritë e kreditorëve.....	15
Neni 35 Kreditorët e procedurës së falimentimit.....	15
Neni 36 Pretendimet me të drejtë përjashtimi.....	16
Neni 37 Kreditorët e siguruar.....	16
Neni 38 Kreditorët e preferuar	16
Neni 39 Kreditorët e pasiguar.....	17
Neni 40 Kreditorët fundorë	17
Neni 41 Pretendimet e kushtëzuara dhe pretendimet me debitorë të ndryshëm.....	17
KREU III ADMINISTRATORI I FALIMENTIMIT. ORGANET E PËRFAQËSIMIT TË KREDITORËVE	17

ADMINISTRATORËT NË PROCEDURËN E FALIMENTIMIT	17
Neni 42 Kriteret për tu caktuar si administrator në procedurën e falimentimit	17
Neni 43 Caktimi i administratorëve në falimentim	18
Neni 44 Mbikëqyrja nga gjykata e falimentimit.....	18
Neni 45 Shkarkimi dhe dorëheqja e administratorit të falimentimit.....	18
Neni 46 Zëvendësimi i administratorit të falimentimit	19
Neni 47 Përgjegjësitë e administratorit të falimentimit.....	19
Neni 48 Shpërblimi i administratorit të falimentimit.....	19
Neni 49 Paraqitja e llogarive.....	19
KOMITETI I KREDITORËVE.....	20
Neni 50 Caktimi dhe përbërja e komitetit të kreditorëve	20
Neni 51 Funkcionet dhe detyrat e komitetit të kreditorëve	20
Neni 52 Shkarkimi dhe përgjegjësia e anëtarëve të komitetit të kreditorëve.....	21
Neni 53 Shpenzimet e anëtarëve të komitetit të kreditorëve	21
MBLEDHJA E KREDITORËVE	21
Neni 54 Mbledhja e kreditorëve	21
Neni 55 Ligjshmëria e mbledhjes së kreditorëve	21
Neni 56 Përcaktimi i të drejtës së votës	22
Neni 57 Vendimet e mbledhjes së kreditorëve.....	22
Neni 58 Kundërshtimi i vendimit të mbledhjes së kreditorëve	22
Neni 59 Informimi i mbledhjes së kreditorëve.....	22
PJESA E TRETË	24
KAPITULLI I.....	24
Neni 60 Efektet mbi të drejtat e debitorëve në administrimin dhe disponimin e pasurive të falimentuara.....	24
Neni 61 Vazhdimi i aktivitetit ose veprimtarisë profesionale të debitorit.....	24
Neni 62 Disponimi nga ana e debitorit	24
Neni 63 Performanca në favor të debitorit	25
Neni 64 Përgjegjësia e pakufizuar e partnerëve	25
Neni 65 Detyrimi i debitorit për të dhënë informacion dhe për të bashkëpunuar	25
Neni 66 Ekzekutimi i detyrimeve të debitorit	26
Neni 67 Mbikëqyrja e postës së debitorit	26
Neni 68 Pagesat për shpenzimet e jetesës ndaj debitorëve persona fizik	27
Neni 69 Pezullimi i procedurës.....	27
Neni 70 Kryerja e ekzekutimit përpara fillimit të procedurës së falimentimit.....	27
Neni 71 Kompensimi	28
KAPITULLI II PËRMBUSHJA E VEPRIMEVE JURIDIKE.....	28
Neni 72 Efektet në kontrata	28
Neni 73 Marrëveshjet e ndaluara.....	29
Neni 74 Veprimet në data fikse. Titujt financiarë.....	29
Neni 75 Ndalimi i ndërprerjes së kontratës së qirasë	29
Neni 76 Mbarimi i porosisë	30
Neni 77 Efektet në kontratat publike	30
Neni 78 Efektet në kontratat e punësimit.....	30
KAPITULLI III KUNDËRSHTIMET E VEPRIMEVE TË DËMSHME NË PROCEDURËN E FALIMENTIMIT.....	30
Neni 79 Veprimet që kundërshtohen	30
Neni 80 E drejta për kundërshtimin e veprimeve.....	31
Neni 81 Efektet e kundërshtimit	32
PJESA E KATËRT ADMINISTRIMI DHE POSEDIMI I MASËS SË FALIMENTIMIT	
PËRCAKTIMI I PRETENDIMEVE DHE VENDIMI PËR RIORGANIZIM OSE LIKUIDIM	33
KREU I SIGURIMI I MASËS SË FALIMENTIMIT	33

Neni 82 Posedimi i masës së falimentimit.....	33
Neni 83 Inventari i masës së falimentimit.....	33
Neni 84 Mbajtja e llogarive sipas ligjeve tregtare dhe atyre fiskale	33
Neni 85 Veprimet me rëndësi të veçantë.....	34
KREU II PËRCAKTIMI I PRETENDIMEVE	34
Neni 86 Paraqitja e pretendimeve	34
Neni 87 Lista e kreditorëve	34
Neni 88 Rregullat për përfshirjen e pretendimeve të njohura	35
Neni 89 Pretendimet e pa kundërshtuara	35
Neni 90 Kundërshtimi i pretendimeve në listën e kreditorëve	35
Neni 91 Pretendimet jo monetare dhe pretendimet në monedhë të huaj	36
Neni 92 Paraqitja me vonesë e pretendimeve	36
KREU III VENDIMI PËR RIORGANIZIMIN OSE LIKUIDIMIN	36
Neni 93 Mbledhja e raportimit.....	36
Neni 94 Vendimi për riorganizim	37
Neni 95 Vendimi për të filluar likuidimin.....	37
PJESA E PESTË RIORGANIZIMI DHE REHABILITIMI I PËRSHPEJTUAR.....	38
KREU I RIORGANIZIMI.....	38
Neni 96 Dorëzimi i planit të riorganizimit	38
Neni 97 Informacioni mbi planin e propozuar	38
Neni 98 Përmbajtja e planit të riorganizimit.....	38
Neni 99 Klasat e kreditorëve.....	39
Neni 100 Trajtimi i barabartë i pjesëtarëve brenda klasës	39
Neni 101 Të drejtat e kreditorëve të siguar	40
Neni 102 Të drejtat e kreditorëve të preferuar.....	40
Neni 103 Të drejtat e kreditorëve fundorë	40
KREU II MIRATIMI I PLANIT TË RIORGANIZIMIT	40
Neni 104 Mbledhja për të diskutuar dhe votuar planin.....	40
Neni 105 Pjesëmarrësit në mbledhjen e diskutimit dhe votimit	41
Neni 106 Mbyllja e mbledhjes së diskutimit dhe votimit.....	41
Neni 107 Ndryshimi i planit	42
Neni 108 Shumica e nevojshme	42
Neni 109 Pëlqimi i debitorit.....	42
Neni 110 Kundërshtimi i planit të riorganizimit	42
Neni 111 Miratimi automatik i planit nga gjykata e falimentimit	43
Neni 112 Rregulli i veçantë për miratimin e planit të riorganizimit.....	43
Neni 113 Shpallja e miratimit të planit të riorganizimit nga gjykata e falimentimit	44
Neni 114 Ankimi.....	44
KREU III EFEKTET E PLANIT TË MIRATUAR. MBIKËQYRJA E ZBATIMIT TË PLANIT	44
Neni 115 Efektet e përgjithshme të planit.....	44
Neni 116 Të drejtat mbi pasuritë e luajtshme	44
Neni 117 Efektet e verifikimit të planit nga gjykata.....	45
Neni 118 Mbrojtja ndaj ekzekutimit	45
Neni 119 Monitorimi i zbatimit të planit dhe mbikëqyrjes së shpenzimeve	45
Neni 120 Mospërmbushja e planit të riorganizimit	45
Neni 121 Përfundimi i zbatimit të planit të riorganizimit	46
KREU IV RIORGANIZIMI I PËRSHPEJTUAR.....	46
Neni 122 Qëllimi i riorganizimit të përshpejtuar	46
Neni 123 Fillimi i riorganizimit të përshpejtuar.....	46
Neni 124 Vendimi për fillimin e procedurës së riorganizimit të përshpejtuar.....	46
Neni 125 Efektet e riorganizimit të përshpejtuar tek debitori.....	47
Neni 126 Efektet e riorganizimit të përshpejtuar tek kreditorët dhe kontratat	47
Neni 127 Informacioni mbi planin e riorganizimit të përshpejtuar	47

Neni 128 Raportimi mbi planin e riorganizimit të përshpejtuar	48
Neni 129 Shprehjet e mbështetjes për planin e riorganizimit të përshpejtuar	48
Neni 130 Lista e kreditorëve në procedurën e riorganizimit të përshpejtuar	48
Neni 131 Mbledhja e votimit të planit të riorganizimit të përshpejtuar	48
Neni 132 Miratimi i planit të riorganizimit të përshpejtuar	49
Neni 133 Efektet e miratimit të planit të riorganizimit të përshpejtuar	49
Neni 134 Efektet e refuzimit të planit të riorganizimit të përshpejtuar	49
PJESA E GJASHTË LIKUIDIMI DHE SHPËRNDARJA.....	51
KREU I LIKUIDIMI DHE SHPËRNDARJA.....	51
RREGULLA TË PËRGJITHSHME TË LIKUIDIMIT.....	51
Neni 135 Fillimi i likuidimit.....	51
Neni 136 Efektet e fillimit të likuidimit.....	51
Neni 137 Rregulla të përgjithshme për veprimet e likuidimit të pasurisë	51
Neni 138 Plani i likuidimit	52
Neni 139 Pagesa e kreditorëve të falimentimit.....	52
Neni 140 Koha për zbatimin e planit.....	52
KREU II SHLYERJA E KREDITORËVE TË SIGURUAR.....	53
Neni 141 E drejta për të disponuar pasurinë.....	53
Neni 142 Mbrojtja e kreditorit të siguar nga shitja e vonuar.....	53
Neni 143 Shpërndarja e të ardhurave.....	53
KREU III RADHA E PRETENDIMEVE NË LIKUIDIM DHE SHPËRNDARJE.....	54
Neni 144 Radha e përparësive në shpërndarje	54
Neni 145 Rregulli i përparësisë absolute.....	54
Neni 146 Lista e shpërndarjes.....	54
Neni 147 Fondet e mbajtura për shlyerjen e kreditorëve të siguar	54
Neni 148 Fondet e mbajtura për të plotësuar pretendimet e kushtëzuara	55
Neni 149 Kundërshtimet kundrejt listës së shpërndarjes.....	55
Neni 150 Përcaktimi i pjesëve të pretendimit.....	55
Neni 151 Shpërndarja përfundimtare.....	55
Neni 152 Teprica pas shpërndarjes përfundimtare	56
KREU IV PËRFUNDIMI I PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT	56
Neni 153 Përfundimi i procedurës së falimentimit	56
Neni 154 Rifillimi i procedurës së falimentimit.....	56
PJESA E SHTATË SHKARKIMI NGA DETYRIMET E MBETURA TË DEBITORËVE INDIVIDË	58
.....	58
Neni 155 Parimi.....	58
Neni 156 Kërkesa e debitorit për shkarkimin nga detyrimet e mbetura	58
Neni 157 Vendimi i gjykatës së falimentimit për shkarkimin nga detyrimet e mbetura.....	58
Neni 158 Refuzimi i shkarkimit nga detyrimet e mbetura	58
Neni 159 Statusi ligjor i kujdestarit	59
Neni 160 Shpërblimi i kujdestarit.....	59
Neni 161 Trajtimi i barabartë i kreditorëve	60
Neni 162 Detyrimet e debitorit.....	60
Neni 163 Revokimi i shkarkimit nga detyrimet e mbetura për shkak të shkeljes së detyrimeve të debitorit.....	60
Neni 164 Revokimi për shkarkimin nga detyrimet e mbetura për shkak të dënimit penal ose mashtrimeve të debitorit.....	61
Neni 165 Revokimi për shkak të mospagimit të shpërblimit të kujdestarit	61
Neni 166 Ndërprerja para kohe.....	61
Neni 167 Vendimi për të mbyllur procedurën e falimentimit	61
Neni 168 Efekti i mbylljes së procedurës së falimentimit	62
Neni 169 Detyrimet që nuk mund të shkarkohen.....	62

PJESA E TETË PROCEDURA E FALIMENTIMIT NË LIDHJE ME SHTETET E HUAJA.....	63
KREU I DISPOZITA TË PËRGJITHSHME	63
Neni 170 Qëllimi i procedurës ndërkombëtare të falimentimit.....	63
Neni 171 Zbatimi i procedurës ndërkombëtare të falimentimit.....	63
Neni 172 Detyrimet ndërkombëtare të Shqipërisë sipas ligjit të falimentimit.....	63
Neni 173 Juridiksioni i falimentimit ndërkombëtar.....	63
Neni 174 Autorizimi i administratorit shqiptar të falimentimit për të vepruar jashtë Shqipërisë..	64
Neni 175 Refuzimi për papajtueshmëri me rendin publik.....	64
Neni 176 Ndhima për përfaqësuesin e huaj.....	64
Neni 177 Interpretimi.....	64
KREU II AKSESI I PËRFAQËSUESVE DHE KREDITORËVE TË HUAJ NË GJYKATËN E FALIMENTIMIT.....	64
Neni 178 E drejta për akses të drejtëpërdrejtë	64
Neni 179 Juridiksioni i kufizuar	64
Neni 180 E drejta e një përfaqësuesi të huaj për të filluar procedurën e falimentimit	64
Neni 181 Pjesëmarrja e një përfaqësuesi të huaj në procedurën shqiptare të falimentimit.....	65
Neni 182 Akses i kreditorëve të huaj në një procedurë sipas ligjit shqiptar të falimentimit	65
Neni 183 Njoftimi i kreditorëve të huaj për procedurën e falimentimit sipas ligjit shqiptar	65
KREU III NJOHJA E NJË PROCEDURE TË HUAJ FALIMENTIMI DHE NDIHMAT	65
Neni 184 Aplikimi për njohjen e një procedure të huaj.....	65
Neni 185 Prezumime në lidhje me njohjen	66
Neni 186 Vendimi mbi njohjen e një procedure të huaj	66
Neni 187 Informacioni i mëvonshëm	66
Neni 188 Ndhima që mund të ofrohet gjatë aplikimit për njohjen e një procedure të huaj.....	67
Neni 189 Efektet e njohjes së një procedure kryesore të huaj.....	67
Neni 190 Ndhima që mund të garantohet pas njohjes së një procedure të huaj.....	67
Neni 191 Mbrojtja e kreditorëve dhe personave të tjerë të interesuar	68
Neni 192 Veprimet për të shmangur dëmtimin e kreditorëve	68
Neni 193 Ndërhyrja e një përfaqësuesi të huaj në procedurën e falimentimit në Shqipëri	68
KREU IV BASHKËPUNIMI ME GJYKATAT E HUAJA DHE PËRFAQËSUESIT E HUAJ.....	69
Neni 194 Bashkëpunimi dhe komunikimi i drejtëpërdrejtë midis gjykatës së falimentimit dhe gjykatave të huaja ose përfaqësuesve të huaj	69
Neni 195 Bashkëpunimi dhe komunikimi i drejtëpërdrejtë midis administratorit të falimentimit ose mbikëqyrës dhe gjykatave të huaja ose përfaqësuesve të huaj	69
Neni 196 Format e bashkëpunimit.....	69
KREU V PROCEDURAT E NJËKOHSHME.....	69
Neni 197 Fillimi i procedurës së falimentimit, pas njohjes së një procedure të huaj kryesore	69
Neni 198 Koordinimi i procedurës së falimentimit dhe një procedure të huaj	70
Neni 199 Koordinimi i disa procedurave të huaja	70
Neni 200 Prezumimi i paaftësisë paguese bazuar në njohjen e një procedure të huaj kryesore	70
Neni 201 Shlyerja e pagesës në procedurat e njëkohshme	71
PJESA NËNTË AGJENCIA KOMBËTARE E FALIMENTIMIT	72
Neni 202 Statusi i Agjencisë Kombëtare të Falimentimit.....	72
Neni 203 Detyrat e Agjencisë.....	72
Neni 204 Veprimtaria mbikëqyrëse e Agjencisë.....	72
Neni 205 Bashkëpunimi.....	72
Neni 206 Burimet e financimit të Agjencisë	73
PJESA DHJETË KUNDËRVAJTJET ADMINISTRATIVE.....	74
Neni 207 Kundërvajtjet administrative.....	74
Neni 208 Kundërvajtjet administrative të administratorit.....	74
PJESA NJËMBEDHJETË DISPOZITA KALIMTARE	75
Neni 209 Dispozita Kalimtare.....	75

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

KUVENDI

PROJEKTLIGJ

PJESA E PARË

PARIMET E PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT

KREU I

DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 1

Objekti i ligjit

Ky ligj përcakton rregulla të detyrueshme, të njëjta dhe të barabarta për të lehtësuar zgjidhjen dhe shlyerjen kolektive të detyrimeve të debitorit në një procedurë falimentimi.

Neni 2

Qëllimi i procedurës së falimentimit

Procedura e falimentimit synon të shlyejë në mënyrë kolektive, detyrimet e debitorit përmes riorganizimit të aktivitetit ose përmes likuidimit të të gjitha pasurive të debitorit dhe shpërndarjes së të ardhurave.

Neni 3

Përkufizime

Në kuptim të këtij ligji:

- 1) "Administrator" i referohet: administratorit të përkohshëm, administratorit të mbikëqyrjes dhe administratorit të falimentimit.
- 2) "Administrator falimentimi" është administratori i caktuar nga gjykata e falimentimit në vendimin për fillimin e procedurës së falimentimit, ose pas hapjes së saj kur zëvendëson debitorin në administrimin dhe drejtimin e veprimtarisë.
- 3) "Administrator i përkohshëm" është administratori i cili caktohet nga gjykata e falimentimit para fillimit të procedurës së falimentimit dhe kryen funksionin e mbikëqyrjes ose të administratorit të falimentimit sipas nenit 23 të këtij ligji.
- 4) "Administrator mbikëqyrës" është administratori i caktuar nga gjykata e falimentimit me vendimin e fillimit të procedurës së falimentimit ose më pas, për mbikëqyrjen e debitorit dhe sipas parashikimeve të këtij ligji, për autorizimin e akteve të administrimit dhe detyra të tjera.
- 5) "Agjencia Kombëtare e Falimentimit" është autoriteti shtetëror kompetent për mbikëqyrjen, trajnimin dhe licencimin e veprimtarisë së administratorëve, si dhe çdo detyrë tjetër të parashikuar sipas këtij ligji.

- 6) "Debitor" është personi fizik ose personi juridik i cili paraqet, ose ndaj të cilit paraqitet kërkesa e fillimit të procedurës së falimentimit.
- 7) "Ditë" i referohet ditëve të punës, me përjashtim kur caktohet ndryshe.
- 8) "Ekspert" është një profesionist i kualifikuar me njohuri të posaçme, të provuara në një fushë të caktuar, i pavarur nga palët dhe i regjistruar si i tillë në regjistrin e ekspertëve të mbajtur nga gjykata e falimentimit. Në rastet kur fusha e ekspertizës nuk mbulohet nga regjistri i ekspertëve të mbajtur nga gjykata e falimentimit, "Ekspert" do të kuptohet profesionisti i kualifikuar me njohuri të posaçme, të provuara në një fushë të caktuar që paraqitet në një procedurë gjyqësore për të dhënë opinionin e tij të pavarur në atë fushë specializimi.
- 9) "Gjykatë e falimentimit" është gjyqtari i vetëm i seksionit tregtar në gjykatën e rrethit gjyqësor, i ngarkuar me procedurat e falimentimit.
- 10) "Gjykatë e huaj" është autoriteti kompetent që kontrollon ose mbikëqyr një procedurë të huaj.
- 11) "Kreditor i falimentimit" është kreditori, pretendimi i të cilit ka lindur përpara fillimit të procedurës së falimentimit.
- 12) "Kreditor i procedurës së falimentimit" është kreditori, pretendimet e të cilit kanë lindur pas fillimit të procedurës së falimentimit, i cili shlyhet nga masa e falimentimit, sipas mënyrës dhe kufizimeve të përcaktuara në nenin 35.
- 13) "Kreditor i siguruar" është kreditori që ka një pretendim sipas parashikimeve të nenit 37 të këtij ligji.
- 14) "Kreditor me të drejtë përjashtuese" është pronari i një pasurie në posedim të debitorit i cili, sipas nenit 36, ka të drejtë ligjore ta ndajë këtë pasuri nga masa e falimentimit, për shkak të kësaj të drejte pronësie.
- 15) "Kreditorë të pasiguruar" janë kreditorët e përcaktuar sipas nenit 39 të këtij ligji.
- 16) "Kujdestar" është personi fizik i emëruar nga gjykata e falimentimit, me kërkesë të debitorit person fizik, për të mbikëqyrur përmbushjen e një detyrimi, zbatimin e një kontrate, ekzekutimin ndaj pasurisë së debitorit dhe detyra të tjera të caktuara rast pas rasti me ligj ose me vendim të gjykatës së falimentimit.
- 17) "Kreditorë fundorë" janë kreditorët e përcaktuar sipas nenit 40 të këtij ligji.
- 18) "Kreditorë të preferuar" janë ata të renditur në nenin 38 të këtij ligji.
- 19) "Masa të përkohshme" janë masa parandaluese të miratuara nga gjykata e falimentimit për të shmangur përkeqësimin e masës së falimentimit, sipas kushteve të parashikuara në nenin 22 të këtij ligji.
- 20) "Masë e falimentimit" është tërësia e pasurive dhe të drejtave të debitorit në datën e fillimit të procedurës së falimentimit, si dhe pasuritë dhe të drejtat e fituara gjatë kësaj procedure, brenda territorit të Republikës së Shqipërisë ose jashtë tij, përveç pasurive që janë të përjashtuara nga ekzekutimi i detyrueshëm, siç parashikohet në Kodin e Procedurës Civile.
- 21) "Njoftim publik" i referohet njoftimit të parashikuar në nenin 12 të këtij ligji.
- 22) "Paaftësi paguese" është gjendja kur një debitor, pavarësisht nëse është person fizik ose juridik, nuk është në gjendje të paguajë borxhet e tij brenda afatit. Në rastin e një personi juridik, paaftësia paguese është gjithashtu situata financiare në të cilën tërësia e detyrimeve të debitorit tejkalon vlerën totale të pasurive të tij.
- 23) "Palë pjesëmarrëse" është çdo person fizik ose juridik që bëhet pjesë e procedurës së falimentimit si debitor, kreditor, administrator ose ndonjë palë tjetër, në përputhje me dispozitat e këtij ligji.
- 24) "Person i lidhur me debitorin" nënkupton:
 - a) Kur debitori është person fizik:
 1. bashkëshorti/ja ose bashkëjetuesi/ja i/e debitorit edhe nëse martesë ose bashkëjetesë ndodh pas veprimit juridik ose është zgjidhur ose anuluar gjatë vitit paraardhës kur kanë ndodhur veprimet përkatëse;

2. paraardhësit ose pasardhësit e debitorit ose të bashkëshortit/es/bashkëjetuesit/es, vëllezërit, motrat dhe të afërmit e tjerë të debitorit deri në shkallën e dytë me lidhje gjaku dhe bashkëshortët/ bashkëjetuesit e këtyre personave;
 3. bashkëshortët ose bashkëjetuesit e secilit prej personave të përmendur në nënpikën 2 të gërmës a) të kësaj pike, edhe në qoftë se martesë ose bashkëjetesa ndodh pas veprimit juridik ose zgjidhet ose ndërpritet gjatë vitit paraardhës kur ka ndodhur veprimi juridik përkatës;
 4. persona të cilët, për shkak të ndonjë marrëdhënieje me debitorin, janë në dijeni të informacionit konfidencial mbi gjendjen financiare të debitorit.
- b) Kur debitori është person juridik:
1. çdo subjekt juridik i kontrolluar nga debitori sipas legjislacionit përkatës për shoqëritë tregtare;
 2. çdo subjekt juridik i të njëjtit grup shoqëri me debitorin;
 3. drejtori i përgjithshëm, administratori ose secili nga anëtarët e bordit drejtues ose bordit mbikëqyrës të debitorit;
 4. çdo person që zotëron më shumë se një të katërtën e kapitalit të debitorit;
 5. çdo anëtar i debitorit me përgjegjësi të pakufizuar për detyrimet e debitorit;
 6. çdo person që ka dijeni për informacion konfidencial ose të dhëna për gjendjen financiare të debitorit për shkak të pozitës së veçantë me debitorin.
- 25) "Përfaqësues i huaj" është një person ose institucion, përfshirë edhe një të përkohshëm, i autorizuar nga një procedurë e huaj për të administruar riorganizimin ose likuidimin e pasurive ose veprimtarive të debitorit ose për të vepruar si përfaqësues në një procedurë të huaj.
- 26) "Pretendimi i kushtëzuar" është pretendimi i cili është objekt i një kushti pezullues ose ndonjë lloji tjetër kufizimi që i pengon kreditorët për të gëzuar një status të plotë si kreditor falimentimi, për aq kohë sa ekziston kushti ose kufizimi.
- 27) "Procedurë dytësore e huaj" është një procedurë e huaj, e ndryshme nga procedura kryesore e huaj, që zhvillohet në një shtet të huaj, ku debitori ka një vendndodhje.
- 28) "Procedurë e huaj" është një procedurë kolektive, juridike ose administrative, në një shtet të huaj, duke përfshirë një procedurë të përkohshme, në bazë të një ligji falimentimi, në të cilin procedurat mbi pasuritë dhe veprimtaritë e debitorit për sa i përket riorganizimit ose likuidimit janë objekt kontrolli ose mbikëqyrje nga një gjykatë e huaj.
- 29) "Procedurë kryesore e huaj" është një procedurë e huaj që zhvillohet në një shtet të huaj, ku debitori ka qendrën kryesore të interesit.
- 30) "Qendër kryesore e interesit" është vendi ku debitori kryen administrimin e interesave të tij në mënyrë të rregullt dhe njihet si e tillë nga palët e treta. Në rastin e një tregtari, një shoqërie tregtare ose ndonjë subjekti tjetër juridik, vendi ku debitori është i regjistruar ose ka selinë e tij do të prezumohet të jetë qendra kryesore e interesit, përveçse kur provohet ndryshe.
- 31) "Shkarkimi i detyrimeve të pashlyera" është shuarja, me vendim të gjykatës së falimentimit, e detyrimeve të një debitori person fizik, në kushtet e përcaktuara në pjesën VII të këtij ligji.
- 32) "Vendbanim" është vendi i regjistruar si i tillë nga personi fizik në zyrën përkatëse të gjendjes civile, në zbatim të neneve 14 deri 24 të Ligjit nr.10129, datë 11.05.2009 "Për gjendjen civile".
- 33) "Vendndodhje" është çdo vend ku debitori kryen një veprimtari ekonomike me natyrë jo-të përkohshme me burime njerëzore dhe mallra ose shërbime.

Neni 4

Parimi i legjislacionit të zbatueshëm

1. Procedura e falimentimit rregullohet nga ky ligj.

2. Dispozitat e Kodit të Procedurës Civile dhe të ligjeve të tjera zbatohen vetëm për çështje që nuk janë parashikuar në këtë ligj.

Neni 5 **Parimi i efijencës**

1. Procedura e falimentimit duhet të ndjekë një proces të rregullt, brenda afateve të shpejta dhe të arsyeshme.
2. Procedura e falimentimit nuk pezullohet ose ndërpritet, përveçse kur është parashikuar shprehimisht ndryshe në këtë ligj.
3. Vendimet dhe urdhrat e gjykatës së falimentimit janë menjëherë të zbatueshme, përveçse kur është parashikuar shprehimisht ndryshe në këtë ligj.

Neni 6 **Parimi i transparencës dhe informimit**

1. Procedura e falimentimit është publike, brenda kufijve të përcaktuar nga ky ligj.
2. Palët pjesëmarrëse në procesin e falimentimit kanë të drejtë të informohen mbi procedurën, sipas mënyrës së përcaktuar në këtë ligj.

Neni 7 **Debitori në procedurën e falimentimit**

1. Procedura e falimentimit mund të fillojë ndaj çdo debitori si person fizik ose juridik.
2. Procedura e falimentimit mund të fillojë edhe pas prishjes së personit juridik që ende nuk është likuiduar.
3. Procedura e falimentimit nuk mund të fillojë ndaj subjekteve publike objekt i të drejtës administrative. Shoqëritë me kapital publik ose shtetëror të organizuara si person juridik privat janë objekt i këtij ligji.
4. Ky ligj nuk zbatohet për kompanitë e sigurimeve, bankat dhe institucionet financiare ose ndonjë subjekt tjetër që ka një procedurë të veçantë falimentimi të rregulluar në ligje të posaçme.
5. Në rast të paaftësisë paguese të një subjekti që ushtron veprimtarinë e tij në një sektor strategjik të deklaruar ligjërisht dhe që kryen një shërbim publik, zbatohet ky ligj me rregulloren e veçantë të përfshirë në nenin 77, nëse nuk rregullohet me një ligj tjetër ose kur rregullohet me një të tillë, por i është hequr licenca.

Neni 8 **Aksesi i publikut**

1. Pas kërkesës me shkrim të paraqitur nga një palë pjesëmarrëse në procedurën e falimentimit, debitori, nëse mban të drejtën e administrimit gjatë procedurës së falimentimit, ose administratori, brenda 5 ditëve nga njoftimi i kërkesës duhet t'i sigurojë palës dokumentacionin e falimentimit.
2. Pas kërkesës sipas pikës 1 të këtij neni, me anë të një vendim të bazuar, mund të refuzojë dhënien e një informacioni të tillë, kur konstatohet se informacioni përmban të dhëna tregtare konfidenciale të debitorit dhe e vendos atë ose pasuritë e tij në një rrezik të lartë ose në raste të tjera të përcaktuara në ligj.
3. Pala pjesëmarrëse mund të paraqesë një kërkesë në gjykatën e falimentimit kundër vendimit për refuzimin sipas pikës 2 të këtij neni. Gjykata e falimentimit cakton një afat 5 ditor debitorit ose

administratorit për t'u përgjigjur në lidhje me këtë kërkesë. Gjykata e falimentimit jep vendim brenda 5 ditëve pas përgjigjes së debitorit ose administratorit.

Neni 9

Juridiksioni i Gjykatës së Falimentimit

1. Procedura e falimentimit administrohet nga gjykata e falimentimit. Gjykata e falimentimit disponon me vendime dhe urdhra.
2. Gjykata e falimentimit mund të hetojë me iniciativën e vet të gjitha aspektet e procedurës së falimentimit.
3. Gjykata e falimentimit është kompetente për gjykimin e të gjitha çështjeve që lidhen me procedurën e falimentimit dhe që ndikojnë në masën e falimentimit, duke përfshirë edhe:
 - a) çdo veprim të administratorit në lidhje me pavlefshmërinë e veprimeve juridike të debitorit;
 - b) çdo veprim në lidhje me përgjegjësinë e administrimit të debitorit;
 - c) çdo veprim në lidhje me njohjen dhe/ose kundërshtimin e kërkesave të kreditorit;
 - d) rastet që gjykata e falimentimit vepron sipas nenit 69 pika 5 dhe nenit 78 pika 3 të këtij ligji.
4. Gjykata e falimentimit nuk është kompetente për të gjykuar për vazhdimin e rasteve në të cilat debitori është në rolin e paditësit kundër palëve të treta.

Neni 10

Juridiksioni i Gjykatës së Apelit

1. Vendimet e gjykatës së falimentimit janë objekt ankimi vetëm në rastet e përcaktuara shprehimisht në këtë ligj. Çdo ankim nuk pezullon zbatimin e vendimeve ose urdhrave, përveç kur parashikohet ndryshe në këtë ligj.
2. Vendimet e gjykatës së falimentimit mund të ankimohen brenda 15 ditëve në gjykatën e apelit, me përjashtim të rasteve të ankimit të veçantë. Afati për ankimet e veçanta, sipas këtij ligji është 5 ditë.
3. Afati i ankimit fillon nga dita e nesërme e njoftimit të vendimit. Edhe për palët jo të pranishme, afati për ankim fillon nga dita e nesërme e njoftimit të vendimit.
4. Gjykata e apelit shqyrton çështjen në dhomën e këshillimit brenda 30 ditëve nga data e paraqitjes së ankimit.
5. Nëse duhet të vërtetohen fakte të reja, dhe/ose janë paraqitur prova të reja si dhe në rastet e parashikuara në gërmat *a)*, *b)*, *c)* dhe *d)* të pikës të 3-të të nenit 9, gjykata e apelit mund të vendosë duke thirrur palët në seancë gjyqësore dëgjimore.

Neni 11

Kompetenca territoriale

1. Procedura e falimentimit shqyrtohet dhe administrohet në gjykatën e falimentimit, ku debitori ka qendrën kryesore të interesit. Gjykata e falimentimit shqyrton me iniciativën e vet nëse ka juridiksion.
2. Në qoftë se një procedurë falimentimi është deklaruar nën kompetencën territoriale të disa gjykatave të falimentimit, kompetencë të drejtpërdrejtë për shqyrtimin dhe administrimin e çështjes ka gjykata e falimentimit ku është paraqitur për herë të parë kërkesa për fillimin e procedurës së falimentimit.
3. Nëse janë paraqitur disa kërkesa për fillimin e procedurës së falimentimit në lidhje me të njëjtin

debitor, këto kërkesa do të bashkohen me kërkesën që është paraqitur e para.

Neni 12 **Njoftimet dhe shpalljet**

1. Njoftimet e vendimeve të gjykatës së falimentimit për fillimin e procedurës së falimentimit bëhen nga gjykata e falimentimit me shërbimin postar të shpejtë ose me mjete të komunikimit elektronik në përputhje me dispozitat e Kodit të Procedurës Civile.
2. Përveç mënyrës së mësipërme të njoftimit, kur ky ligj ose gjykata e falimentimit kërkon një shpallje publike, kjo do të bëhet në Qendrën Kombëtare të Regjistrimit në mënyrën dhe në vendet e përcaktuara nga ky ligj ose me akt nënligjor. Këto shpallje publike do të konsiderohen njoftim për të gjitha palët që marrin pjesë në procedurën e falimentimit, përveç kur ky ligj parashikon ndryshe.
3. Gjukata e falimentimit mund të kërkojë nga administratori që të kryejë të gjitha njoftimet dhe shpalljet e nevojshme, duke përfshirë, nëse është rasti, publikimin e tyre edhe në faqen zyrtare të internetit të debitorit.
4. Sekretaria e gjykatës njofton Agjencinë Kombëtare të Falimentimit për çdo kërkesë fillimi të procedurës së falimentimit, jo më vonë se 5 ditë nga paraqitja e një kërkesë të tillë.
5. Sekretaria e gjykatës dërgon për publikim në Qendrën Kombëtare të Regjistrimit, çdo vendim për fillimin, pezullimin dhe mbylljen e procedurës së falimentimit, përveçse kur parashikohet ndryshe në këtë ligj.
6. Njoftimet dhe shpalljet përmbajnë informacion mbi debitorin dhe në veçanti, adresën e vendbanimit ose vendin ku debitori ka qendrën kryesore të interesit, si dhe vendin ku ai ushtron veprimtarinë.
7. Gjukata e falimentimit mund të urdhërojë publikime të tjera të tilla, nëse e sheh të arsyeshme.

PJESA E DYTË

FILLIMI I PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT, PALËT PJESËMARRËSE

DHE MASA E FALIMENTIMIT

KREU I

FILLIMI I PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT

Neni 13

Kërkesa për fillimin e procedurës së falimentimit

Fillimi i procedurës të falimentimit mund të kërkohet nga debitori ose kreditorët në formë të shkruar dhe në përputhje me kërkesat e përcaktuara në këtë ligj.

Neni 14

Dokumentacioni që shoqëron kërkesën e debitorit

1. Së bashku me kërkesën, debitori paraqet edhe dokumentacioni dhe informacioni në vijim:
 - a) raportin e debitorit ku përcaktohen shkaqet e paaftësisë paguese dhe analiza e tij për të ardhmen e biznesit.
 - b) ekstraktin historik të lëshuar nga Qendra Kombëtare e Regjistrimit për debitorin.
 - c) bilancin dhe pasqyrat financiare për tre vitet e fundit të aktivitetit të debitorit. Nëse debitori ka ushtruar veprimtari për një periudhë më të shkurtër kohe, për atë sa kjo periudhë është;
 - d) listë të pronave të luajtshme dhe të paluajtshme, përfshirë:
 - i. vlerën e çdo pasurie në momentin e blerjes;
 - ii. vlerën aktuale të tregut në rast se këto pasuri kanë qenë objekt i rivlerësimit;
 - iii. vendndodhjen e pasurive; dhe/ose
 - iv. të dhënat e regjistruara në regjistrat publik nëse këto pasuri janë objekt i ndonjë procedure ligjore; dhe
 - v. nëse ndonjë nga këto pasuri është vendosur si garanci, ose është objekt i ndonjë barre dhe, nëse po, vlera e kredisë së siguruar;
 - e) listë të bilanceve aktuale të parave në gjendje dhe burimet e të ardhurave;
 - f) listë të kreditorëve të cilët janë persona fizikë, përfshirë emrat e tyre, adresat, vlerën dhe burimin e detyrimeve.
 - g) listë të kreditorëve që janë persona juridikë, përfshirë emrat e tyre, adresat, selitë, emrat e përfaqësuesve të tyre ligjorë nëse është rasti, si dhe vlerat dhe burimin e detyrimeve.
 - h) listë të debitorëve të debitorit, qoftë këta persona fizikë ose juridikë, përfshirë emrat e tyre, adresat, selitë, vlerat dhe burimin e kredisë.
 - i) listë të të gjitha procedurave ligjore ku debitori është palë, si paditës ose i paditur.
2. Dokumentet sipas pikës 1 të këtij neni duhet të jenë origjinalë, të nënshkruar dhe/ose vulosur në çdo faqe dhe të shoqëruar nga një deklaratë, ku shprehet se përmbajtja e dokumenteve shoqëruese është e plotë dhe e saktë. Nëse ka arsye të bazuara se përmbajtja e dokumenteve nuk është e plotë ose e saktë, duhet të përcaktohet shprehimisht në tekstin e deklaratës.
3. Në rastin e një shoqërie të thjeshtë, ku asnjë nga partnerët nuk është individ, kërkesat e pikës 1 të këtij neni do të zbatohen për anëtarët e bordit të drejtorëve, si dhe anëtarët, aksionerët dhe

partnerët që përfaqësojnë partnerët e shoqërisë së thjeshtë.

4. Depozitimi i dokumenteve dhe deklaratës sipas pikës 1 të këtij neni, nëse përmbajnë dëshmi të rreme, pavarësisht sanksioneve të parashikuara në këtë ligj, përbën vepër penale.

Neni 15

Detyrimi për të paraqitur kërkesë për fillimin e procedurës së falimentimit

1. Debitori ka për detyrë të paraqesë kërkesë për fillimin e procedurave të falimentimit, brenda 60 ditëve nga data në të cilën debitori bëhet i paaftë të paguajë. Në rastin e subjekteve juridikë, ky detyrim i takon çdo anëtar të organit drejtues. Nëse këta përfaqësues nuk paraqesin kërkesën për fillimin e procedurës së falimentimit, do të jenë përgjegjës personalisht për të kompensuar kreditorët për dëmet e pësuarat për këtë shkak. Gjykata e falimentimit mund të vendosë edhe sanksion ndaj debitorit ose çdo anëtar të organit drejtues që nuk plotëson detyrimin sipas këtij neni duke i përjashtuar ata nga e drejta e ushtrimit të çdo veprimtarie për një periudhë nga 1 deri në 5 vjet, në varësi të rëndësisë së shkeljes.
2. Nëse një kërkesë e tillë nuk është paraqitur bashkërisht nga të gjithë anëtarët e organit drejtues ose të gjithë partnerët e shoqërisë së thjeshtë, kërkesa do të lejohet nga gjykata e falimentimit nëse shkaqet e parashikuara për fillimin e procedurës së falimentimit janë të mjaftueshme dhe bindëse. Gjykata e falimentimit dëgjon anëtarët e tjerë të organit drejtues dhe partnerët e shoqërisë së thjeshtë para se të marrë një vendim.

Neni 16

Kërkesa e kreditorit

1. Gjykata e falimentimit duhet të pranojë kërkesën e kreditorit, nëse kreditori provon se debitori është në gjendjen e paaftësisë paguese. Për të paraqitur këtë kërkesë, kreditori duhet të provojë ekzistencën e një detyrimi të maturuar dhe të papaguar.
2. Gjendja e paaftësisë paguese prezumohet në qoftë se kreditori ka dështuar në ekzekutimin e një detyrimi në një procedurë të ekzekutimit të detyrueshëm gjatë periudhës së ekzekutimit vullnetar, sipas parashikimeve të nenit 517 të Kodit të Procedurës Civile. Debitori me anë të paraqitjes së provave, mund të kundërshtojë këtë prezumim nëse vërteton se ka aftësi paguese dhe se nuk ka një detyrim të maturuar dhe të papaguar ndaj kreditorit.

Neni 17

Shqyrtimi i kërkesës së debitorit

1. Nëse debitori paraqet kërkesë për fillimin e procedurës së falimentimit, gjykata e falimentimit shqyrton përputhshmërinë me kërkesat e përcaktuara në nenin 14 dhe në qoftë se, pas një rishikimi të përgjithshëm të dokumenteve, vërtetohet gjendja e paaftësisë paguese të debitorit, gjykata e falimentimit deklaron fillimin e procedurës brenda 5 ditëve, në përputhje me nenin 29 të këtij ligji, pa vazhduar më tej procesin. Nëse nuk vërtetohet gjendja e paaftësisë paguese, gjykata e falimentimit refuzon kërkesën.
2. Nëse dokumentet e përcaktuara në nenin 14 nuk janë të plota, debitorit i plotëson ato brenda 5 ditëve. Nëse brenda kësaj periudhe debitori nuk plotëson kërkesën, gjykata e falimentimit e refuzon çështjen.

Neni 18

Shqyrtimi i kërkesës së kreditorit

1. Nëse kreditorët paraqesin kërkesë për fillimin e procedurës së falimentimit, gjykata e

falimentimit shqyrton kërkesën dhe kontrollon përputhshmërinë e saj me nenin 16. Nëse kërkesa është në përputhje, gjykata e falimentimit njofton debitorin për kërkesën brenda 5 ditëve, duke i bashkëngjitur një kopje të plotë të saj dhe të dokumenteve shoqëruese.

2. Debitori ka 10 ditë kohë nga momenti kur është njoftuar për kërkesën për të kundërshtuar me shkrim fillimin e procedurave të falimentimit, duke siguruar të gjithë dokumentacionin e nevojshëm për të mbështetur pretendimet e tij. Në qoftë se debitori nuk e kundërshton në kohë dhe nëse plotësohen kërkesat formale, gjykata e falimentimit deklaron fillimin e procedurës brenda 3 ditëve, në përputhje me nenin 29 të këtij ligji.
3. Në qoftë se debitori kundërshton, do të zbatohen nenet në vijim.

Neni 19

Procedura në rastin e kundërshtimit të kërkesës së kreditorit nga debitori

1. Brenda 5 ditëve nga data e paraqitjes së kundërshtimit për fillimin e procedurës së falimentimit nga debitori, gjykata e falimentimit:
 - a) vendos datën e seancës gjyqësore, e cila do të mbahet jo më vonë se 30 ditë;
 - b) thërret në seancë gjyqësore debitorin dhe kreditorin/ët kërkues për fillimin e procedurës së falimentimit.
 - c) nëse një nga palët kërkon caktimin e një eksperti ose administratori të përkohshëm, ose nëse gjykata e falimentimit konsideron të domosdoshme që të ketë një mendim nga ana e ekspertit për të vendosur mbi fillimin e procedurës së falimentimit, gjykata e falimentimit vendos që të caktojë një ekspert ose një administrator të përkohshëm, për të:
 - i. verifikuar nëse ka ndonjë arsye për të filluar procedurën e falimentimit;
 - ii. verifikuar nëse pasuritë e debitorit mund të mbulojnë kostot e procedurave të falimentimit;
 - iii. mbikëqyrë veprimtaritë e debitorit;
 - iv. dhënë një opinion nëse është e nevojshme të vendosen masa të përkohshme për të siguruar pasuritë.
2. Gjukata e falimentimit mund t'i kërkojë ekspertit të sjellë mendime shitesë për këto aspekte të tjera të çështjes.
3. Gjatë gjykimit të çështjes, gjykata e falimentimit shqyrton nëse është e nevojshme vendosja e masave të përkohshme mbi pasuritë e debitorit sipas nenit 22 të këtij ligji.
4. Gjykimi i çështjes nga gjykata e falimentimit duhet të përfundohet sa më shpejt të jetë e mundur dhe, në çdo rast, jo më vonë se 10 ditë nga data e seancës gjyqësore.
5. Gjukata e falimentimit mund të vendosë, brenda afateve kohore të përcaktuara në këtë ligj, për:
 - a) refuzimin e kërkesës për shkak të mungesës së shkaqeve ligjore për fillimin e procedurës së falimentimit;
 - b) refuzimin e kërkesës për shkak të pamjaftueshmërisë së pasurive të debitorit për të mbuluar shpenzimet e procedurës së falimentimit; ose
 - c) pranimin e kërkesës dhe fillimin e procedurës së falimentimit, dhe në këtë rast gjykata e falimentimit vendos sipas nenit 29 të këtij ligji.

Neni 20

Rastet e mungesës së pasurisë

1. Në rastet kur masa e falimentimit nuk ka pasuri të mjaftueshme për të mbuluar shpenzimet e procedurës së falimentimit, gjykata e falimentimit vendos për mbylljen e çështjes për shkak të mungesës së pasurive.
2. Përpara se të vendosë mbylljen e çështjes, gjykata e falimentimit informon kreditorët dhe bën shpallje publike të situatës. Kreditorët dhe palët e tjera të interesuara kanë të drejtë që brenda 60

ditëve nga ky njoftim të paraqiten në gjykatën e falimentimit dhe të kundërshtojnë mbylljen e çështjes për shkak të mungesës së pasurive për arsyet e mëposhtme:

- a) nëse debitori ka pasuri;
 - b) nëse hetimi i mëtejshëm është i nevojshëm në lidhje me pasuritë që debitori ka transferuar dhe që mund të jetë subjekt i veprimit të shmangies, në përputhje me nenet 79 deri 81 të këtij ligji.
3. Gjykata e falimentimit, brenda 5 ditëve i komunikon prokurorit çdo pretendim të palës e cila ka arsye të bazuara për nevojën e kryerjes së hetimeve të mëtejshme mbi veprimet e debitorit dhe pezullon çështjen për 6 muaj për kryerjen e hetimit.
4. Gjykata e falimentimit vendos mbylljen e çështjes për shkak të mungesës së pasurive nëse:
- a) nuk ka patur kundërshtime për mbylljen e çështjes nga palët që mund të kundërshtojnë, pas kalimit të afatit 60 ditor.
 - b) prokurori vendos mosfillimin ose pushimin e çështjes penale.
 - c) kanë kaluar 6 muaj nga pezullimi i çështjes.

Neni 21

Detyrimi i debitorit për të siguruar dokumentet

1. Kur procedura e falimentimit ka filluar me kërkesë të kreditorit, debitorit i jepet 10 ditë kohë për t'i siguruar gjykatës së falimentimit të gjitha informacionet dhe dokumentacionin e nevojshëm, në përputhje me nenin 14 të këtij ligji.
2. Në qoftë se debitori nuk përmbush këtë detyrim, do të jetë përgjegjës për gjambat administrative të parashikuara në këtë ligj, pavarësisht sanksioneve të tjera që mund të vendosen.

Neni 22

Vendosja e masave të përkohshme

1. Deri sa të merret një vendim nga gjykata e falimentimit në lidhje me kërkesën për fillimin e një procedure falimentimi, gjykata e falimentimit mund të caktojë si masë të veçantë, me kërkesë të palës ose kryesisht, vendosjen e çdo lloji mase mbi pasurinë e debitorit që e sheh të arsyeshme për të shmangur dëmtimin e masës së falimentimit.
2. Në veçanti, gjykata e falimentimit mund:
 - a) të caktojë një administrator të përkohshëm për të mbikëqyrur debitorin ose të zëvendësojë debitorin nga administrimi;
 - b) të vendosë ndalimin e debitorit për të disponuar pasurinë në çdo mënyrë që është jashtë veprimtarisë normale të aktivitetit;
 - c) të urdhërojë masa të tjera që gjykata e falimentimit i konsideron të nevojshme për të shmangur dëmtimin e situatës ekonomike/financiare të debitorit në dëm të kreditorëve.
3. Masat e përkohshme mbi pasuritë e debitorit, sipas këtij neni, mund të vendosen nga gjykata e falimentimit për një afat prej 30 ditësh që mund të zgjatet nga ajo për një periudhë të mëtejshme prej 30 ditëve. Pas kalimit të afatit të mësipërm, masat e përkohshme mbi pasurinë e debitorit humbasin efektin.
4. Në rastet kur masat e përkohshme ndikojnë një kreditor të siguruar në ekzekutimin e sigurisë së tij për pasurinë e debitorit, gjykata e falimentimit pranon vetëm masën e përkohshme për sa kohë që:
 - a) gjykata e falimentimit përcakton se vlera e pasurisë së siguruar është më e lartë se vlera totale e kredisë, përfshirë të gjitha kostot e ekzekutimit;
 - b) gjykata ka organizuar paraprakisht një seancë gjyqësore me kreditorët e siguruar që ndikohen nga kërkesa për masën e përkohshme.
5. Gjykata e falimentimit vendos masat e përkohshme të referuara më lart jo më vonë se 10 ditë nga

data e paraqitjes së kërkesës për fillimin e një procedure falimentimi.

6. Çdo palë e prekur nga masa e përkohshme ka të drejtën e ankimit të veçantë kundër vendimit të gjykatës së falimentimit për të vendosur ose refuzuar një masë të përkohshme.

Neni 23

Administratori i përkohshëm

1. Përpara fillimit të procedurës, gjykata e falimentimit mund të caktojë si masë të përkohshme një administrator të përkohshëm falimentimi ose një administrator të përkohshëm mbikëqyrës.
2. Nëse gjykata e falimentimit cakton një administrator të përkohshëm falimentimi dhe nuk i lejon debitorit të disponojë pasurinë e tij, e drejta për të administruar dhe disponuar pasurinë e debitorit i jepet administratorit të përkohshëm të falimentimit. Në raste të tilla, administratori i përkohshëm i falimentimit:
 - a) garanton sigurinë dhe ruajtjen e pasurisë së debitorit;
 - b) vazhdon administrimin e përditshëm të veprimtarisë së debitorit derisa gjykata e falimentimit të vendosë për fillimin e një procedure falimentimi;
 - c) kryen, si ekspert, detyrat e përshkruara në nenin 19 pika 1 e këtij ligji, me kërkesë të gjykatës së falimentimit; dhe
 - d) kryen detyra të tjera që gjykata e falimentimit mund të urdhërojë.
3. Nëse gjykata e falimentimit cakton një administrator të përkohshëm mbikëqyrës pa vendosur ndaj debitorit ndonjë ndalim të përgjithshëm mbi disponiminin e pasurisë, gjykata e falimentimit kërkon që administratori i përkohshëm të kontrollojë veprimet e debitorit dhe t'i raportojë asaj masa të mëtejshme, të cilat mund të konsiderohen të nevojshme për administratorin e falimentimit.
4. Në rrethanat e përshkruara më sipër, administratori i përkohshëm ka të drejtë të hyjë dhe të hetojë në mjediset e debitorit. Debitori duhet të lejojë administratorin e përkohshëm që të kontrollojë librat dhe shënimet e tij dhe t'i vendosë në dispozicion të gjithë informacionin e nevojshëm.
5. Administratori i përkohshëm ka të drejtë të japë përparësi për kryerjen e pagesave si kreditorë të masës së falimentimit furnizuesve të mallrave të nevojshme, shërbimeve dhe kredive të domosdoshme menjëherë pas kërkesës për fillimin e procedurës së falimentimit.
6. Administratori duhet të kërkojë miratimin e gjykatës së falimentimit për të bërë pagesa me përparësi. Miratimi i gjykatës së falimentimit jepet nëse plotësohen kushtet e mëposhtme:
 - a) përparësia është e nevojshme për vazhdimin e funksionimit të veprimtarisë;
 - b) furnizimi i këtyre mallrave, shërbimeve dhe kredive është i domosdoshëm;
 - c) është treguar se një veprim i tillë është në interesin më të mirë të kreditorëve dhe masës së falimentimit.
7. Në raste urgjente, kur furnizimi i këtyre mallrave, shërbimeve dhe kredive është i domosdoshëm dhe kur miratimi i gjykatës së falimentimit mund të vonojë, administratori i përkohshëm mund të lejojë pagesën me përparësi pa miratim paraprak.
8. Administratori i përkohshëm është përgjegjës për dëmet në të njëjtën mënyrë si administratori i falimentimit ose administratori mbikëqyrës, në varësi të rastit.

Neni 24

Shpallja publike për kufizimet në disponimin e pasurisë

1. Vendimi për të kufizuar posedimin dhe administrimin e pasurisë së debitorit, siç përmendet në nenin 22 të këtij ligji, si dhe caktimi i një administratori të përkohshëm falimentimi, shpallet publikisht. Përveç shpalljes publike, vendimi i njoftohet drejtpërdrejt debitorit dhe administratorit të përkohshëm të falimentimit kur vendimi është marrë në mungesë të tyre.
2. Vendimi për çdo lloj kufizimi që ka lidhje me disponimin ose administrimin e pasurisë,

depozitohet në Qendrën Kombëtare të Regjistrimit si dhe në të gjitha autoritetet publike që, sipas rastit, kërkohen nga ligji për të pasqyruar shënimet përkatëse.

Neni 25

Pasojat që rrjedhin nga kufizimet e posedimit të pasurisë

1. Çdo veprim i debitorit në kundërshtim me kufizimet e vendosura në disponimin e pasurisë, sipas parashikimeve të nenit 22 të këtij ligji, është i pavlefshëm dhe palët e përfshira kthejnë në favor të masës së falimentimit përfitimet e tyre.
2. Nëse, në kundërshtim me kufizimet e vendosura për posedimin e pasurive, shuma e detyruar ndaj debitorit merret nga debitori në vend të administratorit të përkohshëm të falimentimit, pagesit do t'i hiqet detyrimi vetëm nëse provon se, në momentin e pagesës, nuk ishte dhe as nuk është vënë në dijeni të kufizimeve të vendosura mbi posedimin e pasurive të debitorit.

Neni 26

Shfuqizimi i masave të përkohshme

1. Kur masat e përkohshme shfuqizohen, njoftimi dhe shpallja publike bëhen në të njëjtën mënyrë si në rastin e vendosjes së tyre.
2. Detyrimet e lindura gjatë periudhës së administrimit të përkohshëm, konsiderohen si shpenzime administrative.

Neni 27

Shpërblimi i administratorit të përkohshëm të falimentimit

1. Gjykata e falimentimit përcakton shpërblimin e administratorit të përkohshëm të falimentimit, pas caktimit të tij dhe, nëse procedura ka filluar, i kërkon debitorit të paguajë atë si dhe të rimbursojë të gjitha shpenzimet. Nëse refuzohet hapja e procedurës, gjykata e falimentimit mund t'ia ngarkojë shpenzimet e procedurës kërkuesit të fillimit të procedurës së falimentimit. Vendimi i komunikohet administratorit të përkohshëm të falimentimit, kërkuesit dhe debitorit.
2. Kundër vendimit për caktimin e shpërblimit të administratorit të përkohshëm të falimentimit dhe shpenzimeve, kanë të drejtën e ankimit të veçantë administratori i përkohshëm i falimentimit ose debitori dhe kreditori që kanë kërkuar fillimin e procedurës, kur shpenzimet i janë caktuar atyre.
3. Kriteret e caktimit të shpërblimit të administratorit të përkohshëm të falimentimit vendosen me Vendim të Këshillit të Ministrave.

Neni 28

Caktimi i ekspertit

1. Gjykata e falimentimit mund të kërkojë ndihmën e një eksperti në rast se kërkohet nga palët, ose në rast se e gjykohet e arsyeshme, sipas rregullave të mëposhtme. Emërimi mund të behet në çdo fazë të procedurës së falimentimit, por duhet të konsiderohet si i veçantë dhe i arsyetuar mirë. Arsyetimi do të pranohet kur ekspertit i është kërkuar të analizojë çështje që janë objektivisht jashtë fushës së njohurive dhe ekspertizës së administratorëve.
2. Gjykata e falimentimit zgjedh njërin prej ekspertëve nga lista e gjykatës dhe përcakton detyrat e ekspertit si dhe periudhën kohore për përgatitjen e raportit, e cila, si rregull, nuk duhet të kalojë 20 ditë me përjashtim të rastit kur gjykata e falimentimit urdhëron ndryshe. Ekspertit i jepen të gjitha informacionet e çështjes dhe nuk mund të refuzojë detyrën e caktuar, pa një arsye të ligjshme.
3. Vendimi për të caktuar një ekspert i njoftohet menjëherë palëve pjesëmarrëse dhe ekspertit. Në të

njëjtën kohë, gjykata e falimentimit i kërkon ekspertit të plotësojë dhe të nënshkruajë një deklaratë personale për marrjen dijeni për përgjegjësinë penale në rast ekspertimi të rremë dhe që nuk ka konflikt interesi, si dhe e fton të bëjë betimin se do të kryejë mirë e me nder detyrat që i janë besuar, me të vetmin qëllim që t'ia bëjë të ditur të vërtetën gjykatës së falimentimit. Kjo deklaratë dorëzohet në gjykatën e falimentimit së bashku me aktin e ekspertimit. Forma dhe përmbajtja e deklaratës miratohen me urdhër të Ministrit të Drejtësisë.

4. Brenda tri ditëve nga njoftimi i vendimit të gjykatës së falimentimit për caktimin e ekspertit, palët kanë të drejtë të bëjnë parashtrime me shkrim në lidhje me paanshmërinë ose njohuritë specifike të ekspertit në fushën përkatëse. Palët kanë të drejtë të kërkojnë përjashtimin e ekspertit nëse konstatojnë se ekzistojnë kushtet e përcaktuara në nenin 72 të Kodit të Procedurës Civile. Gjykata e falimentimit vendos pas kalimit të afatit 5 ditor që i jepet ekspertit për tu përgjigjur. Ky vendim nuk është objekt ankimi.
5. Raporti i ekspertit paraqitet prej tij në sekretarinë e gjykatës së falimentimit brenda afatit të përcaktuar nga gjykata e falimentimit. Palëve iu sigurohet mundësia për të marrë kopje të raportit para seancës gjyqësore.

Neni 29

Vendimi për fillimin e procedurës së falimentimit

1. Gjykata e falimentimit vendos për fillimin e një procedure falimentimi kur plotësohen kushtet e parashikuara në këtë ligj.
2. Vendimi për fillimin e procedurës së falimentimit përmban:
 - a) në rastin e një personi fizik, emrin, mbiemrin, datën e lindjes, numrin personal të identifikimit dhe vendbanimin e debitorit ose, në rastin e personit juridik, emrin, llojin e veprimtarisë, numrin e identifikimit të personit të tatueshëm dhe vendbanimin;
 - b) caktimin e administratorit të falimentimit ose administratorit mbikëqyrës në rastet kur gjykata e falimentimit vendos regjimin e specifikuar në nenin 61 pika 1. Vendimi përmban emrin, mbiemrin, datën e lindjes, numrin personal të identifikimit, numrin e licencës dhe adresën e administratorit të caktuar, duke treguar nëse është një administrator falimentimi ose një administrator mbikëqyrës;
 - c) urdhërin që siguron botimin e një kopjeje të shkurtuar të vendimit në faqen zyrtare të gjykatës, të Qendrës Kombëtare të Regjistrimit dhe Fletoren Zyrtare;
 - d) kërkesën ndaj çdo personi ose subjekti që pretendon të jetë kreditor i debitorit, për të paraqitur pretendimet e tyre ndaj administratorit të falimentimit ose administratorit mbikëqyrës brenda 45 ditëve nga publikimi në Qendrën Kombëtare të Regjistrimit;
 - e) datën në të cilën do të mbahet mbledhja mbi raportimin, e cila caktohet jo më vonë se 120 ditë nga data e vendimit;
 - f) në rastet kur lista e kreditorëve bashkangjitur nga debitori në bazë të nenit 14 është e disponueshme, gjykata e falimentimit cakton një komitet të përkohshëm të kreditorëve përveç rastit kur për shkak të veprimtarisë së vogël të biznesit ose faktorëve të tjerë, caktimi i këtij është i papërshtatshëm. Gjykata e falimentimit cakton 3 anëtarë, përfshirë 2 kreditorët më të mëdhenj të pasiguar dhe kreditorin më të madh të preferuar. Nëse njëra prej kategorive nuk është e disponueshme ose nëse kreditorët refuzojnë t'i bashkohen komitetit të kreditorëve, gjykata e falimentimit cakton shumën vijuese më të madhe për secilën kategori, përveç asaj të kreditorëve fundorë. Në rast të paraqitjes së kërkesës nga kreditori/ët, gjykata e falimentimit cakton një komitet të përkohshëm të kreditorëve sapo debitori të jetë në përputhje me nenin 21 të këtij ligji.
3. Kur vendimi merret për të caktuar një administrator falimentimi, në të theksohet në mënyrë specifike se çdo person fizik ose juridik i cili ka detyrime ndaj debitorit, i paguan këto detyrime ndaj administratorit të falimentimit.

4. Ky vendim i njoftohet debitorit, administratorit të caktuar dhe kreditorit që ka bërë kërkesën e fillimit të procedurës së falimentimit. Administratori i paraqet një kopje të përmbledhur të vendimit secilit prej kreditorëve të njohur të debitorit, pavarësisht faktit që kreditorët dhe çdo palë tjetër e interesuar konsiderohen të njoftuar si pasojë e shpalljes publike.

Neni 30

Urdhri për masat e financimit

1. Me miratimin paraprak të komitetit të kreditorëve, nëse është caktuar një i tillë, dhe të gjykatës së falimentimit, administratori i falimentimit ose administratori mbikëqyrës bashkë me debitorin, në rastet e parashikuara në nenin 60 pika 1, mund të marrë hua në çdo kohë pas fillimit të procedurës së falimentimit në rastet kur është e domosdoshme të ruhet vazhdimësia e veprimtarisë tregtare dhe kur kjo është në interesin më të mirë të kreditorëve. Çdo kredi e tillë do të trajtohet si shpenzim administrativ sipas nenit 35.
2. Në marrjen e vendimit, gjykata e falimentimit konsideron ndër të tjera:
 - a) kohëzgjatjen e kryerjes së procedurës së falimentimit;
 - b) mënyrën se si debitori do të administrohet gjatë procedurës së falimentimit;
 - c) mundësinë e debitorit për tu ristrukturuar me sukses dhe nëse huatë do e rrisin këtë mundësi;
 - d) nëse marrja e huave është mënyra e vetme e mundshme për ristrukturimin e kompanisë; dhe
 - e) natyrën dhe vlerën e pasurisë në lidhje me shumën e marrë hua;
3. Përpara se gjykata e falimentimit të miratojë marrjen e huasë duhet të njoftojë kreditorët e siguruar duke u caktuar një afat 5 ditor për të paraqitur pretendimet e tyre, nëse vlera e pasurisë së siguruar mund të ndikohet negativisht.
4. Nëse një procedurë riorganizimi është shndërruar në likuidim, çdo përparësi që i është dhënë këtyre huave në riorganizim do të vazhdojnë të njihen edhe gjatë likuidimit.
5. Pas marrjes së vendimit për marrjen e huasë, çdo kreditor ka të drejtën e ankimit të veçantë nëse pretendon se kostot e huave tejkalojnë çdo përfitim prej huamarrjeve të tilla.

Neni 31

Regjistrat tregtar dhe të pronës

Në qoftë se debitori është i regjistruar në një regjistër tregtar, gjykata e falimentimit paraqet menjëherë në organin e regjistrimit një kopje të vendimit për fillimin e procedurës së falimentimit. Gjykata e falimentimit mund të delegojë këtë detyrë tek administratori i falimentimit ose administratori mbikëqyrës.

Neni 32

Regjistrimi i vendimit të fillimit

1. Administratori i komunikon vendimin e fillimit të procedurës së falimentimit Regjistrin të Pasurive të Paluajtshme duke bërë shënimet përkatëse:
 - a) për çdo pasuri të paluajtshme ku debitori është regjistruar si pronar;
 - b) për të gjitha të drejtat e tjera ligjore të debitorit të regjistruara në regjistrin e pasurive të paluajtshme,
2. Nëse gjykata e falimentimit vihet në dijeni për pasuri të paluajtshme të zotëruara nga debitori, ose nëse debitori ka të drejta të tjera të regjistruara, gjykata e falimentimit duhet të urdhërojë administratorin të kërkojë këto regjistrime në Regjistrin e Pasurive të Paluajtshme.

3. Procedurat e përcaktuara në këtë nen duhet të zbatohen njëloj me regjistrimin e vendimit të fillimit së procedurës së falimentimit në të gjithë regjistrat e tjerë publik, duke përfshirë, por pa u kufizuar, regjistrin e barrëve siguroese dhe regjistrat e autoriteteve të tjera publike që janë përgjegjëse për regjistrimin e pasurive ose të të drejtave të tjera të debitorit mbi pasuritë që përbëjnë masën e falimentimit.

Neni 33

Ankimi ndaj vendimit të fillimit

1. Kundër vendimit për të pranuar ose refuzuar kërkesën për fillimin e procedurës së falimentimit nga gjykata e falimentimit, debitori ose kreditori i cili ka kërkuar fillimin e procedurës të falimentimit, kanë të drejtën e ankimit.
2. Nëse gjykata e apelit vendos prishjen e vendimit të gjykatës së falimentimit që lejon fillimin e procedurës së falimentimit, ky vendim shpallet publikisht.
3. Përfundimi i procedurës së falimentimit, në përputhje me çdo vendim të tillë, nuk cenon veprimet e kryera nga administratori i falimentimit ose palët e treta.

KREU II

KLASIFIKIMI I KREDITORËVE DHE TË DREJTAVE TË TYRE

Neni 34

Kategoritë e kreditorëve

1. Për qëllime të këtij ligji, kreditorët kategorizohen në kreditorë të procedurës së falimentimit dhe kreditorë të falimentimit.
2. Kreditorët e falimentimit kategorizohen në kreditorë të siguruar, kreditorë të preferuar, kreditorë të pasiguruar dhe kreditorë fundorë.

Neni 35

Kreditorët e procedurës së falimentimit

1. Janë shpenzime të procedurës së falimentimit:
 - a) shpenzimet gjyqësore;
 - b) shpërblimi i administratorit të përkohshëm të falimentimit, administratorit të falimentimit dhe administratorit mbikëqyrës;
 - c) shpenzimet e miratuara të anëtarëve të komitetit të kreditorëve.
2. Janë shpenzime administrative të procedurës së falimentimit:
 - a) shpenzimet që rrjedhin nga veprimtaritë e administratorit të falimentimit ose administratorit mbikëqyrës në ekzekutimin e detyrave të përcaktuara në këtë ligj;
 - b) detyrimet e mbështetjes dhe mirëmbajtjes që rrjedhin pas fillimit të procedurave të falimentimit, kur debitori është individ;
 - c) kreditë financiare ose tregtare që i janë dhënë debitorit me kërkesë të debitorit, me pëlqimin e administratorit mbikëqyrës ose me kërkesë të administratorit të falimentimit, në përputhje me këtë ligj, pasi të ketë filluar procedura e falimentimit;
 - d) shumat që detyrohet debitori përmes kontratave të dyanshme që janë kryer ose miratuar nga administratori i falimentimit ose administratori mbikëqyrës pas fillimit të procedurës së falimentimit;

- e) detyrimet që rrjedhin pas fillimit të procedurës së falimentimit si rrjedhojë e pasurimit të padrejtë;
 - f) çdo gjë tjetër e specifikuar si shpenzim administrimi në këtë ligj.
3. Janë kreditorë të procedurës së falimentimit ata që kanë të drejta që rrjedhin nga detyrimet e parashikuara në këtë nen. Pretendimet e kreditorëve të procedurës së falimentimit paguhen kur bëhen të maturueshme dhe likuidohen përpara gjithë kreditorëve të tjerë.

Neni 36 **Pretendimet me të drejtë përjashtimi**

1. Çdo individ që ka të drejtën e pronësisë, të njohur nga ligji, të një pasurie në posedim të debitorit, ka të drejtë të kërkojë përjashtimin e kësaj pasurie nga masa e falimentimit. E drejta për të përjashtuar këtë pasuri rregullohet me dispozita të parashikuara jashtë procedurës së falimentimit.
2. Në qoftë se debitori ka shitur një pasuri për të cilën përjashtimi është pretenduar para fillimit të procedurës së falimentimit, pa marrë parasysh të drejtën e parashikuar në pikën 1 të këtij neni, kreditori me të drejtë përjashtimi duhet të provojë pretendimin e tij si kreditor falimentimi, në mënyrë të pavarur nga të gjitha procedimet e mundshme penale, të cilat mund të jenë në proces.
3. Nëse pasuria shitet pasi ka nisur procedura e falimentimit, kreditori me të drejtë përjashtimi do të konsiderohet si kreditor i procedurës së falimentimit.

Neni 37 **Kreditorët e siguruar**

1. Kreditorët me të drejta të vlefshme mbi pasuritë e siguruara, me peng, hipotekë ose ndonjë formë tjetër sigurimi të njohur nga Kodi Civil ose ligje të tjera të veçanta, mbi pasurinë e debitorit të përfshirë në masën e falimentimit, kanë të drejtë të vlerësojnë vlerën e pasurisë së siguruar, në përputhje me kushtet e saj, duke iu nënshtruar përjashtimeve të përfshira në Pjesën VI, Kreu II të këtij ligji.
2. Kreditorët e siguruar do të konsiderohen të pasiguruar për pjesën që mbetet e pashlyer nga pagesat e shitjes së pasurisë së siguruar. Ata janë të pasiguruar nëse heqin dorë nga e drejta e tyre e sigurimit.

Neni 38 **Kreditorët e preferuar**

Janë kreditorë të preferuar ata që paraqesin pretendimet e mëposhtme:

- a) pretendimet që rrjedhin nga ndërprerja e kontratës së punësimit deri në 3 muaj përpara paraqitjes së kërkesës për falimentim, duke përfshirë pagat dhe rimbursimet shëndetësore, pagesat e lejes së lindjes, të cilat nuk kalojnë shumën 500 mijë Lek në total;
- b) pretendimet për mbështetje dhe mirëmbajtje që lindin përpara fillimit të procedurës së falimentimit, kur debitori është një individ;
- c) pretendimet e punonjësve të debitorit për dëme shëndeti të shkaktuara gjatë punës;
- d) pretendimet për veprime të padrejta që rrjedhin si pasojë e dëmit të shkaktuar ndaj jetës ose shëndetit nga debitori përpara fillimit të procedurës së falimentimit;
- e) pretendimet për taksat e papaguara një vit përpara paraqitjes së kërkesës për fillimin e procedurës së falimentimit.

Neni 39

Kreditorët e pasiguruar

Kreditorët e pasiguruar janë personat fizikë ose juridikë që kanë pretendime falimentimi të cilat nuk mund të klasifikohen si të siguruara, të preferuara ose fundore.

Neni 40

Kreditorët fundorë

1. Kreditorë fundorë janë kreditorët që kanë pretendime për:
 - a) sanksionet për pagesa të vonuara të llogaritura mbi pretendimet e kreditorëve të falimentimit para fillimit të procedurës së falimentimit;
 - b) sanksionet sipas Kodit Civil, legjislacionit administrativ dhe Kodit Penal, të cilat janë të detyrueshme për debitorin;
 - c) shlyerjen e kredive nga personat e lidhur me debitorin, nëse huadhënësi ose ofruesi i kredisë ishte një person i lidhur me debitorin në momentin e veprimit;
 - d) kredi për të cilat kreditori dhe debitori kanë rënë dakort të klasifikohen si fundore.
2. Interesi i përlogaritur mbi pretendimet e kreditorëve fundorë renditet me status të njëjtë si pretendimet e tyre.

Neni 41

Pretendimet e kushtëzuara dhe pretendimet me debitorë të ndryshëm

1. Pretendimet që i nënshtrohen një kushti pezullues do të konsiderohen si të kushtëzuara, për aq kohë sa nuk është përmbushur kushti. Pretendimet e kushtëzuara duhet të përmenden në listën e kreditorëve sipas klasifikimit të tyre, por pa përfshirë shumat e tyre. Këta nuk kanë të drejtë të votojnë në mbledhje ose të tërheqin pagesa, por, në qoftë se kushti përmbushet, administratori i falimentimit mund të kërkojë nga gjykata e falimentimit që të caktohet një shumë e veçantë për kohësisht për pagesat e tyre. E njëjta gjë do të jetë e zbatueshme në rastin e kërkesave kundër debitorit, të cilat janë objekt i një procesi gjyqësor në një gjykatë tjetër.
2. Një kreditor në procedurën e falimentimit që ka pretendime ndaj disa personave mund të paraqesë një kërkesë të vetme për shumën totale përkundrejt çdo debitori, njësoj sikur ai të kishte një kërkesë për shumën e përgjithshme në datën e fillimit të procedurës së falimentimit derisa kërkesa të jetë plotësuar tërësisht. Kreditorët që marrin pagesën e plotë ose të pjesshme nga debitorët e tjerë, janë të detyruar të informojnë administratorin e falimentimit jo më vonë se 5 ditë pas ngjarjes, në bazë të sanksioneve penale dhe administrative që mund të jenë të zbatueshme.

KREU III

ADMINISTRATORI I FALIMENTIMIT. ORGANET E PËRFAQËSIMIT TË KREDITORËVE

ADMINISTRATORËT NË PROCEDURËN E FALIMENTIMIT

Neni 42

Kriteret për tu caktuar si administrator në procedurën e falimentimit

1. Caktohet si administrator falimentimi, administrator mbikëqyrës ose administrator i përkohshëm, shtetasi shqiptar i cili zotëron një diplomë të nivelit master në shkencat ekonomike ose drejtësi, me të paktën pesë vite përvojë pune në këto fusha dhe që është i licencuar nga Agjencia Kombëtare e Falimentimit.
2. Kërkesat për të vepruar si administrator, procedura për dhënien dhe heqjen e licencës si dhe kriteret e përzgjedhjes përcaktohen me Vendim të Këshillit të Ministrave.

Neni 43

Caktimi i administratorëve në falimentim

1. Gjykata e falimentimit është kompetente për të caktuar administrator të falimentimit, administrator mbikëqyrës dhe administrator të përkohshëm kandidatin që është i përshtatshëm për çështjen dhe i pavarur nga kreditorët dhe debitorët.
2. Nuk mund të caktohen si administrator sipas pikës 1 të këtij neni, personi që:
 - a) ka marrëdhënie familjare ose biznesi me debitorin ose zyrtarët, drejtorët, stafin, aksionerët ose kreditorët e tij;
 - b) ka marrëdhënie familjare ose biznesi me gjykatën e falimentimit;
 - c) shërben si zyrtar, drejtor, është staf ose aksioner i konkurentëve të drejtpërdrejtë të aktivitetit të debitorit;
 - d) ka falimentuar në momentin e caktimit;
 - e) sipas ligjeve të Republikës së Shqipërisë, nuk mund të caktohen si drejtues të një shoqërie tregtare; dhe
 - f) personat të cilët, kanë dhënë paraprakisht këshilla profesionale ndaj debitorit.

Neni 44

Mbikëqyrja nga gjykata e falimentimit

1. Gjykata e falimentimit mund t'i kërkojë administratorit, në çdo kohë, të japë informacione specifike ose të paraqesë një raport mbi ecurinë e procedurës së falimentimit dhe administrimin e masës së falimentimit.
2. Gjykata e falimentimit njofton Agjencinë Kombëtare të Falimentimit për mospërbushjen e detyrimeve të administratorit me të vetmin qëllim që Agjencia të jetë në gjendje të përmbushë detyrat e veta dhe, nëse një hap i tillë është i pamundur, të marrë ndaj administratorit sanksione administrative.

Neni 45

Shkarkimi dhe dorëheqja e administratorit të falimentimit

1. Gjykata e falimentimit mund të shkarkojë administratorin i cili nuk ka përmbushur detyrimet. Shkarkimi mund të urdhërohet nga gjykata e falimentimit me kërkesën e komitetit të kreditorëve, kreditorëve që zotërojnë së paku 10% të shumës totale të pretendimeve ose debitorit. Gjykata e falimentimit dëgjon administratorin e falimentimit para se të marrë një vendim dhe, nëse kërkesa është paraqitur nga debitori, gjykata e falimentimit dëgjon komitetin e kreditorëve. Vendimi miratohet brenda 10 ditëve nga përgjigja e administratorit ose me përfundimin e afatit për tu përgjigjur.
2. Administratori mund të japë dorëheqjen nga detyrat e tij nëse ka arsye objektive dhe qëndrimi i tij në detyrë nuk do ishte në interesin më të mirë të kreditorëve. Kërkesa e tij e dorëheqjes do të vlerësohet nga gjykata e falimentimit. Dorëheqjet e pajustificuara mund të ndëshkohen me gjobë administrative ose pasoja të tjera të parashikuara me akte nënligjore.
3. Administratori dhe pala që kërkon largimin e tij kanë të drejtë të paraqesin një ankim të veçantë

në lidhje me çdo vendim të gjykatës së falimentimit lidhur me shkarkimin e administratorit.

Neni 46

Zëvendësimi i administratorit të falimentimit

1. Në rast të shkarkimit ose dorëheqjes së administratorit, gjykata e falimentimit cakton menjëherë një administrator të ri.
2. Administratori aktual vazhdon të kryejë detyrat deri në momentin që ia transferon administratorit zëvendësues.

Neni 47

Përgjegjësitë e administratorit të falimentimit

1. Administratori i falimentimit duhet të jetë i kujdesshëm në kryerjen e detyrave.
2. Administratori i falimentimit, në rastet e shkeljes së detyrave të përcaktuara në këtë ligj, është përgjegjës për dëmet e shkaktuara nga pakujdesia ndaj masës së falimentimit ose drejtpërdrejtë ndaj palëve pjesëmarrëse në procedurën e falimentimit.
3. E drejta për të pretenduar dëme që rrjedhin nga një shkelje e detyrës ose mos përmbushjes së detyrimeve të administratorit të falimentimit parashkruhet pas tre viteve nga data kur pala e dëmtuar merr dijeni për dëmin dhe për rrethanat që tregojnë përgjegjësinë e administratorit për dëmin e shkaktuar, ose pas tre viteve nga data kur procedura e falimentimit ka përfunduar, cilado ndodh më vonë.

Neni 48

Shpërblimi i administratorit të falimentimit

1. Gjykata e falimentimit miraton shpërblimin që paguhet për administratorin e falimentimit, pavarësisht pozitës në të cilën është caktuar administratori i falimentimit.
2. Në përcaktimin e shumës së shpërblimit që duhet paguar për administratorin e falimentimit, gjykata e falimentimit mban në konsideratë sa më poshtë:
 - a) vlerën e pasurisë;
 - b) ndërlikimin ose jo, të çështjeve të debitorit;
 - c) kohën që administratori i falimentimit i ka kushtuar administrimit të pasurisë; dhe
 - d) çdo vendim të komitetit të kreditorëve ose të mbledhjes së kreditorëve në lidhje me shpërblimin e administratorit të falimentimit, përfshirë caktimin e një tarife suksesi.
3. Shpërblimi i administratorit të falimentimit dhe rregullime specifike lidhur me të përcaktohen me akte nënligjore.
4. Administratori i falimentimit, debitori dhe kreditori i falimentimit, në përputhje me këtë ligj, kanë të drejtë të paraqesin një ankim të veçantë në lidhje me vendimin e gjykatës së falimentimit mbi shpërblimin e administratorit.

Neni 49

Paraqitja e llogarive

1. Në përfundim të detyrës së tij, administratori i falimentimit, paraqet llogaritë e tij pranë komitetit të kreditorëve. Ky i fundit, mund të paraqesë komente brenda 10 ditëve nga paraqitja.
2. Llogaritë së bashku me komentet e komitetit të kreditorëve, nëse ka të tilla, do të depozitohen në gjykatën e falimentimit. Debitori dhe kreditorët do të kenë mundësinë të kenë akses dhe të marrin informacionin përkatës për këto llogari dhe komentet e komitetit të kreditorëve. Llogaritë do të publikohen në Qendrën Kombëtare të Regjistrimit dhe, nëse ka të tilla, në faqen e internetit të

gjykatës.

3. Debitori dhe kreditorët e tij mund të kundërshtojnë llogaritë brenda një periudhe prej 10 ditësh nga momenti kur llogaritë janë depozituar në gjykatën e falimentimit. Nëse nuk ka kundërshtime, gjykata e falimentimit miraton llogaritë pa ndërmarrë veprime të mëtejshme.
4. Nëse ndonjëra nga palët paraqet ndonjë kundërshtim, teksti i kundërshtimit dhe çdo dokument për të mbështetur argumentet e parashikuara i njoftohen administratorit të falimentimit, të cilit, nga ana tjetër, do t'i jepen 10 ditë kohë për të përgatitur pretendimet në formë të shkruar.
5. Gjykata e falimentimit thërret administratorin dhe palën kundërshtuese në seancë gjyqësore brenda 10 ditëve nga përgjigja e administratorit ose përfundimit të afatit të saj dhe merr një vendim për çështjen.

KOMITETI I KREDITORËVE

Neni 50

Caktimi dhe përbërja e komitetit të kreditorëve

1. Pas caktimit të komitetit të përkohshëm të kreditorëve sipas nenit 29 të këtij ligji, mbledhja e kreditorëve, në çdo moment, mund të zëvendësojë ose të caktojë një komitet të ri kreditorësh.
2. Komiteti i kreditorëve duhet të përbehet prej të paktën 3 anëtarë deri në maksimumi 5 anëtarë me të drejtë vote. Çdo anëtar, pavarësisht nga shuma e pretenduar, ka një votë.
3. Komiteti i kreditorëve është përfaqësues i kreditorëve të falimentimit, pa përfshirë kreditorët fundorë. Nëse është e mundur, komiteti i kreditorëve përfshin një kreditor të preferuar dhe një ose më shumë kreditorë të pasiguruar. Kreditorët e siguruar mund të caktohen, për aq kohë sa ata nuk formojnë shumicën e votave në komitet. Në qoftë se debitori ka të paktën 20 të punësuar, të paktën një përfaqësues nga punëmarrësit ka të drejtën për të marrë pjesë në komitetin e kreditorëve. Përfaqësuesi i të punëmarrësve nuk ka të drejtë vote për çështjet që trajtohen nga komiteti i kreditorëve, përveç rastit kur punëmarrësi është kreditor i debitorit dhe ka kreditorë të tjerë si ai.

Neni 51

Funksionet dhe detyrat e komitetit të kreditorëve

1. Anëtarët e komitetit të kreditorëve duhet të mbështesin dhe mbikëqyrin aktivitetet e administratorit të falimentimit. Në veçanti, anëtarët e komitetit të kreditorëve, mbikëqyrin drejtimin e veprimtarisë së debitorit.
2. Në mënyrë që të ushtrojë detyrën e vetë, komiteti i kreditorëve mund të shqyrtojë librat dhe regjistrat e debitorit. Më tej, anëtarët e komitetit të kreditorëve kanë të drejtë të kërkojnë dhe të marrin nga administratori informacion mbi vazhdimësinë e veprimtarive gjatë procedurës së falimentimit.
3. Një anëtar i komitetit të kreditorëve mund të përfaqësohet nga një person tjetër i autorizuar me shkrim, për çështje të trajtuara nga ana e komitetit. Asnjë person nuk mund të veprojë njëkohësisht si anëtar i komitetit dhe si përfaqësues i një anëtari tjetër.
4. Administratorit mund t'i kërkohet pjesëmarrja në çdo mbledhje të komitetit të kreditorëve.
5. Komiteti i kreditorëve është një organ kolegjal. Mbledhja është e vlefshme nëse marrin pjesë shumica e anëtarëve të tij. Vendimi miratohet nga shumica absolute e anëtarëve të pranishëm ose të përfaqësuar.

Neni 52
Shkarkimi dhe përgjegjësia e anëtarëve të komitetit të kreditorëve

1. Gjykata e falimentimit mund të shkarkojë një anëtar të komitetit të kreditorëve, për një arsye të justifikuar pas një kërkesë me shkrim nga një palë pjesëmarrëse,. Para marrjes së vendimit, gjykata e falimentimit dëgjon pretendimet e anëtarëve të komitetit të kreditorëve, palës kërkuese, si dhe anëtarit në fjalë.
2. Anëtarët e komitetit të kreditorëve mbajnë përgjegjësi për pakujdesitë që sjellin mospërmbushjen e detyrave të tyre.

Neni 53
Shpenzimet e anëtarëve të komitetit të kreditorëve

Anëtarët e komitetit të kreditorëve kanë të drejtë të shpërblehen për shpenzimet e tyre, për aq kohë sa ato janë të arsyeshme dhe të miratuara paraprakisht nga gjykata.

MBLEDHJA E KREDITORËVE

Neni 54
Mbledhja e kreditorëve

1. Mbledhja e kreditorëve thirret nga gjykata e falimentimit ose administratori i falimentimit ose ai mbikëqyrës. Administratori mund të thërrasë mbledhjen e kreditorëve sa herë që e gjykon të nevojshme për mirëfunksionimin e procedurës së falimentimit. Më tej, administratori duhet të thërrasë mbledhjen në rastet e mëposhtme:
 - a) për miratimin e vendimeve të caktuara detyrimisht në këtë ligj për mbledhjen e kreditorëve.
 - b) në rast se kërkohet nga:
 - i. komiteti i kreditorëve;
 - ii. të paktën pesë kreditorët të falimentimit, përveç kreditorëve fundorë, që përfaqësojnë të paktën një të pestën e vlerës së përgjithshme të pretendimeve, përveç pretendimeve fundore.
 - iii. një ose më shumë kreditorë të falimentimit, me përjashtim të kreditorëve fundorë, pretendimi i të cilëve përfaqëson dy të pestat e vlerës së përgjithshme të pretendimeve, përveç pretendimeve fundore.
2. Në qoftë se administratori i falimentimit ose administratori mbikëqyrës nuk thërret mbledhjen e kreditorëve në pikën 1 gërma a) dhe b) të këtij neni, palët mund të paraqesin një kërkesë në gjykatën e falimentimit. Gjykata e falimentimit vendos për kërkesën për të thirrur mbledhjen e kreditorëve brenda 5 ditëve nga paraqitja e saj. Periudha midis marrjes së vendimit të gjykatës së falimentimit dhe datës së mbledhjes së kreditorëve nuk duhet të jetë më shumë se 20 ditë.
3. Të gjithë kreditorët e falimentimit kanë të drejtë të marrin pjesë në mbledhjen e kreditorëve.
4. Data, koha, vendi dhe rendi i ditës i mbledhjes së kreditorëve duhet të shpallet publikisht. Vendimi për thirrjen e mbledhjes së kreditorëve publikohet në Fletoren Zyrtare dhe pranë Qendrës Kombëtare të Regjistrimit.

Neni 55
Ligjshmëria e mbledhjes së kreditorëve

1. Mbledhja e kreditorëve kryesohet nga administratori i falimentimit ose ai mbikëqyrës.
2. Mbledhja legjitimohet të vazhdojë punimet vetëm me praninë e të paktën 50 përqind të totalit të pretendimeve në thirrjen e parë dhe 35 përqind në të dytën.

Neni 56 **Përcaktimi i të drejtës së votës**

1. E drejta e votës përcaktohet në bazë të listës së kreditorëve. Në të gjitha mbledhjet e mbajtura para formimit të listës së kreditorëve, e drejta e votës korrespondon me kërkesat e parashtruara nga kreditorët e falimentimit që nuk janë të diskutueshme nga administratori falimentimit ose nga ndonjë kreditor me të drejtë vote. Kreditorët fundorë nuk kanë të drejtë vote.
2. Kreditorët me pretendime të diskutueshme kanë të drejtë vote vetëm në masën e vendosur nga gjykata e falimentimit, pas dëgjimit të administratorit dhe çdo personi tjetër që gjykata e falimentimit e mendon të arsyeshme.

Neni 57 **Vendimet e mbledhjes së kreditorëve**

1. Vendimi i mbledhjes së kreditorëve konsiderohet i vlefshëm nëse shumica në vlerën e pretendimeve të kreditorëve të falimentimit me të drejtë vote, të pranishëm personalisht ose përmes përfaqësimit, votojnë në favor të vendimit.
2. Vendimi për të miratuar një plan rehabilitimi dhe riorganizimi drejtohet nga rregullat e përfshira në seksionet përkatëse të këtij ligji, dhe nga nenet e këtij kapitulli që kanë të bëjnë me gjithçka që nuk është rregulluar shprehimisht në seksionet e tyre përkatëse.

Neni 58 **Kundërshtimi i vendimit të mbledhjes së kreditorëve**

1. Administratori i falimentimit dhe ai mbikëqyrës, me përjashtim të kreditorëve fundor, kanë të drejtë për të kundërshtuar një vendim të mbledhjes së kreditorëve brenda 5 ditëve nga bërja publike e vendimit.
2. Vendimi mund të kundërshtohet në gjykatën e falimentimit vetëm për shkak të shkeljes së formaliteteve të përfshira në këtë ligj për thirrjen dhe finalizimin e mbledhjes si dhe në rast të shkeljes së rregullave në lidhje me miratimin e vendimit.
3. Gjkata e falimentimit dëgjon administratorin, debitorin, komitetin e kreditorëve dhe çdo palë tjetër që e konsideron të rëndësishme dhe jep vendim brenda 10 ditëve nga marrja e kundërshtimeve të paraqitura me shkrim për vendimin e mbledhjes.
4. Vendimi i gjykatës së falimentimit për shfuqizimin e plotë ose të pjesshëm të vendimit të anuluar ose ndryshuar të mbledhjes së kreditorëve, shpallet publikisht..
5. Çdo kreditor që ka votuar në vendimin e shfuqizuar mund të bëjë një ankim të veçantë kundër vendimit të gjykatës së falimentimit.
6. Ky nen zbatohet vetëm për vendimet në lidhje me miratimin ose refuzimin e një plani rehabilitimi ose riorganizimi derisa nuk ka rregullore të shprehur në seksionet përkatëse.

Neni 59 **Informimi i mbledhjes së kreditorëve**

Mbledhja e kreditorëve mund t'i kërkojë administratorit të falimentimit të sigurojë informacion specifik dhe të raportojë mbi ecurinë e procedurës së falimentimit dhe mbi administrimin e masës së falimentimit.

PJESA E TRETË

EFEKTET E FILLIMIT TË PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT

KAPITULLI I

EFEKTET E PËRGJITHSHME

Neni 60

Efektet mbi të drejtat e debitorëve në administrimin dhe disponimin e pasurive të falimentuara

1. Kur procedura e falimentimit nis me kërkesë të debitorit, automatikisht të drejtat e administrimit dhe disponimit të masës së falimentimit do të vazhdojnë të jenë nën autoritetin e debitorit me kufizimet e mëposhtme:
 - a) të drejtat e debitorit do të janë të kufizuara në veprime të administrimit të zakonshëm dhe janë objekt i kontrollit të përgjithshëm nga administratori mbikëqyrës.
 - b) administratori mbikëqyrës autorizon paraprakisht të gjitha veprimet e disponimit që janë jashtë fushës së veprimtarisë së zakonshme të biznesit, ose që nuk përbëjnë vepra të ruajtjes së thjeshtë të pasurisë. Çdo posedim i pasurive, që janë objekt i të drejtave të siguruara, konsiderohet si një veprim jashtë veprimtarisë së zakonshme të aktivitetit të debitorit.
 - c) debitori nuk mund të kryejë veprime që janë brenda veprimtarisë normale të biznesit të cilat në mënyrë të qartë janë kundërshtuar nga administratori mbikëqyrës.
 - d) administratori mbikëqyrës ose çdo kreditor mund të kërkojë në çdo kohë nga gjykata e falimentimit heqjen tërësisht ose pjesërisht, të të drejtave të administrimit dhe disponimit të debitorit. Kjo kërkesë duhet të justifikohet sipas rregullave dhe të bazohet në ekzistencën e rrezikut ndaj pasurisë dhe interesit të kreditorëve.
2. Kur procedura e falimentimit nis me kërkesë të kreditorit, automatikisht të drejtat e debitorit për të menaxhuar dhe disponuar pasuritë e tij do të jenë nën autoritetin e administratorit të falimentimit.
3. Në vendimin për fillimin e procedurës së falimentimit dhe sipas vlerësimit të rrethanave, gjykata e falimentimit mund të ndryshojë efektin e të drejtave të debitorit që vijnë automatikisht nga identiteti i kërkuarit siç është përshkruar në pikë 1 dhe 2 të këtij neni.

Neni 61

Vazhdimi i aktivitetit ose veprimtarisë profesionale të debitorit

1. Aktiviteti ose veprimtaria profesionale e debitorit vazhdon edhe pas fillimit të procedurës së falimentimit, pavarësisht nëse të drejtat e menaxhimit do të vazhdojnë të jenë nën autoritetin e debitorit ose të administratorit të falimentimit.
2. Nëse, për shkak të mungesës së qëndrueshmërisë ose shkaqeve të tjera justifikuese, pezullimi i aktivitetit ose veprimtarisë profesional është në të mirë të kreditorëve, gjykata e falimentimit e autorizon këtë, pas një kërkesë nga administratori i falimentimit ose ai mbikëqyrës, komiteti i debitorëve ose kreditorëve. Përpara miratimit të vendimit, gjykata e falimentimit në çdo rast do të dëgjojë administratorin e falimentimit ose atë mbikëqyrës.

Neni 62

Disponimi nga ana e debitorit

1. Nëse, pas fillimit të procedurës së falimentimit, debitori ndërmerr veprime që thyejnë rregullat e

përcaktuara në nenin 60, këto transaksione mund të shmangen nga gjykata e falimentimit pas kërkesës së administratorit të falimentimit ose atij mbikëqyrës. Administratori kërkon anulimin e veprimit sa herë që veprimi është i dëmshëm për pasurinë. Efekti i anulimit është pezullimi i veprimit dhe anulimi i efekteve të tij. Pala tjetër që ka marrë pjesë në veprimin e mësipërm është e detyruar të rikthejë çdo pasuri ose të drejtë të marrë, dhe ka të drejtë të kërkojë kthimin e plotë të pasurisë ose të së drejtës së dhënë debitorit, përveç rastit kur ai ishte në dijeni të paaftësisë paguese të debitorit dhe veprimi në keqbesim për të fituar përparësi ndaj kreditorëve të falimentimit.

2. Anulimi i veprimit të zbatuar në kundërshtim me nenin 60 do të vendoset nga gjykata e falimentimit pas kërkesës me shkrim të administratorit ose secilit prej kreditorëve ose grupi kreditorësh që mbajnë më shumë se 10 përqind të pretendimit të përgjithshëm. Gjykata e falimentimit njofton debitorin dhe palën tjetër pjesëmarrëse në veprim, e cila mund të paraqesë padinë brenda 10 ditëve nga marrja e njoftimit. Një seancë dëgjimore caktohet vetëm në qoftë se është e nevojshme për të theksuar arsyet e anulimit. Gjykata e falimentimit vendos për çështjen jo më vonë se 15 ditë nga paraqitja e akuzës nga debitori dhe/ose pala tjetër pjesëmarrëse në veprim. Nëse ka një seancë dëgjimore, afati i 15 ditëve do të fillojë nga ky moment.
3. Në qoftë se debitori ka kryer transferta në ditën e fillimit të procedurës së falimentimit, këto transferta do të supozohen se kanë pasur efekt pas fillimit të procedurës së falimentimit.

Neni 63

Performanca në favor të debitorit

1. Në qoftë se debitori merr pagesa të një detyrimi pas fillimit të procedurës së falimentimit pa pasur të drejtë për të vepruar në këtë mënyrë, pala pjesëmarrëse shkarkohet nga detyrimi në qoftë se nuk kishte dijeni për fillimin e procedurës së falimentimit në kohën e kryerjes së pagesës.
2. Nëse kjo palë pagoi detyrimin e vet pas publikimit të urdhrin për fillimin e procedurës së falimentimit, atëherë do të supozohet se ka pasur dijeni për fillimin e procedurës.

Neni 64

Përgjegjësia e pakufizuar e partnerëve

1. Nëse procedura e falimentimit fillon për pasurinë në pronësi të një shoqërie të thjeshtë ose një kompanie me përgjegjësi të pakufizuar, administratori i falimentimit ose administratori mbikëqyrës mund të pretendojnë përgjegjësinë personale të partnerëve ndaj detyrimeve të kompanisë gjatë procesit të falimentimit.
2. Veprimi fillon në gjykatën e falimentimit dhe çdo mjet monetar i marrë si pasojë e këtij veprimi do të jetë pjesë e masës së falimentimit.

Neni 65

Detyrimi i debitorit për të dhënë informacion dhe për të bashkëpunuar

1. Debitori dhe anëtarët e organit drejtues, në rastet e personave juridikë, si dhe anëtarët, partnerët dhe aksionerët e shoqërisë për të cilën procedura e falimentimit ka filluar, nëse janë urdhëruar nga gjykata e falimentimit, kanë si detyrim kryesor të bëjnë publike çdo situatë që ka lidhje me procedurën e falimentimit pranë gjykatës së falimentimit, administratorit të falimentimit ose mbikëqyrës, komitetit të kreditorëve dhe mbledhjes së kreditorëve.
2. Debitori, anëtarët e organit drejtues, si dhe anëtarët, partnerët dhe aksionerët e shoqërisë, të cilët kanë filluar procedurën e falimentimit, duhet të mbështesin administratorin e falimentimit në përbushjen e detyrave të tij.
3. Gjykata e falimentimit mund të nxjerrë urdhër ku përcaktohet që anëtarët e organit drejtues, si

dhe anëtarët, partnerët dhe aksionerët e shoqëisë për të cilët ka filluar procedura e falimentimit, të jenë të disponueshëm në çdo kohë për të përmbushur detyrimet e tyre për të dhënë informacion dhe për të bashkëpunuar. Anëtarët e organit drejtues, si dhe anëtarët, partnerët dhe aksionerët e kompanisë për të cilën procesi i falimentimit ka filluar, e kanë të ndaluar të ushtrojnë çdo veprimtari që pengon përmbushjen e këtyre detyrimeve.

4. Debitori mund të urdhërohet nga gjykata e falimentimit që të përmbushë detyrimin e tij për të bashkëpunuar dhe të ndalojë ushtrimin e çdo veprimtarie që është në kundërshtim me përmbushjen e detyrimit të tij.
5. Detyrimet e parashikuara në këtë nen mund të aplikohen njëjloj për punëmarrësit debitorë, dhe për punëmarrësit e mëparshëm që janë larguar brenda 2 viteve para fillimit të procedurës së falimentimit.
6. Mospërmbushja e detyrimeve të përcaktuara në këtë nen mund të sjellë përgjegjësi për dëmet e shkaktuara dhe, në rastin e debitorit, mund të sjellë masa administrative dhe përjashtimin e mundësisë për të ushtruar një aktivitet ose veprimtari profesionale nga 1 deri në 5 vjet.

Neni 66

Ekzekutimi i detyrimeve të debitorit

1. Në qoftë se është e nevojshme për të dhënë deklaratime të vërtetuara, gjykata e falimentimit urdhëron debitorin të paraqesë një deklaratë të shkruar ku të përmendet se të gjitha provat e paraqitura prej tij përmbajnë të dhëna të vërteta, të sakta dhe të plota për faktet e kërkuara.
2. Pas marrjes në pyetje, gjykata e falimentimit mund t'i kërkojë debitorit të jetë i pranishëm dhe të mos largohet nga vendbanimi ose selia në rastet kur:
 - a) debitori, përfshirë drejtorët, zyrtarët, partnerë ose aksionerët kontrollues të një shoqërie për të cilën procedura e falimentimit ka filluar, nuk pranon të japë informacion ose deklaratë të shkruar ose të ndihmojë në përmbushjen e detyrimeve të administratorit të falimentimit;
 - b) debitori tenton të shmangë ekzekutimin e detyrimeve të tij për të dhënë informacion dhe për të bashkëpunuar, në veçanti duke përgatitur arratisjen e tij; ose
 - c) kufizimi i lëvizjes është i nevojshëm për të shmangur veprimet e debitorit që janë në kundërshtim me ekzekutimin e detyrimeve të tij për të dhënë informacion dhe për të bashkëpunuar, dhe në veçanti të sigurojë pasurinë e përfshirë në procedurën së falimentimit.
3. Urdhri që detyron marrjen e masave kufizuese referuar sa më sipër, mund të anulohet nga gjykata e falimentimit me kërkesë të administratorit të falimentimit nëse parakushtet për të zbatuar urdhrin nuk ekzistojnë më. Kundër vendimit për të kufizuar lëvizjen dhe vendimit që refuzon kërkesën për të hequr këtë kufizim mund të bëhet një ankim i veçantë.

Neni 67

Mbikëqyrja e postës së debitorit

1. Në qoftë se konsiderohet e nevojshme se për të hetuar ose parandaluar veprime të debitorit që shkaktojnë dëme ndaj kreditorëve, gjykata e falimentimit, në bazë të kërkesës së administratorit të falimentimit ose mbikëqyrës dhe mbi baza të drejta, mund të urdhërojë subjektet e referuara në urdhër që të ridërgojnë tek administratori pjesë ose të gjithë korrespondencat dhe adresat e debitorit që mund të kenë lidhje me procedurën e falimentimit. Urdhri shpallet pasi debitori është thirrur dhe deklarata e tij është dëgjuar nga gjykata e falimentimit përveç rasteve kur, për shkak të rrethanave të veçanta, kjo rrezikon qëllimin e urdhrin. Në qoftë se debitori nuk dëgjohe përpara nxjerrjes së këtij urdhri, vendimi përmban arsyet për të cilat u hoq dorë nga kjo procedurë dhe gjykimi mund të shtyhet menjëherë.

2. Administratori ka të drejtë të lexojë korresponcencën e debitorit drejtuar atij. Posta që nuk lidhet me masën e falimentimit i dërgohet menjëherë debitorit. Posta tjetër mund të kontrollohet nga debitorit.
3. Debitori mund të bëjë një ankim të veçantë për urdhrin e mbikëqyrjes së postës së tij. Në qoftë se shkak për mbikëqyrjen e postës ka pushuar së ekzistuari, gjykata e falimentimit pezullon ekzekutimin e vendimit të mbikëqyrjes së postës, pasi ka dëgjuar deklaratën e administratorit të falimentimit ose atij të mbikëqyrjes.

Neni 68

Pagesat për shpenzimet e jetesës ndaj debitorëve persona fizik

1. Debitori person fizik ka të drejtë të marr nga masa e falimentimit minimumin e shpenzimeve të jetesës. Kjo vlerë do të përcaktohet nga administratori i falimentimit ose mbikëqyrës, pas konsultimit me komitetin e kreditorëve, ose kur ky komitet nuk ekziston, me gjykatën e falimentimit.
2. Shpenzimet e jetesës duhet të përmbushin nevojat bazë të debitorit, fëmijëve të mitur nën kujdestarinë e debitorit, përfshirë edhe ata që ndjekin shkollën deri në moshën 25 vjeç, bashkëshorten dhe ish bashkëshorten sipas detyrimeve që burojnë nga legjislacioni në fuqi.
3. Shpenzimet e jetesës nuk mund të jenë më pak se minimumi i përcaktuar nga ligji i përkrahjes sociale.
4. Ankimi i vendimit nga administratori i falimentimit ose ai mbikëqyrës në lidhje me pagesat e shpenzimeve të jetesës mund të bëhet në gjykatën e falimentimit.

Neni 69

Pezullimi i procedurës

1. Pasi ka filluar procedura e falimentimit, nuk mund të kërkohen pretendime me përmbajtje ekonomike ndaj debitorit. Të gjitha pretendimet e kërkuara duhet të dokumentohen në procedurën e falimentimit në përputhje me procedurat e rregulluara në këtë ligj.
2. Pas fillimit të procedurës së falimentimit, nuk mund të paraqiten ekzekutime të reja mbi pasurinë e debitorit dhe, ato që kanë filluar, duhet të pezullohen.
3. Pezullimi, referuar pikave 1 dhe 2 të këtij neni, zbatohet për pretendime të bëra nga kreditorë të siguruar deri në sigurimin e pasurisë që është e nevojshme për vazhdimësinë e biznesit ose veprimtarisë profesionale të debitorit. Pezullimi aplikohet vetëm për një periudhë 6 mujore ose deri sa të miratohet plani i riorganizimit, në varësi se cila nga situatat ndodh e para.
4. Procedurat ligjore për të pasur një gjykim kundrejt debitorit që është pjesë e një procedure në momentin e fillimit të procedurës së falimentimit, si rregull, duhet të vazhdojnë derisa të merret vendimi nga gjykata kompetente. Vendimi, sidoqoftë, nuk mund të ekzekutohet dhe kreditori do të duhet të ndjekë procedurat e përshkruara në pikën 1 dhe 2 të këtij neni.
5. Përjashtimisht, kur çështja në diskutim ka lidhje, në veçanti, me masën e falimentimit ose qëndrueshmërinë e biznesit, administratori i falimentimit ose ai mbikëqyrës mund të kërkojë nga gjykata kompetente transferimin e çështjes që ishte në proces në momentin e fillimit të procedurave të falimentimit në gjykatën e falimentimit.
6. Pezullimi nuk mund të zbatohet për pretendime me të drejtë përjashtimore.

Neni 70

Kryerja e ekzekutimit përpara fillimit të procedurës së falimentimit

Çdo pasuri e debitorit e marrë nga përmbaruesi para fillimit të procedurës së falimentimit dhe çdo e ardhur që përmbaruesi merr nga shitja e pasurisë përpara fillimit të procedurës së falimentimit bëhet

pjesë e masës së falimentimit dhe i dorëzohet administratorit të falimentimit 5 ditë pas njoftimit publik të fillimit të procedurës së falimentimit. Në qoftë se të ardhurat nga shitja e këtyre pasurive i janë paguar kreditorit që ka kërkuar ekzekutimin përpara fillimit të procedurës së falimentimit, kreditori mund t'i mbajë të ardhurat. Ky veprim mund të kundërshtohet sipas dispozitave të Kapitullit III të kësaj pjese.

Neni 71 Kompensimi

1. Nëse gjatë zbatimit të ligjit ose të një marrëveshjeje, kreditorit i ka lindur e drejta e kompensimit, sipas të cilës një detyrimi i tij ndaj debitorit kompensohet me një detyrim që debitori kishte ndaj kundrejt tij deri në datën kur fillon procedura e falimentimit, atëherë kjo e drejtë nuk ndikohet nga procedura e falimentimit.
2. Kompensimi nuk ndodh nëse:
 - a) detyrimi i kreditorit të falimentuar në favor të masës së falimentimit lind vetëm pas fillimit të procedurës së falimentimit;
 - b) një kreditor i falimentimit e ka marrë të drejtën e kompensimit nga një kreditor tjetër, vetëm pas fillimit të procedurës së falimentimit;
 - c) masa e falimentimit ka një pretendim kundrejt një kreditori të siguruar. Asnjë kreditor i siguruar nuk ka të drejtë të kompensojë pretendimin e tij kundrejt një pretendimi të drejtpërdrejtë nga masa e falimentimit.

KAPITULLI II PËRMBUSHJA E VEPRIMEVE JURIDIKE

Neni 72 Efektet në kontrata

1. Në momentin e fillimit të procedurës së falimentimit, kur debitori ka ekzekutuar plotësisht detyrimet e tij sipas kontratës por pala tjetër nuk e ka bërë këtë, debitori ka të drejtë të pretendojë ekzekutimin e plotë. Nëse pala tjetër ka ekzekutuar plotësisht detyrimet e saj por debitori nuk e ka bërë këtë, pala tjetër ka një pretendim si kreditor falimentimi.
2. Si rregull i përgjithshëm, fillimi i procedurës së falimentimit nuk ka ndikim në vazhdimësinë e kontratës që nuk është ekzekutuar plotësisht nga debitori dhe pala tjetër e kontratës. Përjashtimet nga ky rregull janë përcaktuar në këtë ligj.
3. Administratori i falimentimit ose debitori, nën drejtimin e administratorit mbikëqyrës, mund të ekzekutojë këtë kontratë dhe të pretendojë pagesën nga pala tjetër ose përmbushjen e detyrimit.
4. Administratori i falimentimit ose debitori, me autorizim të administratorit mbikëqyrës, ka të drejtë të përfundojë kontratën nëse është në dobi të procedurave të falimentimit. Nëse kontrata ka përfunduar, secilës palë i ndërpritet detyrimi i ekzekutimit të pjesës së mbetur sipas kontratës, dhe pala tjetër ka të drejtë të ngrejë pretendime për dëmet. Pretendimi i dëmeve trajtohet si një pretendim i pasiguruar i falimentimit.
5. Pala tjetër e kontratës mund t'i kërkojë administratorit të falimentimit ose debitorit nën drejtimin e administratorit mbikëqyrës të vendosë nëse kontrata do të ekzekutohet plotësisht. Administratori i falimentimit ose debitori nën drejtimin e administratorit mbikëqyrës miraton vendimin dhe njofton palën tjetër brenda 5 ditëve. Nëse administratori i falimentimit ose debitori nën drejtimin e administratorit mbikëqyrës nuk përgjigjet brenda kohës së specifikuar, atij i hiqet e drejta për të pretenduar ekzekutim të kontratës.

6. Rregullat e mësipërme nuk zbatohen për dispozita të veçanta dhe në kontrata sipas neneve të mëposhtme të këtij kreu.

Neni 73 **Marrëveshjet e ndaluara**

Çdo marrëveshje ose kusht kontraktor, që i jep të drejtë debitorit për të kërkuar zgjidhjen e parakohshme të kontratës në rastin e fillimit të procedurës së falimentimit, është e pavlefshme.

Neni 74 **Veprimet në data fikse. Titujt financiarë**

1. Në qoftë se është rënë dakord që dorëzimi i mallrave të kryhet në një afat të caktuar dhe në rast se ky afat përfundon pasi fillimit të procedurës së falimentimit, nuk mund të kërkohet përmbushja në natyrë e detyrimit, por mund të ngrihet vetëm pretendimi për dëmin e shkaktuar nga mospërmbushja e tij
2. Nëse është rënë dakord që ekzekutimi i një veprimi të natyrës financiare me çmim tregu ose burse të kryet në një afat të caktuar dhe në rast se ky afat kohor përfundon pas fillimit të procedurës së falimentimit, zbatohet njëloj pika 1 e këtij neni. Konsiderohen veprime me natyrë financiare veçanërisht:
 - a) dorëzimi i metaleve të çmuara;
 - b) dorëzimi i letrave me vlerë ose i të drejtave të ngjashme, me kusht që të mos jetë si qëllim pjesëmarrja në një shoqëri ose veprimtari për vendosjen e një pjesëmarrjeje afatgjatë;
 - c) përmbushja e detyrimeve në gjini, që duhet të ekzekutohen në monedhë të huaj ose njësi matëse përkatëse sipas kursit të këmbimit;
 - d) të drejta të tjera për furnizime ose zbatime kontrate në kuptimin e gërmave a), b) dhe c) më sipër; dhe
 - e) sigurimet financiare sipas legjislacionit bankar.
3. Nëse veprimet financiare janë të përfshira në një kontrate tip ose model për të cilën është arritur një marrëveshje që në rast të falimentimit kontrata mund të përfundojë vetëm në tërësi, tërësia e këtyre veprimeve do të shihet si një kontratë e dyanshme.
4. Pretendimi për dëmin që vjen nga mospërmbushja e detyrimit llogaritet si diferenca midis çmimit të rënë dakord me çmimin mbizotërues të tregut ose të bursës në vendin dhe kohën e rënë dakord nga palët, por, megjithatë, jo më vonë se dita e pestë e punës pasi ka filluar procedura e falimentimit për një kontratë ku përcaktohet periudha e përmbushjes. Nëse palët nuk arrijnë të bien dakord, kjo datë do të jetë dita e dytë e punës pas hapjes së procedurës së falimentimit. Pala tjetër ka të drejtë të ngrejë pretendime për moszbatim kontrate vetëm si kreditor falimentimi.

Neni 75 **Ndalimi i ndërprerjes së kontratës së qirasë**

1. Kontrata e qirasë e lidhur mes debitorit si qiramarrës dhe një pale tjetër, nuk mund të zgjidhet nga qiradhënësi pasi të jetë kërkuar fillimi i procedurës së falimentimit për shkak të:
 - a) mospagimit të qirasë para fillimit të procedurës së falimentimit;
 - b) përkeqësimit të gjendjes pasurore të debitorit.
2. Çdo shumë monetare që është detyrim sipas kontratës deri në kohën e fillimit të procedurës së falimentimit do të konsiderohet pretendim falimentimi. Detyrimi i qirasë i lindur pas fillimit të procedurës së falimentimit do të konsiderohet shpenzim administrativ. Mospërmbushja e detyrimit të qirasë pas fillimit të procedurës së falimentimit i jep të drejtë qiradhënësit për të

zgjdhur kontratën.

Neni 76 **Mbarimi i porosisë**

1. Çdo kontratë porosisë që i është dhënë debitorit ose që është dhënë nga debitori dhe që i referohet masës së falimentimit, përfundon me fillimin e procedurës së falimentimit.
3. Nëse mbarimi i porosisë mund të shkaktojë dëme për interesat e procedurës së falimentimit, i porosituri vazhdon të kryejë veprimet e caktuara derisa administratori i falimentimit të ketë mundësinë të kujdeset vetë për këto veprime. I porosituri mund të pretendojë rimbursim të shpenzimeve të kryera për vazhdimin e punës, si kreditor i masës së falimentimit.

Neni 77 **Efektet në kontratat publike**

1. Efektet e fillimit të procedurës së falimentimit në kontratat administrative rregullohen nga ligji përkatës i sektorit publik. Në qoftë se këto rregullime specifike nuk ekzistojnë, aplikohet pika 2 në vijim.
2. Fillimi i procesit të falimentimit nuk nënkupton ndërprerjen e menjëhershme të kontratave publike dhe të drejtave të koncesioneve. Administrata publike ka të drejtë të ndërpresë kontratat ose të drejtat e koncesioneve kur ekzistojnë arsye objektive për të besuar se rrezikohet përmbushja e zbatimit të kontratës. Ekzistenca e procedurës së falimentimit nuk konsiderohet e mjaftueshme për të ndërprerë kontratën për aq kohë sa aktiviteti ose veprimtaria profesionale vijon.
3. Kur kontrata i referohet ekzekutimit të një shërbimi publik bazë, administrata publike përkatëse ka të drejtë të marrë çdo masë të nevojshme për të siguruar vazhdimësinë e shërbimit.

Neni 78 **Efektet në kontratat e punësimit**

1. Si rregull i përgjithshëm, fillimi i procedurës së falimentimit nuk ndikon në vazhdimin e kontratave të punës.
2. Administratori i falimentimit ose i mbikëqyrjes mund të sugjerojë përfundimin ose ndryshimin e kontratave të punës. Ndikimi i përfundimit ose ndryshimit të kontratave të punës në përgjithësi rregullohet nga legjislacioni i punës. Në çdo rast, likuidimi konsiderohet si një shkak ekonomik objektiv për të përfunduar ose ndryshuar kontratat e punës.
3. Gjykata e falimentimit është kompetente për të vendosur në çdo çështje gjyqësore ose ligjore që lind si pasojë e përfundimit ose ndryshimit të kontratave të punës.

KAPITULLI III **KUNDËRSHTIMET E VEPRIMEVE TË DËMSHME NË PROCEDURËN E** **FALIMENTIMIT**

Neni 79 **Veprimet që kundërshtohen**

1. Si rregull i përgjithshëm, të gjitha veprimet e debitorëve të ndodhura brenda një periudhe prej 2 vitesh përpara fillimit të procedurës së falimentimit mund të kundërshtohen në qoftë se i kanë shkaktuar një dëm pasuror debitorit ose i kanë dhënë preferencë të pajustificuar një kreditori të

caktuar.

2. Një dëm pasuror ekziston në ato raste kur debitori kryen veprime për të cilat vlera e marrë, në para ose ekuivalent me ato, është në mënyrë të konsiderueshme më e ulët se vlera në para ose ekuivalente me ato, e dhënë nga pala tjetër ndaj debitorit.
3. Ekzistenca e dëmit pasuror nevojitet të provohet nga personi që kundërshton veprimin, me përjashtimet e mëposhtme:
 - a) dëmi pasuror ndaj debitorit ekziston nëse:
 - i. debitori ka bërë një dhuratë ose ka kryer veprime me kushte që nuk i japin debitorit asnjë përfitim;
 - ii. debitori përmbush një detyrim të pasiguarar i cili nuk ishte maturuar përpara fillimit të procedurës së falimentimit.
 - b) dëmi pasuror prezumohet, nëse nuk provohet e kundërta, kur:
 - i. janë kryer veprime me persona të lidhur me debitorin, siç është përcaktuar në nenin 3 të këtij ligji;
 - ii. është dhënë një garanci për të siguruar një detyrim ekzistues ose një detyrim të ri që zëvendëson detyrimin e mëparshëm, kur detyrimi i mëparshëm nuk ishte i siguruar ose kishte një sigurim me vlerë me të ulët;
 - iii. është përmbushur e një detyrim i siguruar që nuk ishte shlyer para fillimit të procedurës së falimentimit.
4. Në gjykimet për kundërshtimin e veprimeve të dëmshme, përveç ekzistencës së dëmit pasuror, gjykata e falimentimit vlerëson edhe veprimet e mëposhtme:
 - a) kur debitori ka hyrë në një veprim me mirëbesim, për qëllime të vazhdimit të aktivitetit dhe, kur në të njëjtën kohë, ka baza të arsyeshme për të besuar se nga veprimi do të përfitojë edhe ai;
 - b) veprimet e ndërmarra nga debitori në kuptim të veprimtarisë normale të aktivitetit ose veprimtarisë profesionale, me kushte dhe afate të zakonshme;
 - c) garancitë dhe të drejtat e siguruara të mbrojtura nga rregulla të veçanta të cilat rregullojnë kontratat financiare.

Neni 80

E drejta për kundërshtimin e veprimeve

1. Administratori i falimentimit ose mbikëqyrës ka përgjegjësinë për të filluar kryesisht veprimet e kundërshtimit në procedurën e falimentimit.
2. Kreditorët të cilët identifikojnë veprime të kundërshtueshme të debitorëve, mund t'ia komunikojnë këto administratorit të falimentimit ose të mbikëqyrjes. Në qoftë se administratori nuk fillon kundërshtimin e veprimeve brenda një periudhe prej 2 muajsh nga data e komunikimit, kreditori që ka njoftuar veprimin ka të drejtë të kundërshtojë veprimin duke marrë përsipër shpenzimet dhe pasojat. Kreditori që paraqet kundërshtimin njofton administratori për këtë veprim.
3. Kërkesa për kundërshtimin e veprimeve mund të paraqitet brenda 3 viteve nga fillimi i procedurës së falimentimit, përveç rasteve kur ka qenë objektivisht e pamundur për të marrë dijeni për shkakun e kundërshtimit të veprimit.
4. Kundërshtimi paraqitet kundër debitorit dhe palëve të tjera pjesëmarrëse në veprimin objekt kundërshtimi. Në qoftë se pasuria, objekt i kundërshtimit, është transferuar te një palë e tretë, kundërshtimi duhet gjithashtu t'i drejtohet edhe palës së tretë nëse kundërshtohet e drejta e kësaj pale mbi këtë pasuri.
5. Gjykata e falimentimit është kompetente për të gjykuar paditë për kundërshtim duke zbatuar rregullat e përgjithshme procedurale.
6. Gjykata e falimentimit njofton palët për padinë dhe aktet shoqëruese të saj brenda 5 ditëve nga

data e depozitimit të tyre. Të paditurit kanë të drejtë që të depozitojnë brenda 10 ditëve, prapësimet ndaj padisë dhe provat përkatëse. Gjykata e falimentimit duhet të zhvillojë seancë dëgjimore në rastin kur është e nevojshme sigurimi i provave të propozuara. Gjykata e falimentimit vendos për çështjen brenda 15 ditëve, sipas rastit, nga data e marrjes së padisë ose e sigurimit të provave.

Neni 81 **Efektet e kundërshtimit**

1. Vendimi i kundërshtimit të një veprimi ose i preferimit të shlyerjes së detyrimit përfshin të gjitha masat e nevojshme për të mos prekur masën e falimentimit nga veprimi. Në veçanti, vendimi mund:
 - a) të vendosë të rikthejë në masën e falimentimit çdo pronë të transferuar me veprimin e kundërshtuar;
 - b) të kërkojë çdo pronë të fituar nga çdo person, e cila mund të përfaqësojë tëardhurat nga shitja e pasurisë së transferuar ose vetë transferimin e të hollave; ose
 - c) të heqë garancinë e vënë nga debitori për të siguruar pasurinë.
2. Nëse pasuritë ose të drejtat, objekt i veprimeve të shmangura, tashmë janë transferuar te një palë e tretë që është blerës në mirëbesim, gjykata e falimentimit urdhëron palën e tretë të dorëzojë, në masën e falimentimit, vlerën e pasurisë ose të drejtën në kohën e kryerjes së veprimi, së bashku me interesat. Në rast veprimi me keqbesim, kjo palë është përgjegjëse për të gjitha dëmet e shkaktuara ndaj masës së falimentimit.
3. E drejta e palës së tretë për të rimarrë përsëri atë që dorëzoi, konsiderohet si pretendim kundër procedurave të falimentimit, përveçse kur ka vepruar me keqbesim. Në këtë rast pretendimi do konsiderohet si fundor.

PJESA E KATËRT
ADMINISTRIMI DHE POSEDIMI I MASËS SË FALIMENTIMIT
PËRCAKTIMI I PRETENDIMEVE DHE VENDIMI PËR RIORGANIZIM
OSE LIKUIDIM

KREU I
SIGURIMI I MASËS SË FALIMENTIMIT

Neni 82
Posedimi i masës së falimentimit

1. Nëse, në përputhje me nenin 60.1, debitori vazhdon të ketë të drejtën e administrimit dhe disponimit mbi masën e falimentimit nën drejtimin e administratorit mbikëqyrës, debitori posedon të gjithë pasurinë, përveç rastit kur administratori mbikëqyrës kërkon të marrë posedimin e një ose më shumë pasurive specifike. Marrja në posedim nga administratori mbikëqyrës konsiderohet e veçantë dhe kufizohet në rastet kur vlerësohet se është e nevojshme për të ruajtur vlerën e pasurisë.
2. Nëse, në përputhje me nenin 60.2, të drejtat e debitorit për administrimin dhe disponimin e pasurisë pezullohen, administratori i falimentimit menjëherë merr posedimin dhe administrimin e të gjithë pasurisë që është pjesë e masës së falimentimit.
3. Në rastin e rregulluar nga pika 2 e këtij neni, debitori është i detyruar t'i japë administratorit të falimentimit të gjitha pasuritë të cilat janë vendosur në ruajtje ose në përdorim nga ai dhe që janë pjesë e masës së falimentimit.
4. Administratori i falimentimit për të marrë posedimin e pasurive të mbajtura në ruajtje ose në përdorim nga debitori, të cilat ende nuk janë dorëzuar, vepron brenda 5 ditëve nga data e njoftimit të vendimit për fillimin e procedurës së falimentimit, në bazë të dispozitave të Pjesës 4 të Kodit të Procedurës Civile në lidhje me ekzekutimin e detyrueshëm.

Neni 83
Inventari i masës së falimentimit

1. Me fillimin e procedurës së falimentimit, administratori i falimentimit ose ai mbikëqyrës do të krijojë një inventar të detajuar të të gjithë pasurisë që përbën masën e falimentimit, brenda jo më shumë se 30 ditëve nga data e fillimit të procedurës së falimentimit. Debitori mund të jetë i pranishëm gjatë hartimit të këtij inventarit, për aq kohë sa kjo nuk shkakton vonesa të panevojshme që dëmtojnë procedurën e falimentimit.
2. Vlera e çdo pasurie dhe të drejte duhet të përcaktohet. Nëse vlera e pasurisë ose e të drejtave varet nga fakti nëse aktiviteti ose veprimtaria profesionale e debitorit do të vazhdojë ose mbyllet, duhet të tregohen të dyja shumat përkatëse të mundshme. Për përcaktimin e vlerës së pasurive me rëndësi të veçantë, vlerësimi i të cilave paraqet vështirësi, mund të caktohet një ekspert.
3. Me kërkesë të arsyetuar me shkrim të administratorit të falimentimit ose të atij mbikëqyrës, gjykata e falimentimit mund të sigurojë një afat shtesë deri në 15 ditë për hartimin e inventarit.

Neni 84
Mbajtja e llogarive sipas ligjeve tregtare dhe atyre fiskale

1. Detyrimet e debitorit për të mbajtur llogaritë në përputhje me ligjislacionin tregtar dhe fiskal

duhet të merren përsipër nga administratori i falimentimit. Në rastin e emërimit të një administratori mbikëqyrës ato vazhdojnë të mbeten detyrë e debitorit që është nën mbikëqyrje.

2. Viti i ri financiar nis me fillimin e procedurës së falimentimit.
3. Nëse një auditues caktohet për vitin financiar para fillimit të procedurës së falimentimit, ky auditues nuk ndryshohet edhe pas fillimit të procedurës së falimentimit.

Neni 85

Veprimet me rëndësi të veçantë

1. Veprime me rëndësi të veçantë janë ato të cilat kanë për qëllim:
 - a) mbylljen ose tjetërsimin e të gjithë ose një pjese të konsiderueshme të pasurive, aktivitetit ose veprimtarisë profesionale të debitorit; ose
 - b) fillimi a mosfillimi, ose rënia dakord për një procedure ligjore në të cilën pasojat financiare për pasurinë e debitorit janë të konsiderueshme.
2. Nëse, në çdo kohë gjatë procedurës së falimentimit, administratori i falimentimit ose mbikëqyrës ka për qëllim të mbyllë ose të shesë aktivitetin e debitorit ose të kryejë veprime të tjera me rëndësi të veçantë për procedurën e falimentimit, për këtë merr miratimin e gjykatës së falimentimit. Vendimi i gjykatës së falimentimit për miratimin ose jo të këtyre veprimeve merret pasi të jetë kërkuar mendimi i debitorit dhe i komitetit të kreditorëve, nëse është caktuar.

KREU II

PËRCAKTIMI I PRETENDIMEVE

Neni 86

Paraqitja e pretendimeve

1. Kushdo që pretendon të jetë kreditor në një procedurë falimentimi paraqet me shkrim pretendimet e tij tek administratori i falimentimit ose ai i mbikëqyrjes brenda afatit të përcaktuar në vendimin për fillimin e procedurës së falimentimit. Kjo paraqitje shoqërohet me kopje të të gjitha dokumenteve që vërtetojnë pretendimin.
2. Paraqitja e pretendimit përmban bazën e tij, shumën e pretendimit dhe, kur është rasti, përcakton nëse pretenduesi është kreditor i siguar ose i preferuar.
3. Me pëlqimin ose autorizimin e administratorit të falimentimit ose atij mbikëqyrës, pretendimi mund të paraqitet në mënyrë elektronike. Në një rast të tillë, dokumentet origjinale që vërtetojnë këtë pretendim do të paraqiten më pas me kërkesë të administratorit.
4. Për qëllimin e vetëm të vërtetimit të pretendimeve të tyre, pretendimet e kreditorëve për detyrimet që nuk janë maturuar ende për shkak të procedurës së falimentimit konsiderohen të maturuara.

Neni 87

Lista e kreditorëve

1. Administratori i falimentimit ose mbikëqyrës duhet të shqyrtojë, kontrollojë vërtetësinë, klasifikojë dhe regjistrojë të gjitha pretendimet e kreditorëve në një listë. Pretendimet e regjistruara janë ato që vërtetohen në procedurë si dhe ato që rrjedhin nga librat dhe llogaritë e debitorit. Lista përfshin identitetin e kreditorit, shumën dhe klasifikimin e padisë si të siguar, të preferuar, të pasiguar ose fundore. Pretendimet që administratori sugjeron të refuzohen reflektohen në një listë të veçantë, me një përshkrim të shkurtër të arsyes së refuzimit.
2. Administratori i falimentimit ose mbikëqyrës e paraqet listën 20 ditë pas përfundimit të afatit për

paraqitjen e kërkesave. Ky afat nuk mund të zgjatet.

3. Lista e kreditorëve paraqitet dhe depozitohet në gjykatën e falimentimit së bashku me parashtrimet dhe dokumentet shtesë për inspektim nga palët. Përfundimi dhe depozitimi i listës bëhen publike me njoftim në Qendrën Kombëtare të Regjistrimit dhe në Fletoren Zyrtare.

Neni 88

Rregullat për përfshirjen e pretendimeve të njohura

Administratori i falimentimit ose mbikëqyrës përfshin detyrimisht në listën e kreditorëve rastet e mëposhtme:

- a) pretendimet të njohura shprehimisht me vendim gjykate ose arbitrazhi;
- b) pretendimet e regjistruara në përputhje me nenin 511 të Kodit të Procedurës Civile;
- c) pretendimet të njohura nga një certifikatë zyrtare e lëshuar nga autoriteti përkatës publik;
- d) pretendimet e siguruar nga një e drejtë sigurimi të regjistruar në një regjistër publik.

Neni 89

Pretendimet e pa kundërshtuara

Pretendimet e kreditorëve të falimentimit që janë përfshirë në listë nga administratori dhe nuk janë kundërshtuar nga debitori ose nga çdo kreditor tjetër, njihen dhe konsiderohen të verifikuara nga gjykata e falimentimit.

Neni 90

Kundërshtimi i pretendimeve në listën e kreditorëve

1. Pretendimet e përfshira në listën e kreditorëve mund të kundërshtohen nga debitori ose kreditorët e falimentimit brenda 10 ditëve nga publikimi i depozitimit të listës së përcaktuar në nenin 87. Mund të kundërshtojnë listën e kreditorëve, kreditorët, të cilët kanë kërkuar njohjen e pretendimeve të tyre nga administratori i falimentimit ose mbikëqyrës, si edhe ata, pretendimi e të cilëve është sugjeruar për t'u refuzuar.
2. Kundërshtimi mund t'i referohet përfshirjes ose mungesës së përfshirjes së një pretendimi në listë, shumës së njohur ose klasifikimit të pretendimit. Kundërshtimi dorëzohet me shkrim dhe shoqërohet me dokumente që provojnë këto kundërshtime. Pala që kundërshton listën mund të kërkojë që të thirret një seancë për të dhënë dëshmi me gojë vetëm nëse është e domosdoshme. Gjykata e falimentimit mund të pranojë ose mohojë këtë kërkesë bazuar në provat e çështjes.
3. Pala e cila kundërshton një pretendim të përfshirë në listën e kreditorëve, dorëzon parashtrimin në gjykatën e falimentimit. Gjykata e falimentimit njofton administratorin e falimentimit ose atë mbikëqyrës dhe kreditorin përkatës që kundërshton listën. Administratori dhe kreditori kanë 10 ditë afat nga njoftimi për t'iu kundërpërgjigjur argumentimeve të bëra në kundërshtimin përkatës. Administratori ka për detyrë t'i përgjigjet çdo kundërshtimi. Nëse administratori bie dakord me kundërshtimin, këtë e komunikon zyrtarisht në gjykatën e falimentimit dhe ndryshon listën e kreditorëve rast pas rasti.
4. Gjykata e falimentimit vendos për të gjitha kundërshtimet brenda një afati prej 15 ditëve nga momenti i marrjes së përgjigjes së administratorit.
5. Si rregull i përgjithshëm, kundërshtimi i një kërkesë nuk pezullon zhvillimin normal të procedurës së falimentimit. Nëse pretendimet e kundërshtuara ndikojnë në më shumë se 25 përqind të totalit të pretendimeve të përfshirë në listën fillestare të kreditorëve, gjykata e falimentimit mund të pezullojë përkohësisht të gjithë ose një pjesë të procedurës, për kohën që është e nevojshme për të zgjidhur kundërshtimet.

Neni 91
Pretendimet jo monetare dhe pretendimet në monedhë të huaj

Një pretendim i cili nuk është shprehur në terma të një vlere monetare të veçantë, i jepet vlera e llogaritur në datën e fillimit të procedurës së falimentimit. Pretendimet e shprehura në monedhë të huaj ose në një njësi matëse, konvertohen në monedhën shqiptare, sipas kursit zyrtar të këmbimit në fuqi në kohën e fillimit të procedurës së falimentimit për qëllime verifikimi dhe rillogariten në kohën e pagesës për të gjitha qëllimet e tjera.

Neni 92
Paraqitja me vonesë e pretendimeve

1. Pretendimet e paraqitura pas periudhës së caktuar në nenin 87 konsiderohen të vonuara. Pretendimi i supozuar i mungesës së informacionit për falimentimin e debitorit nuk konsiderohet i mjaftueshëm që kërkesa të trajtohet sikur të ishte paraqitur në kohën e duhur. Vonesa në vërtetimin e pretendimit nuk konsiderohet në asnjë rast pasi të ketë kaluar 1 vit nga fillimi i procedurës së falimentimit.
2. Pretendimet e vonuara humbasin të drejtën për t'u shqyrtuar në çdo vendim ose të përfitojnë çdo shpërndarje që ka ndodhur në procedurën e falimentimit para se pretendimi të ishte ngritur.
3. Pretendimet, ekzistenca e të cilave në periudhën e paraqitjes varej nga një hetim i kryer nga administrata publike, konsiderohen si kërkesa të vonuara me përjashtim të rastit kur administrata publike përkatëse paraqet një pretendim si të kushtëzuar.
4. Nëse ka ndonjë kosto shtesë për shkak të pretendimit të vonuar, përgjegjës është kreditori i vonuar.

KREU III
VENDIMI PËR RIORGANIZIMIN OSE LIKUIDIMIN

Neni 93
Mbledhja e raportimit

1. Mbledhja e raportimit kryesohet nga gjykata e falimentimit dhe ka si objektiv kryesor të vendosë nëse procedura e falimentimit do të vazhdojë me riorganizim ose me likuidim. Mbledhja do të marrë vendim sipas shumicës së përcaktuar nga neni 108.
2. Në mbledhjen e raportimit, administratori i falimentimit ose mbikëqyrës duhet të raportojë mbi gjendjen financiare të debitorit dhe mbi faktorët që kanë shkaktuar paaftësinë paguese. Administratori analizon në perspektivë mirëmbajtjen e veprimtarisë së debitorit në tërësi ose në mënyrë të pjesshme, të tregojë çdo mundësi të hartimit të një plani riorganizimi dhe të përshkruajë se si secila prej zgjidhjeve mund të ndikojë tek kreditorët.
3. Administratori dorëzon raportin me shkrim në gjykatën e falimentimit të paktën 10 ditë para mbledhjes së raportimit. Ky raport do të jetë në dispozicion për të gjitha palët pjesëmarrëse.
4. Debitorit, kreditorëve të falimentimit, komitetit të kreditorëve, dhe organit përfaqësues të punonjësve u jepet mundësia për të bërë komente mbi raportin e administratorit në mbledhjen e raportimit.
5. Me kërkesë të administratorit ose të një të tretës së mbledhjes së kreditorëve, mbledhja e raportimit mund shtyhet jo më shumë se 10 ditë, vetëm për një herë.

Neni 94
Vendimi për riorganizim

1. Nëse mbledhja e raportimit vendos riorganizim, mund t'i kërkohe administratorit hartimi i një plani riorganizimi, depozitimi i tij në gjykatën e falimentimit dhe bërja publike jo më vonë se 1 muaj përpara datës së mbledhjes së diskutimit dhe votimit të planit, të parashikuar në pikën e dytë këtij neni.
2. Me marrjen e vendimit për riorganizim gjatë mbledhjes së raportimit, gjykata e falimentimit vendos datën e mbledhjes së diskutimit dhe votimit të planit. Kjo mbledhje mbahet jo më vonë se 60 ditë pas mbledhjes së raportimit.

Neni 95
Vendimi për të filluar likuidimin

Nëse në vendimin e mbledhjes së raportimit është caktuar fillimi i likuidimit të masës së falimentimit, gjykata e falimentimit i kërkon administratorit të falimentimit të hartojë një plan për likuidimin e masës së falimentimit të debitorit me përmbajtje dhe afate kohore siç është rregulluar në këtë ligj në pjesën mbi likuidimin. Plani i likuidimit përfshin shitjen e aktivitetit ose të një ose më shumë aktiviteteve duke ruajtur vazhdimësi e tyre, për aq sa është e mundur.

PJESA E PESTË

RIORGANIZIMI DHE REHABILITIMI I PËRSHPEJTUAR

KREU I

RIORGANIZIMI

Neni 96

Dorëzimi i planit të riorganizimit

1. Administratori i falimentimit ose mbikëqyrës, debitori ose kreditorët që kanë pretendime që përfaqësojnë 20 përqind ose më shumë të shumës totale të pretendimeve, kanë të drejtë të paraqesin një plan riorganizimi në gjykatën e falimentimit brenda 1 muaji nga data e mbledhjes së raportimit e cila vendosi për riorganizim e debitorit.
2. Debitori gjithashtu mund të paraqesë, menjëherë ose në çdo kohë, një plan riorganizimi së bashku me kërkesën për fillimin e procedurës së falimentimit, brenda afatit kohor të përcaktuar në paragrafin e parë të këtij neni.
3. Në qoftë se mbledhja e kreditorëve, sipas nenit 94, i ka kërkuar administratorit të falimentimit ose mbikëqyrës për të zhvilluar një plan riorganizimi, gjatë përgatitjes së planit, administratori i falimentimit ose mbikëqyrës duhet të shqyrtojë rekomandimet nga kreditorët dhe debitori, në rast se ka të tilla.
4. Nëse debitori ka paraqitur një plan brenda 12 muajve të mëparshëm, i cili ka qenë refuzuar nga palët ose tërhequr nga vetë debitori pas publikimit të datës së diskutimit në mbledhje, gjykata e falimentimit refuzon pranimin e një plani të ri nga debitori nëse një refuzim i tillë kërkohet nga administratori i falimentimit ose nga komiteti i kreditorëve, nëse është caktuar një i tillë.

Neni 97

Informacioni mbi planin e propozuar

1. Plani i riorganizimit i paraqitet gjykatës së falimentimit.
2. Gjkata e falimentimit ia paraqet menjëherë planin për komente:
 - a) komitetit të kreditorëve, nëse është caktuar, dhe organit përfaqësues të punonjësve nëse ka;
 - b) debitorit, kur plani është paraqitur nga administratori i falimentimit ose mbikëqyrjes ose kreditorët; dhe
 - c) administratorit të falimentimit ose mbikëqyrës kur plani është paraqitur nga debitori ose kreditorët.
3. Gjkata e falimentimit cakton një afat prej 10 ditësh nga momenti i njoftimit për paraqitjen e komenteve.
4. Paraqitja e komenteve në plan është e detyrueshme për komitetin e kreditorëve dhe administratorin e falimentimit ose mbikëqyrës. Në rastin e fundit, administratori shprehimisht duhet të japë një opinion për qëndrueshmërinë e aktivitetit si pasojë e zbatimit të planit, si dhe për mundësinë e zbatimit efektiv të tij.

Neni 98

Përmbajtja e planit të riorganizimit

Plani i riorganizimit përmban të gjithë informacionin e nevojshëm për të bërë të mundur që të gjithë kreditorët me të drejtë vote të votojnë në mënyrë të informuar, duke përfshirë, në masën e mundshme dhe të zbatueshme:

- a) një shpjegim të përgjithshëm, të përmbledhur të veprimtarisë së debitorit dhe rrethanave që sollën vështirësi financiare;
- b) një listë dhe shpjegime të detajuara të masave për zbatimin e planit;
- c) një listë të detajuar të kreditorëve të ndarë sipas klasave;
- d) shumat ose pasuritë që do të përdoren për zgjidhjen e plotë ose të pjesshme për çdo klasë të kreditorëve, pasuritë e rezervuara për kreditorët pretendimet e të cilëve janë kundërshtuar, procedurat për zgjidhjen e pretendimeve si dhe afatet kohore për këto zgjidhje;
- e) përshkrimin e procedurave të shitjes së pasurisë, nëse ka, së bashku me një listë të pasurive për t'u shitur me ose pa interes sigurie dhe përdorimin e të ardhurave nga këto shitje;
- f) datën e fillimit dhe afatet për zbatimin e planit;
- g) një deklaratë të qartë se miratimi i planit do të sjellë ripërcaktimin e të drejtave të të gjithë kreditorëve, në përputhje me planin, duke përfshirë situatat ku plani nuk zbatohet plotësisht, ose kur zbatimi i tij pezullohet, dhe detajet e mënyrës se si këto të drejta do të ripërcaktohen;
- h) një listë e të gjithë anëtarëve të organit drejtues të debitorit dhe shpërblimet e tyre;
- i) detaje për mënyrën dhe afatet kohore sipas të cilave debitori do të përmbushë pretendimet e kreditorëve, që vijnë nga shitja e të gjithë pasurive ose të gjithë aktivitetit ose një pjese të tij, nga marrja e kredive ose kapitalit nga palët e treta, nga reduktimi i borxhit, nga falja e borxheve ose shtyrja e afatit të tyre, nga konvertimi i borxhit ndaj kapitalit ose nga strategji të tjera të lejuara nga ligji;
- j) emrin e administratorit mbikëqyrës të propozuar, nëse ka, dhe raportimin e detyrimeve ndaj kreditorëve nga ana e tij;
- k) parashikimet financiare, përfshirë llogarinë e humbjeve dhe fitimeve të parashikuara, raportin e pasqyrave ekonomike dhe financiare gjatë periudhës së zbatimit të planit;
- l) parashikimin e të ardhurave dhe të shpenzimeve të përgjithshme në rast likuidimi, në qoftë se likuidimi do të ishte kryer në kohën kur është dorëzuar plani.

Neni 99

Klasat e kreditorëve

1. Për qëllim të votimit të planit, kreditorët klasifikohen sipas klasave të parashikuara nga neni 144 i këtij ligji. Klasat formohen gjithashtu për secilën prej nën-ndarje të pretendimeve të preferuara.
2. Hartuesi i planit gjithashtu mund të propozojë krijimin e klasave brenda secilës kategori, në varësi të shkaqeve të ndryshme nga vlera ekonomike e pretendimeve. Kjo do të jetë me rëndësi të veçantë në rastin e pretendimeve të pasiguruara.
3. Kreditorët fundor, anëtarët, aksionerët ose ortakët e personit juridik nuk do të kenë të drejtë vote përveçse në rastin kur plani parashikon një ndryshim në strukturën e kapitalit të debitorit. Rregulli i mëparshëm nuk zbatohet për anëtarët/aksionerët/ortakët që janë edhe kreditorë dhe nuk janë persona të lidhur me debitorin.

Neni 100

Trajtimi i barabartë i pjesëtarëve brenda klasës

1. Të gjitha pjesëtarët brenda të njëjtës klasë kanë të drejta të barabarta. Trajtimi i ndryshëm i pjesëtarëve brenda një klase lejohet vetëm me miratimin e të gjithë pjesëtarëve, rast në të cilin, plani i riorganizimit do të shoqërohet nga një deklaratë e miratimit të secilit prej tyre.
2. Çdo marrëveshje e arritur mes administratorit të falimentimit ose atij mbikëqyrës, debitorit ose personave të tjerë që sigurojnë përfitime në kundërshtim me planin, është e pavlefshme.

Neni 101

Të drejtat e kreditorëve të siguruar

1. Si rregull i përgjithshëm, plani i riorganizimit nuk cenon të drejtat e kreditorëve të siguruar.
2. Nëse një plan synon të ndryshojë ose reduktojë të drejtat e kreditorëve të siguruar në çfarëdo mënyre, plani duhet të caktojë plotësisht mënyrën dhe masën në të cilën këto të drejta do të ndryshohen ose do të reduktohen, si dhe kohëzgjatjen e çdo vonese të propozuar që do të aplikohet për zbatimin ose realizimin e kërkesave të tyre të siguruara.
3. Në mënyrë që kreditorët e siguruar të detyrohen nga masat specifike të përmendura në pikën 2 të këtij neni, duhet të merret miratim i veçantë nga çdo kreditor i siguruar.
4. Kreditorët e siguruar gjithashtu, mund të votojnë sipas dëshirës planin deri në masën që ndikohen nga plani dhe ata janë të detyruar të njohin pasojat e planit të miratuar nëse kanë votuar në favor të tij.

Neni 102

Të drejtat e kreditorëve të preferuar

1. Kreditorët e preferuar do të preken vetëm nëse klasa e kreditorëve të preferuar arrin shumicën e votave siç parashikohet në nenin 108 ose nëse gjykata e falimentimit vendos kështu në përputhje me nenin 112.
2. Pavarësisht efektit të detyrueshëm të parashikuar në pikën 1 të këtij neni, kreditorët e preferuar detyrohen vetëm nëse shprehimisht bien dakord për masat e parashikuara në përmbajtjen e planit të riorganizimit.

Neni 103

Të drejtat e kreditorëve fundorë

Pretendimet e kreditorëve fundorë konsiderohen të përjashtuara për qëllime votimi, përveçse kur parashikohet ndryshe në plan. Në rast se plani përfshin një ulje të vlerës të pretendimeve të kreditorëve të preferuar ose kreditorëve të pasiguruar, pretendimet fundore do të konsiderohen plotësisht joekzistente. Nëse plani parashikon vetëm një shtyrje të pagesës së plotë të pretendimeve të preferuara dhe atyre të pasiguruara, pretendimet fundore do të plotësohen, në mënyrën e parashikuar në plan, pasi të jenë përmbushur plotësisht pretendimet e preferuara dhe ato të pasiguruara.

KREU II

MIRATIMI I PLANIT TË RIORGANIZIMIT

Neni 104

Mbledhja për të diskutuar dhe votuar planin

1. Data e mbledhjes për diskutimin dhe votimin e planit caktohet nga gjykata e falimentimit në përputhje me nenin 93, në mbledhjen që miratoi vendimin për riorganizimin e debitorit.

2. Mbledhja e diskutimit dhe votimit të planit zhvillohet në vendin, datën dhe orën e caktuar në vendimin e thirrjes së mbledhjes së gjykatës së falimentimit.
3. Mbledhja e diskutimit dhe votimit kryesohet nga gjykata e falimentimit, përveçse kur kjo e delegon tek administratori i falimentimit ose mbikëqyrës. Nëse mbledhja kryesohet nga gjykata e falimentimit, administratori i falimentimit ose mbikëqyrës vepron si sekretar. Nëse e kryeson administratori, ky emëron një sekretar.
4. Kryesuesi mund ta shtyjë mbledhjen për një ose disa ditë më vonë kur kjo konsiderohet e nevojshme.
5. Mbledhja konsiderohet e vlefshme kur kreditorët pjesëmarrës ose të përfaqësuar zotërojnë të paktën 50 përqind të shumës totale të pretendimeve. Gjithashtu, mbledhja konsiderohet e vlefshme, kur marrin pjesë kreditorët që zotërojnë ose që përfaqësojnë 50 përqind të totalit të pretendimeve minus pretendimet e siguruara dhe ato fundore.
6. Pala që parashtron planin e riorganizimit duhet ta paraqesë atë të paktën 1 muaj përpara kësaj mbledhjeje.
7. Nëse askush nuk paraqet në kohë një plan riorganizimi, gjykata e falimentimit automatikisht fillon procedurat e likuidimit, përveçse kur administratori i falimentimit ose mbikëqyrës është porositur për të paraqitur një të tillë. Në këtë rast, gjykata e falimentimit thërret administratorin për të dëgjuar arsyet e vonesës dhe, ose miraton një kohë shtesë jo më shumë se 5 ditë për dorëzimin, ose zëvendëson administratorin. Në rastin e zëvendësimit, administratori i ri do të ketë 10 ditë për të paraqitur një propozim.
8. Administratori i cili në mënyrë të pa justifikuar vonon paraqitjen e një propozimi mund të jetë subjekt i sanksioneve administrative.

Neni 105

Pjesëmarrësit në mbledhjen e diskutimit dhe votimit

1. Në mbledhjen e diskutimit dhe të votimit mund të marrin pjesë vetëm kreditorët e njohur rregullisht dhe që janë pjesë e listës së kreditorëve. Administratori i falimentimit ose mbikëqyrës përgatit një listë të kreditorëve që kanë të drejta vote në mbledhje.
2. Kreditorët mund të marrin pjesë personalisht ose nëpërmjet një përfaqësuesi të emëruar rregullisht. Përfaqësuesi mund të mos jetë kreditor. Debitori ose personat e lidhur me debitorin nuk mund të jenë përfaqësues. Deklarimi i përfaqësimit mund të bëhet gojarisht në gjykatën e falimentimit përpara sekretarit të gjykatës së falimentimit ose me prokurë noteriale.
3. Sekretari i mbledhjes përpilon një listë të pjesëmarrësve, duke përfshirë ata që marrin pjesë dhe ata që janë të përfaqësuar. Kjo listë bashkëngjitet në procesverbalin e mbledhjes pas miratimit të vendimeve.

Neni 106

Mbyllja e mbledhjes së diskutimit dhe votimit

1. Seanca deklarohet e hapur nga kryesuesi i mbledhjes, i cili është përgjegjës për shqyrtimin dhe për të vendosur për çështjet e ngritura nga pjesëmarrësit lidhur me organizimin e mbledhjes, nëse ka të tilla.
2. Çdo propozim për një plan riorganizimi shpjegohet publikisht nga propozuesi i tij. Të paktën 2 pjesëmarrësve u jepet mundësia e fjalës për të mbështetur ose kundërshtuar propozimin, nëse ka kërkesa të tilla në këtë drejtim. Kryesuesi ka të drejtën të kërkojë çdo sqarim që e konsideron të nevojshëm për t'i ofruar informacionin e duhur kreditorëve të pranishëm.
3. Propozimi i parë që do të diskutohet dhe votohet është propozimi i debitorit, nëse ka një të tillë. Propozimi i radhës është ai i hartuar nga administratori i mbikëqyrjes ose falimentimit. Propozimet e mëtejshme që do të shqyrtohen do të jenë ato të dorëzuara nga kreditorët, duke

filluar nga ai që përmban shumën më lartë të pretendimeve. Në qoftë se një propozim miratohet, propozimet e tjera në vijim nuk do të konsiderohen.

Neni 107 Ndryshimi i planit

Pala propozuese është përgjegjëse për ndryshimin e përmbajtjes së planit në përputhje me vendimet e mbledhjes së diskutimit. Plani i ndryshuar mund të votohet në të njëjtën mbledhje, nëse ndryshimet e propozuara nuk janë të rëndësishme. Votimi duhet të bëhet në një mbledhje të mëvonshme dhe mbledhja e votimit duhet të zhvillohet brenda 15 ditëve në vijim, nëse ndryshimet janë të rëndësishme dhe ndikojnë mbi:

- a) aspektet kryesore të vazhdimësisë së aktivitetit;
- b) reduktimin e shumave të pretendimeve me më shumë se 5 përqind;
- c) shtyrjen e kohës më shumë se 1 vit tjetër; ose
- d) çdo lloj përmbajtje tjetër që kryesuesi e konsideron të rëndësishme.

Neni 108 Shumica e nevojshme

1. Si rregull i përgjithshëm, pranimi i planit nga kreditorët kërkon që, në çdo klasë, një shumicë e vlerës së pretendimeve të kreditorëve të pranishëm ose të përfaqësuar me prokurë, të votojë në favor të planit.
2. Nëse plani parashikon reduktimin e më shumë se 50 përqind të pretendimeve ose një riplanifikim të tyre për më shumë se 5 vjet, klasa e prekur do të duhet ta miratojë me të paktën 65 përqind të pretendimeve.
3. Nëse plani parashikon se një grup i kreditorëve brenda të njëjtës klasë do të trajtohet ndryshe, ata që konsiderohen të privilegjuar nga trajtimi i veçantë, duhet të pranojnë një votim të veçantë nga shumica.

Neni 109 Pëlqimi i debitorit

1. Pëlqimi i debitorit për planin, do të konsiderohet i dhënë në qoftë se ai nuk e kundërshton planin deri në datën e mbledhjes së votimit.
2. Në rastin e personave juridikë, çdo kundërshtim nga debitori do të konsiderohet i pavlefshëm nëse:
 - a) debitori, sipas planit, nuk vendoset në një situatë më të keqe në krahasim me gjendjen e tij në likuidim; dhe
 - b) asnjë kreditor nuk merr një vlerë ekonomike që tejkalon shumën e plotë të pretendimeve të tij.
3. Pëlqimi i debitorit, kur ky është një person juridik, duhet të jepet në mënyrën e kërkuar nga ligjet që rregullojnë atë person juridik dhe në përputhje me aktin e themelimit të tij.

Neni 110 Kundërshtimi i planit të riorganizimit

1. Pas miratimit të planit në përputhje me kërkesat dhe shumicën e parashikuara në këtë ligj, sekretari i mbledhjes harton procesverbalin, duke përfshirë një përmbledhje të diskutimit dhe ndërhyrjeve publike të pjesëmarrësve në mbledhjen e diskutimit dhe votimit, propozimin e

pranuar dhe të gjithë informacionin në lidhje me votat e marra, duke përfshirë identitetin dhe klasifikimin e votuesve sipas klasave. Procesverbali me versionin përfundimtar të planit të miratuar dhe listën e pjesëmarrësve dhe të pretendimeve të përfaqësuar, depozitohet në gjykatën e falimentimit.

2. Palëve i vihet në dispozicion procesverbali dhe dokumentet e bashkëngjitura në të, në përputhje me pikën 1 të këtij neni. Debitori, administratori i falimentimit ose i mbikëqyrjes, kreditorët të cilët votuan kundër planit ose kreditorët që nuk morën pjesë në mbledhje, kanë të drejtë të paraqesin një kundërshtim ndaj miratimit përfundimtar të planit, brenda 10 ditëve nga depozitimi në gjykatën e falimentimit.
3. Kundërshtimi mund të bëhet vetëm për shkeljet e dispozitave të këtij ligji lidhur me përmbajtjen e planit, lidhur me formimin e shumicës ose me ndonjë nga kërkesat formale procedurale të parashikuara në këtë ligj për finalizimin e mbledhjes.
4. Plani mund të kundërshtohet edhe për shkak të pamundësisë të zbatueshmërisë së tij, nga debitori, administratori i falimentimit ose mbikëqyrës ose prej kreditorëve që mbajnë të paktën 15 përqind të pretendimeve.
5. Ankimi kundër planit duhet të bëhet në formë të shkruar dhe të paraqitet në gjykatën e falimentimit brenda periudhës së përcaktuar në këtë nen, së bashku me të gjitha dokumentet dhe materialet argumentuese.
6. Gjykata e falimentimit njofton debitorin, administratorin e falimentimit ose atë mbikëqyrës dhe kreditorët që morën pjesë në mbledhjen për ankimin, duke iu dhënë atyre një afat 10 ditor për paraqitjen e prapësimeve. Në rast se ankimi është bazuar në pamundësinë e zbatueshmërisë së planit, administratori i falimentimit ose ai mbikëqyrës dhe komiteti i kreditorëve, në qoftë se është formuar, do të dëgjohen nga gjykata e falimentimit. Nëse është e nevojshme, gjykata e falimentimit mund të caktojë përjashtimisht një ekspert për të vendosur mbi pamundësinë e zbatueshmërisë së planit.
7. Gjykata e falimentimit vendos në lidhje me ankimin/et e planit brenda një periudhe 10 ditore nga përfundimi i periudhës së paraqitjes së ankimeve të parashikuara në pikën 6 të këtij neni.

Neni 111

Miratimi automatik i planit nga gjykata e falimentimit

Nëse gjatë periudhës prej 10 ditëve të rregulluar në nenin 110 nuk është depozituar asnjë ankim, gjykata e falimentimit shpall miratimin e planit pa ndonjë veprim të mëtejshëm.

Neni 112

Rregulli i veçantë për miratimin e planit të riorganizimit

1. Kur në mbledhjen e diskutimit dhe votimit të planit, një klasë nuk ka arritur shumicën e nevojshme të parashikuar në nenin 108, plani mund të konsiderohet gjithësesi i miratuar, nëse përmbushen kushtet e mëposhtme:
 - a) kreditorët e klasës në fjalë nuk vendosen në situatë më të keqe me ekzekutimin e plotë të planit sa do të ishin në gjendjen e likuidimit të debitorit;
 - b) pjesëtarët e klasës nuk janë të diskriminuar padrejtësisht në krahasim me pjesëtarët e klasave të tjera brenda së njëjtës nën-ndarje;
 - c) asnjë pjesëtar i ndonjë klase tjetër nuk merr një kompensim më të lartë se shuma e pretendimeve të tij.
2. Vendimi i gjykatës së falimentimit në lidhje me këtë çështje jepet në vendimin që zgjidh kundërshtimin ndaj planit, pas një kërkesë të veçantë nga palët kundërshtuese.

Neni 113

Shpallja e miratimit të planit të riorganizimit nga gjykata e falimentimit

1. Vendimi i gjykatës së falimentimit që miraton ose refuzon planin e riorganizimit bëhet publik sa më shpejt të jetë e mundur, por jo më vonë se 3 ditë.
2. Nëse plani miratohet, një kopje e planit, një përmbledhje e përmbajtjes thelbësore të tij dhe fakti i miratimit iu komunikohet kreditorëve të falimentimit, kreditorëve të procedurës së falimentimit dhe aksionerëve ose zotëruesve të tjerë në kapitalin e debitorit.

Neni 114

Ankimi

1. Kundër vendimit të gjykatës së falimentimit për miratimin ose refuzimin e planit të riorganizimit, mund të bëjnë ankim kreditorët që kundërshtuan planin si dhe debitori.
2. Ankimi duhet të paraqitet me shkrim brenda 10 ditëve nga momenti i njoftimit publik të vendimit të gjykatës së falimentimit për procedurën e ankimit.
3. Ankimi nuk pezullon zbatueshmërinë e planit të riorganizimit, përveç nëse është përcaktuar ndryshe nga gjykata e apelit, bazuar në shkaqe të jashtëzakonshme.

KREU III

EFEKTET E PLANIT TË MIRATUAR. MBIKËQYRJA E ZBATIMIT TË PLANIT

Neni 115

Efektet e përgjithshme të planit

1. Sose gjykata e falimentimit nxjerr vendimin për miratimin e planit të riorganizimit, përmbajtja e planit është detyruese për të gjithë kreditorët, në përputhje me kushtet e tij dhe dispozitat e këtij ligji.
2. Plani nuk duhet të cenojë të drejtat e kreditorëve të falimentimit kundrejt bashkë-debitorëve ose garantuesve të debitorit, ose të drejtat e këtyre kreditorëve mbi pasuritë që nuk janë pjesë e masës së falimentimit ose që rrjedhin nga një e drejtë e siguruar që mbulon këto pasuri. Megjithatë, debitori, shkarkohet nga detyrimet e bashkë-debitorëve, garantuesve ose palëve të tjera që pretendojnë kundrejt tij në të njëjtën mënyrë sikurse shkarkohet në lidhje me detyrimet e tij ndaj kreditorëve të falimentimit.

Neni 116

Të drejtat mbi pasuritë e luajtshme

1. Pëlqimi i palëve konsiderohet si i dhënë në formën e kërkuar nga ligji nëse në plan janë përcaktuar, vendosur ose revokuar të drejtat mbi pasuritë e luajtshme ose është përcaktuar se kapitali ose kuotat e shoqërive me përgjegjësi të kufizuar janë transferuar.
2. Çdo marrëveshje e ortakëve ose aksionerëve të debitorit dhe çdo pëlqim që kërkohet nga këto palë konsiderohet si i dhënë në formën e kërkuar nga ligji nëse, pjesëmarrja, kuotat, kapitali ose të drejtat e një personi ndaj debitorit preken nga plani. Administratori i falimentimit ose i mbikëqyrjes është përgjegjës për depozitimin në regjistrin tregtar kombëtar të dokumenteve të nevojshëm.

Neni 117
Efektet e verifikimit të planit nga gjykata

1. Detyrat e administratorit të falimentimit ose mbikëqyrës konsiderohen të plotësuara me publikimin e miratimit të planit nga gjykata e falimentimit. Administratori mbikëqyrës mbetet në detyrë për të mbikëqyruar zbatimin e planit, nëse plani e parashikon shprehimisht këtë me kompetencat e detyrat e tij. Për sa nuk parashikohet në këtë plan, do të zbatohen dispozitat e këtij kreu.
2. Debitori, në përputhje me kushtet e planit të riorganizimit dhe nëse nuk caktohet ndryshe, rimerr të drejtën për të vendosur për masën e falimentimit si dhe të drejtën e përfaqësimit në marrëdhënie me të tretët dhe gjykatën e falimentimit.
3. Nëse kufizimet lidhur me administrimin dhe për të vendosur mbi pasuritë vazhdojnë të mbeten ose shtohen të tjera, ato duhet të regjistrohen në regjistrat publikë.

Neni 118
Mbrojtja ndaj ekzekutimit

1. Me publikimin e vendimit të gjykatës së falimentimit për miratimin e planit, të gjitha kërkesat për ekzekutim që rrjedhin nga pretendimet para-falimentimit kundër debitorit pezullohen gjatë kohëzgjatjes së parashikuar për zbatimin e planit, ose do të pushohen nëse plani përcakton në këtë mënyrë.
2. Gjykata e falimentimit, si përjashtim, mund të lejojë ekzekutime të caktuara të cilat nuk do të pengojnë zbatimin e planit, me kërkesë të palës zbatuese dhe pas dëgjimit të administratorit mbikëqyrës .

Neni 119
Monitorimi i zbatimit të planit dhe mbikëqyrjes së shpenzimeve

1. Nëse nuk përcaktohet ndryshe, administratori mbikëqyrës harton një raport vjetor mbi progresin e zbatimit të planit dhe e depoziton atë në gjykatën e falimentimit për t'u konsultuar me kreditorët.
2. Nëse nuk ka administrator mbikëqyrës, kjo detyrë bie mbi debitorin.
3. Kreditorët dhe gjykata e falimentimit kanë të drejtë të kërkojnë, në çdo kohë, informacion shtesë mbi ecurinë e planit.

Neni 120
Mospërmbushja e planit të riorganizimit

1. Nëse administratori mbikëqyrës konstaton se pretendimet nuk janë paguar ose nuk mund të paguhen, ose nëse ka ndodhur ndonjë mospërmbushje tjetër, ai informon menjëherë gjykatën e falimentimit dhe bën një deklaratë për mospërmbushjen sipas planit.
2. Çdo kreditor i cili është në dijeni për një mospërmbushje të rëndësishme të kushteve të planit mund të depozitojë në gjykatë një deklaratë lidhur me të. Sipas këtij rregulli, konsiderohet mospërmbushje e rëndësishme, mos-pagesa e një kësti të parashikuar në plan.
3. Gjykata e falimentimit njofton debitorin, të cilit i jep 5 ditë për të dhënë shpjegime.
4. Konstatimi nga gjykata e falimentimit i ekzistencës së mospërmbushjes, sjell fillimin e procedurave të likuidimit.
5. Kundër këtij vendimi mund të bëhet ankim i veçantë.

Neni 121
Përfundimi i zbatimit të planit të riorganizimit

1. Administratori mbikëqyrës ose debitori informon gjykatën e falimentimit për plotësimin e zbatimit të planit të riorganizimit duke paraqitur vërtetime ose dëftesa për përmbushjen e plotë të të gjitha kushteve të rëna dakord në planin e riorganizimit.
2. Gjykata e falimentimit shprehet me vendim për përmbushjen në përputhje me planin. Vendimi i gjykatës së falimentimit në këtë rast do të shpallet publikisht.
3. Çdo palë e interesuar do të ketë 10 ditë nga shpallja për ankim, duke siguruar prova për mospërmbushjen.
4. Në rast ankimi, gjykata e falimentimit dëgjon debitorin dhe administratorin mbikëqyrës dhe merr një vendim brenda 5 ditëve, me anë të të cilit vendos ose miratimin e zbatimit të plotë ose fillon procedurën e likuidimit.

KREU IV
RIORGANIZIMI I PËRSHPEJTUAR

Neni 122
Qëllimi i riorganizimit të përshpejtuar

Qëllimi i këtij kreu është t'i japë debitorit mundësinë për të kapërcyer një situatë të pashmangshme të paaftësisë paguese me anë të një marrëveshje ndërmjet debitorit dhe kreditorëve të tij, të hartuar jashtë gjykatës së falimentimit dhe të miratuar nga kjo gjykatë me procedurë të shpejtë.

Neni 123
Fillimi i riorganizimit të përshpejtuar

1. Debitori që e gjen veten në një situatë të pashmangshme paaftësie paguese mund të kërkojë fillimin e procedurës së përshpejtuar të riorganizimit sipas dispozitave të këtij kreu.
2. Një debitor konsiderohet në një situatë të pashmangshme paaftësie paguese, kur është objektivisht e parashikueshme që nuk do të jetë në gjendje për të shlyer në kohë detyrimet në një periudhë prej 6 muajsh ose më pak.
3. Debitori paraqet kërkesën duke përfshirë:
 - a) të gjitha dokumentet e renditura në nenin 14.1 gërmat a) deri në g), të këtij ligji, përshtatur me situatën a pashmangshme të paaftësisë paguese;
 - b) një propozim të planit të riorganizimit, duke përfshirë detyrimisht përmbajtjen e përshkruar në nenin 98;
 - c) deklaratë noteriale për gatishmërinë e mbështetjes së kreditorit/ve, që përfaqësojnë 30 përqind ose më shumë të vlerës totale të pretendimeve të regjistruara në llogaritë e debitorit.
4. Ankimi dorëzohet aty ku debitori ka qendrën kryesore të interesit.

Neni 124
Vendimi për fillimin e procedurës së riorganizimit të përshpejtuar

1. Gjykata e falimentimit shqyrton nëse kërkesa është në përputhje me kushtet e përcaktuara në nenin 123 dhe, nëse pas një shqyrtimi të përgjithshëm të dokumenteve konstaton në mënyrë të

justifikuar paaftësinë paguese të pashmangshme të debitorit, kjo gjykatë deklaron menjëherë fillimin e procedurës së riorganizimit të përshpejtuar.

2. Deklarimi i fillimit të procedurës së riorganizimit të përshpejtuar përfshin:
 - a) identifikimin e debitorit sipas parashikimeve të nenit 29 të këtij ligji.
 - b) caktimin e një administratori mbikëqyrës, me identifikimin e parashikuar në nenin 29, si dhe një adresë për komunikimin me kreditorët dhe veprime të tjera të rregulluara në këtë kre.
 - c) kërkesën ndaj çdo personi që pretendon të jetë kreditor i debitorit për të paraqitur pretendimin e tyre brenda një periudhë prej 30 ditëve nga data e publikimit të vendimit në Qendrën Kombëtare të Regjistrimit dhe në Fletoren Zyrtare, në adresën e dhënë nga administratori mbikëqyrës;
 - d) një paralajmërim për kreditorët që ata kanë vetëm 7 ditë kohë për të kundërshtuar listën e kreditorëve nga momenti i depozitimit të saj në gjykatën e falimentimit;
 - e) një informacion se është propozuar një plan riorganizimi i përshpejtuar i cili është në dispozicion të kreditorëve për t'u njohur me atë;
 - f) një informacion se, nga momenti i publikimit të vendimit, kreditorët mund të shprehin mbështetjen e tyre për planin e propozuar;
 - g) caktimin e një mbledhje të kreditorëve për një datë që nuk mund të jetë më vonë se 45 ditë nga momenti i publikimit të vendimit.
3. Vendimi për fillimin e procedurës së përshpejtuar të riorganizimit mund të jetë objekt i ankimit, brenda 10 ditëve nga shpallja. Ankimi nuk pezullon vazhdimin e procedurës, përveçse kur është përcaktuar kështu nga gjykata e shkallës më të lartë, bazuar në rrethana të jashtëzakonshme.

Neni 125

Efektet e riorganizimit të përshpejtuar tek debitori

1. Fillimi i procedurës së përshpejtuar të riorganizimit nuk ndikon në mundësinë e debitorit për të administruar dhe vendosur për pasuritë e tij në rrjedhën normale të veprimtarisë së tij.
2. Çdo veprim i administrimit të jashtëzakonshëm ose çdo veprim jashtë veprimtarisë së zakonshme tregtare miratohet nga administratori mbikëqyrës.

Neni 126

Efektet e riorganizimit të përshpejtuar tek kreditorët dhe kontratat

1. Fillimi i procedurës së riorganizimit të përshpejtuar pezullon të gjitha ekzekutimet mbi pasuritë e debitorit që janë të nevojshme për vazhdimin e veprimtarisë tregtare. Mund të fillojnë veprime të reja dhe procedura zbatuese, por asnjë pronë e debitorit nuk mund të shtohet ose hiqet gjatë procedurës.
2. Fillimi i procedurës së riorganizimit të përshpejtuar nuk pezullon akumulimin e interesave.
3. Kontratat zbatuese nuk ndikohen nga fillimi i procedurës së riorganizimit të përshpejtuar.

Neni 127

Informacioni mbi planin e riorganizimit të përshpejtuar

1. Kreditorët mund të vihen në dijeni të përmbajtjes së planit të riorganizimit të përshpejtuar në adresën e dhënë nga administratori mbikëqyrës.
2. Administratori mbikëqyrës jep informacion për planin e riorganizimit të përshpejtuar vetëm kur ka të dhëna objektive që personi që e ka kërkuar këtë informacion ka një pretendim të bazuar ndaj debitorit. Në çdo rast, personit të cilit i njoftohet plani, i kërkohet të nënshkruajë një marrëveshje konfidencialiteti kundrejt paraqitjes së një dokumenti identifikimi.

Neni 128
Raportimi mbi planin e riorganizimit të përshpejtuar

1. Administratori mbikëqyrës harton dhe depoziton në gjykatën e falimentimit një raport të ndërmjetëm për përmbajtjen e planit të riorganizimit të përshpejtuar brenda një periudhe prej 15 ditëve nga marrja e detyrës.
2. Raporti përfshin një vlerësim fillestar të shkaqeve që çuan në vështirësitë financiare të debitorit si edhe një opinion mbi qëndrueshmërinë e veprimtarisë tregtare në rast se plani i riorganizimit të përshpejtuar miratohet.
3. Raporti përfundimtar për planin e riorganizimit të përshpejtuar depozitohet në gjykatën e falimentimit të paktën 1 javë para mbajtjes së mbledhjes së kreditorëve që vendos për këtë plan.
4. Për hartimin e raportit, administratori mbikëqyrës mund të kërkojë nga debitori çdo informacion dhe sqarim që e mendon të arsyeshëm. Administratori mund të kërkojë informacion edhe nga kreditorët që fillimisht mbështetën planin.
5. Nëse është e nevojshme, administratori mbikëqyrës mund t'i kërkojë gjykatës së falimentimit të caktojë një ekspert. Kërkesa duhet të jetë e arsyetuar dhe të identifikojë elementët e saktë të analizës që i kërkohen ekspertit.

Neni 129
Shprehjet e mbështetjes për planin e riorganizimit të përshpejtuar

1. Kreditorët mund të mbështesin formalisht planin e riorganizimit të përshpejtuar, në çdo kohë, nga fillimi i kësaj procedure deri 3 ditë para mbajtjes së mbledhjes.
2. Mbështetja për planin mund të realizohet me anë të një deklarate noteriale, ose me anë të një deklarate me shkrim ose me gojë të bëra para sekretarit të gjykatës së falimentimit.

Neni 130
Lista e kreditorëve në procedurën e riorganizimit të përshpejtuar

1. Hartimi i listës së kreditorëve i nënshtrohet rregullave të përgjithshme në rastin e procedurës së riorganizimit të përshpejtuar, për aq kohë sa nuk rregullohet shprehimisht në këtë nen.
2. Administratori mbikëqyrës ka 5 ditë kohë për të përfunduar listën e kreditorëve, duke filluar numërimin nga dita e fundit për të provuar pretendimet. Lista depozitohet në gjykatën e falimentimit dhe bëhet publike në Qendrën Kombëtare të Regjistrimit dhe përmes shpalljes në gjykatë.
3. Nga publikimi i vendimit deri në fillimin e procedurës së riorganizimit të përshpejtuar dhe gjatë 15 ditëve, çdo kreditor mund të kundërshtojë tek administratori mbikëqyrës në lidhje me pretendimet që kanë mbështetur propozimin në kërkesën e debitorit. Administratori mund të marrë në konsideratë kundërshtimet gjatë mbikëqyrjes së tij lidhur me vërtetësinë dhe vlefshmërinë e pretendimeve në fjalë.
4. Debitori dhe kreditorët e tij kanë 7 ditë kohë për të kundërshtuar listën e kreditorëve. Kundërshtimi mund t'i referohet përfshirjes ose mos përfshirjes të një pretendimi, për vlerën ose për klasifikimin e pretendimit.
5. Kundërshtimet ndaj listës së kreditorëve zgjidhen sipas procedurës së përgjithshme të këtij ligji. Në çdo rast, këto kundërshtime nuk pezullojnë procedurën e riorganizimit të përshpejtuar.

Neni 131
Mbledhja e votimit të planit të riorganizimit të përshpejtuar

1. Për çdo aspekt që nuk është parashikuar në këtë nen, ligjshmëria dhe finalizimi i mbledhjes së votimit të planit të riorganizimit të përshpejtuar do të rregullohet në përputhje me nenin 104.
2. Mbledhja e votimit të planit të riorganizimit të përshpejtuar kryesohet nga gjykata e falimentimit dhe administratori i mbikëqyrjes vepron si sekretar. Në këtë rast nuk lejohet delegimi.
3. Lista e kreditorëve shërben si bazë për listën e pjesëmarrësve në mbledhjen e votimit të planit të riorganizimit të përshpejtuar. Administratori mbikëqyrës reflekton në listë ato pretendime që janë kundërshtuar. Pretendimet e kundërshtuara trajtohen si të kushtëzuara dhe nuk numërohen për formimin e kuorunit dhe as për qëllime votimi. Gjykata e falimentimit mund të lejojë përfshirjen paraprake, të pretendimit të kundërshtuar dhe efekteve të tij, kur ka elementë objektivë që vërtetojnë vlefshmërinë. Nëse vota e pretendimit në fjalë rezulton të jetë vendimtare në rezultatin përfundimtar, miratimi ose refuzimi do të konsiderohet si i ndërmjetëm dhe do të jetë objekt i vendimit përfundimtar mbi pretendimin e kundërshtuar.
4. Për llogaritjen e kuorunit, administratori mbikëqyrës përfshin pretendimet që kanë mbështetur planin e riorganizimit të përshpejtuar gjatë kërkesës së debitorit dhe të gjitha pretendimet e tjera që kanë mbështetur më pas këtë plan.
5. Formimi i klasave dhe llogaritja e shumicës për miratimin e planit të riorganizimit të përshpejtuar do të jenë të njëjta si ato të parashikuara për planin e riorganizimit.
6. Kreditorët e përmendur në pikën 4 të këtij neni, konsiderohen se kanë votuar në favor të planit, përveç se kur marrin pjesë në mbledhjen e votimit të planit të riorganizimit të përshpejtuar dhe votojnë ndryshe.

Neni 132

Miratimi i planit të riorganizimit të përshpejtuar

1. Vendimi për të miratuar planin e riorganizimit të përshpejtuar bazohet në dispozitat e Kreut II të kësaj Pjese.
2. Në rastin e kundërshtimit të një pretendimi siç është rregulluar në paragrafin e tretë të nenit 131, kundërshtuesit nuk i duhet të paraqesë kundërshtimin ndaj planit të riorganizimit të përshpejtuar duke u bazuar vetëm në shkelje të shumicës së kërkuar.

Neni 133

Efektet e miratimit të planit të riorganizimit të përshpejtuar

Si rregull i përgjithshëm, aftësia e debitorit për të administruar dhe disponuar pasuritë e tij, vazhdimi i detyrës së administratorit mbikëqyrës apo ndonjë tjetri në lidhje me zbatimin e planit dhe mbikëqyrjen e tij, do të rregullohet në përmbajtjen e planit.

Neni 134

Efektet e refuzimit të planit të riorganizimit të përshpejtuar

1. Nëse plani i riorganizimit të përshpejtuar nuk miratohet, gjykata e falimentimit shpall fillimin e procedurës së zakonshme të falimentimit, përveç nëse debitori provon se ai nuk është në gjëndjen e paaftësisë paguese dhe gjendja e pashmangshme e paaftësisë paguese nuk ekziston më.
2. Administratori mbikëqyrës vazhdon detyrën, përveç rastit kur ekzistojnë arsye objektive për të kundërtën.
3. Gjatë procedurës së re të falimentimit, debitori vazhdon të kryejë veprimtarinë e zakonshme tregtare, objekt i kufizimeve të parashikuara në nenet 60 dhe 61. Gjykata e falimentimit mund t'i heqi debitorit të drejtën e administrimit të veprimtarisë tregtare, nëse vlerëson se rrethanat e

kërkojnë. Kjo mund të ndodhë me iniciativë ose pas një kërkesë nga administratori mbikëqyrës ose kreditorët.

- 4.** Rregullat e përgjithshme do të zbatohen në lidhje me efektet mbi pretendimet dhe kontratat.

PJESA E GJASHTË

LIKUIDIMI DHE SHPËRNDARJA

KREU I

LIKUIDIMI DHE SHPËRNDARJA

RREGULLA TË PËRGJITHSHME TË LIKUIDIMIT

Neni 135

Fillimi i likuidimit

1. Debitori mund të kërkojë fillimin e likuidimit në çdo moment gjatë procedurës së falimentimit.
2. Debitori duhet të paraqesë kërkesë për fillimin e likuidimit menjëherë pasi konstaton se plani i riorganizimit nuk mund të realizohet. Mosparaqitja e kërkesës sjell të njëjtat pasoja si ato të kërkesës për fillimin e procedurës së falimentimi, sipas nenit 15.
3. Në rastet e pikës 1 dhe 2 të këtij neni, gjykata e falimentimit dëgjon administratorin e falimentimit ose mbikëqyrës dhe komitetin e kreditorëve, nëse ka një të tillë, para miratimit të vendimit.
4. Në rast se veprimtaria tregtare është ndërprerë, administratori i falimentimit ose mbikëqyrës mund të kërkojë fillimin e likuidimit. Para miratimit të vendimit, debitori dëgjohe nga gjykata e falimentimit.

Neni 136

Efektet e fillimit të likuidimit

1. Fillimi i likuidimit sjell si pasojë heqjen e mundësisë së debitorit për të administruar dhe disponuar pasurinë e tij si dhe emërimin e administratorit të falimentimit. Nëse gjykata e falimentimit vendos kështu, administrator falimentimi është personi i emëruar më parë si administrator mbikëqyrës.
2. Të gjitha borxhet dhe detyrimet që i nënshtrohen një afati konsiderohen automatikisht të maturuara.

Neni 137

Rregulla të përgjithshme për veprimet e likuidimit të pasurisë

1. Për aq sa është e mundur, veprimtaria tregtare transferohet duke ruajtur vazhdimësinë, sipas rastit, në tërësi ose në njësi të veçanta.
2. Në rast të transferimit të veprimtarisë tregtare në tërësi ose të njërive, kontratat në të cilat debitori është palë transferohen së bashku me veprimtarinë, pa pasur nevojë për pëlqimin e palës tjetër kontraktore. Edhe transferimi i licencave dhe lejeve administrative bëhet pa ndonjë veprim ose pëlqim të mëtejshëm, për sa kohë që legjislacioni nuk parashikon ndryshe.
3. Në rast të likuidimit me pjesë, shitja e pasurive kryhet me ankand, në përputhje me dispozitat përkatëse të Kodit të Procedurës Civile.
4. Kalimi i pasurive specifike si pagesa në një ose më shumë kreditorë, mund të bëhet me autorizimin e gjykatës së falimentimit.

5. Në çdo rast, blerja e veprimtarisë tregtare në tërësi, e njësisive, ose e pasurive individuale nga persona të lidhur me debitorin, kërkon autorizim nga gjykata e falimentimit.

Neni 138

Plani i likuidimit

1. Likuidimi i masës së falimentimit bëhet në përputhje me një plan likuidimi.
2. Plani i likuidimit hartohet nga administratori i falimentimit brenda 20 ditëve nga dita kur mbledhja ka vendosur për likuidimin e debitorit.
3. Plani i likuidimit depozitohet për konsultim në gjykatën e falimentimit. Debitori, kreditorët e tij dhe punonjësit e debitorit mund të paraqesin komente dhe vërejtje për planin e likuidimit, brenda 15 ditëve nga depozitimi i tij në gjykatën e falimentimit.
4. Administratori i falimentimit mund të marrë në konsideratë komentet dhe vërejtjet dhe të riformulojë planin e likuidimit brenda 5 ditëve, tërësisht ose pjesërisht, ose mund ta lërë atë të pandryshuar. Gjykata e falimentimit vendos mbi përmbajtjen përfundimtare të planit të likuidimit brenda 5 ditëve pas dorëzimit përfundimtar të tij.

Neni 139

Pagesa e kreditorëve të falimentimit

1. Pagesa e kreditorëve të falimentimit mund të fillohet vetëm pasi lista e kreditorëve është bërë përfundimtare dhe mbledhja ka vendosur likuidimin e debitorit.
2. Përjashtimisht, administratori i falimentimit mund të ngrëjë një fond rezervë me një shumë të mjaftueshme për të paguar pretendime të caktuara, objekt i përfshirjes në listën përfundimtare të kreditorëve në kohën e ndonjë shpërndarjeje të propozuar.
3. Fondet mund të shpërndahen mes kreditorëve të falimentimit sose bëhen të disponueshme fonde të mjaftueshme. Shpërndarjet duhet të kryhen nga administratori i falimentimit sipas radhës së përparësive të parashikuara në këtë ligj.
4. Para çdo shpërndarjeje, administratori i falimentimit duhet të marrë pëlqimin e gjykatës së falimentimit.

Neni 140

Koha për zbatimin e planit

1. Plani i likuidimit ekzekutohet brenda 3 muajve nga fillimi i likuidimit pas vendimit të mbledhjes.
2. Në raste të veçanta, gjykata e falimentimit mund të zgjasë procesin me 3 muaj të tjerë nëse administratori i falimentimit jep shpjegime objektive dhe të mjaftueshme.
3. Çdo 2 muaj, administratori i falimentimit harton dhe vë në dispozicion të palëve një raport mbi ecurinë e likuidimit.
4. Mospërbushja e detyrimeve dhe afateve të përcaktuara në pikat 1, 2 dhe 3 të këtij neni sjell heqjen e shpërblimit për administratorin e falimentimit dhe nevojën për të kthyer shpërblimet e marra, përveç nëse gjykata e falimentimit vëren se masa është e padrejtë ose e papërshtatshme, rast në të cilin heqja e shpërblimit ë mund të jetë e pjesshme në varësi të rrethanave.

KREU II

SHLYERJA E KREDITORËVE TË SIGURUAR

Neni 141

E drejta për të disponuar pasurinë

1. Administratori i falimentimit ose debitori me autorizimin e administratorit mbikëqyrës, ka të drejtë të disponojë çdo pasuri që është objekt i një të drejte të siguar, në qoftë se vlera e kolateralit është më e madhe se shuma që i detyrohet kreditorit të siguar së bashku me shpenzimet e bëra për ekzekutimin e tij.
2. Nëse vlera e kolateralit është më e vogël ose e barabartë me totalin e vlerës së kredisë së pretenduar nga kreditori i siguar dhe shpenzimet e bëra për ekzekutimin e saj, administratori i falimentimit ose mbikëqyrës, në varësi të rastit, vendos nëse do të lejojë që kreditori i siguar të ushtrojë të drejtën për ta ndarë objektin në përputhje me këtë ligj.
3. Përpara se administratori i falimentimit të shesë një pasuri në posedim të tij tek një palë e tretë, ai njofton kreditorin e siguar për shitjen e propozuar. Kreditorit të siguar i jepet një periudhë minimale prej 1 jave përpara datës së shitjes për të propozuar një mënyrë alternative më të favorshme për shitjen e pasurisë. Kjo alternativë mund të jetë shitja e pasurisë nga kreditori.
4. Në përputhje me pikat 1 dhe 2 të këtij neni, pas periudhës 6 mujore të pushimit të parashikuar në nenin 69, kreditori i siguar mund të fillojë ose të vazhdojë ekzekutimin. Në këtë rast, ose që nga fillimi, nëse kolaterali nuk është i nevojshëm për vazhdimin e aktivitetit ose veprimtarisë profesionale, kreditori i siguar mund të kërkojë ekzekutimin e sigurisë. Nëse administratori nuk fillon ekzekutimin brenda 15 ditëve nga paraqitja e kërkesës, gjykata e falimentimit mund të shkarkojë administratorin ose të vendosë një sanksion ndaj tij.
5. Nëse pas periudhës 6 mujore të pushimit të ekzekutimeve të parashikuara në nenin 69, kreditori i siguar fillon ose vazhdon ekzekutimin e pasurisë së siguar, administratori i falimentimit ose mbikëqyrës që parashikon mundësinë e një shitje si duke ruajtur vazhdimësinë e veprimtarisë tregtare mund të kërkojë që pasuria, e cila është objekt i të drejtës së siguar, të mund të mbahet. Në këtë rast, administratori i paguan kreditorit të siguar vlerën e pasurisë të llogaritur në inventar, minus kostot e parashikuara të ekzekutimit.

Neni 142

Mbrojtja e kreditorit të siguar nga shitja e vonuar

1. Nëse gjykata e falimentimit ka lëshuar një masë të përkohshme që në bazë të nenit 22 i ndalon çdo kreditori të siguar për të shitur një pasuri përpara fillimit të procedurës së falimentimit dhe çdo interes i akumuluar mbi vlerën e borxhit që i detyrohet kreditorit që nga data e kërkesës, i paguhet kreditorit jo më pak se 3 muaj pas fillimit të procedurës së falimentimit. Kjo dispozitë nuk zbatohet nëse shuma dhe vlera e pretendimit të kreditorit dhe çdo detyrim tjetër në bazë të vlerës së pasurisë, nuk mund të mbulohet nga të ardhurat e përfituara nga shitja për shlyerjen e kreditorëve.
2. Në çdo kohë përgjatë periudhës 3 mujore, gjykata e falimentimit heq kufizimet dhe urdhëron masa të tjera të sigurisë në qoftë se kreditori i siguar provon se vlera e kolateralit nuk po mbrohet në mënyrën e duhur.

Neni 143

Shpërndarja e të ardhurave

1. Kur një pasuri, objekt i një të drejte të siguar është shitur për shkak kësaj të drejte, të ardhurat nga shitja minus kostot e shkaktuara prej shitjes së pasurisë përdoren pa vonesë për të shlyer

nevojat e kreditorit të siguruar.

2. Nëse administratori i falimentimit i transferon kreditorit të siguruar një pasuri të cilën administratori ka të drejtë ta shesë sipas nenit 141 të këtij ligji, me qëllim që pasuria të shitet nga kreditori i siguruar, ky i fundit i parapaguan administratorit të falimentimit kostot e vlerësuara të shitjes, dhe, nëse është rasti, detyrimet fiskale paguhen nga të ardhurat e shitjes së pasurisë.

KREU III

RADHA E PRETENDIMEVE NË LIKUIDIM DHE SHPËRNDARJE

Neni 144

Radha e përparësive në shpërndarje

1. Pas përmbushjes së detyrimeve në përputhje me këtë ligj, në të gjitha rastet e likuidimit, procedura vazhdon me përmbushjen e pretendimeve të kreditorëve sipas kësaj radhe:
 - a) pretendimet e siguruara deri në vlerën e pronës që shërben si kolateral;
 - b) pretendimet e kreditorëve të preferuar, sipas nenit 38 të këtij ligji;
 - c) pretendimet e kreditorëve të pasiguruar;
 - d) pretendimet e kreditorëve fundorë, sipas nenit 40 të këtij ligji;
 - e) pretendimet e partnerëve, aksionerëve, themeluesve dhe anëtarëve të debitorit në cilësinë e tyre si të tillë.
2. Pagesa e kreditorëve të procedurës së falimentimit zhvillohet sose pretendimet të jenë maturuar. Pagesa e kreditorëve të falimentimit bëhet duke marrë parasysh nevojën për të paguar në radhë të parë kreditorët e procedurës së falimentimit. Në rast dyshimi, administratori i falimentimit ndan një shumë monetare përpara se të fillojë pagesën e kreditorëve të përmendur në pikën 1 të këtij neni.

Neni 145

Rregulli i përparësisë absolute

1. Pretendimet paguhen sipas radhës së përparësisë sipas nenit 144 të këtij ligji.
2. Pagesa e pretendimeve të kreditorëve të një radhe përparësie më të ulët mund të bëhet vetëm pas pagesës në mënyrë të plotë të pretendimeve të të gjithë kreditorëve të një radhe përparësie më të lartë.
3. Brenda çdo radhe, pagesat e çdo nën-ndarjeje bëhen vetëm pasi nën-ndarja më e lartë është paguar plotësisht.
4. Kur burimet janë të pamjaftueshme për të përmbushur plotësisht të gjitha pretendimet e një nën-ndarjeje, pretendimet e kësaj nën-ndarjeje plotësohen në mënyrë proporcionale.

Neni 146

Lista e shpërndarjes

Përpara çdo shpërndarjeje, administratori i falimentimit përgatit një listë të pretendimeve dhe të vlerave të tyre, të cilat duhet të shqyrtohen për t'u shpërndarë, si dhe vlerën e disponueshme për shpërndarje nga masa e falimentimit. Lista tregon se sa do të shpërndahet për secilin kreditor. Kjo listë depozitohet në regjistrin e gjykatës së falimentimit për t'u kontrolluar prej palëve.

Neni 147

Fondet e mbajtura për shlyerjen e kreditorëve të siguruar

1. Kreditori i siguruar trajtohet si një kreditor i pasiguruar për çdo pjesë të pretendimit të tij të siguruar që nuk përmbushet nga të ardhurat që rezultojnë nga zbatimi i të drejtave të siguruara të tij. Nëse kreditori i siguruar heq dorë nga e drejta e siguruar e tij, ai trajtohet si një kreditor i pasiguruar.
2. Nëse, në kohën e shpërndarjes së parë, vetëm administratori i falimentimit ka të drejtë të disponojë një pasuri objekt i një të drejte të siguruar, dhe administratori nuk e ka disponuar ende pasurinë, administratori i falimentimit vlerëson shkallën e humbjes së kreditorit të siguruar, nëse ka, dhe duhet të mbajë fonde të mjaftueshme për të mbuluar një pretendim të tillë.

Neni 148

Fondet e mbajtura për të plotësuar pretendimet e kushtëzuara

1. Pretendimet objekt i një kushti ose kërkesë gjyqësore, vlerësohen për vlerën e plotë gjatë shpërndarjes së parë. Fondet që mbulojnë këtë pretendim nuk paguhen gjatë shpërndarjes dhe mbahen.
2. Pretendimet objekt i një kushti nuk llogariten gjatë shpërndarjes përfundimtare nëse mundësia e përmbushjes së kushtit ose zgjidhjes së çështjes gjyqësore është aq e largët ose e pamundur, sa që pretendimi është i pa vlerë në datën e shpërndarjes. Në një rast të tillë, fondet mbahen në përputhje me pikën 1 të këtij neni dhe nëse kushti është realizuar, shpërndahen gjatë shpërndarjes përfundimtare.

Neni 149

Kundërshtimet kundrejt listës së shpërndarjes

1. Kreditorët e falimentimit mund të kundërshtojnë listën e shpërndarjes vetëm kur lista është në kundërshtim me ligjin.
2. Kreditorët e falimentimit paraqesin kundërshtimet ndaj listës së shpërndarjes në gjykatën e falimentimit të paktën 1 javë para se të fillojë shpërndarja e parë. Çdo vendim që refuzon një kundërshtim i bëhet me dije kreditorit dhe administratorit të falimentimit.
3. Çdo vendim që urdhëron një ndryshim në listën e shpërndarjes dërgohet tek kreditori, administratori, dhe depozitohet në regjistrin e gjykatës së falimentimit për t'u kontrolluar nga palët.

Neni 150

Përcaktimi i pjesëve të pretendimit

Administratori i falimentimit, në konsultim me komitetin e kreditorëve, përcakton pjesët e pretendimeve të kreditorëve për t'u paguar në shpërndarjen e parë dhe në ato vijuese.

Neni 151

Shpërndarja përfundimtare

1. Shpërndarja përfundimtare bëhet me miratimin e gjykatës së falimentimit sose masa e falimentimit të jetë shitur.
2. Administratori i falimentimit paraqet llogaritë e tij pas shpërndarjes përfundimtare në mënyrën e përcaktuar në nenin 49.

Neni 152
Teprica pas shpërndarjes përfundimtare

1. Në qoftë se pretendimet e të gjithë kreditorëve të falimentimit janë paguar në mënyrë të plotë si pasojë e shpërndarjes përfundimtare, administratori i falimentimit transferon çdo tepricë të mbetur te debitori.
2. Në qoftë se debitori nuk është person fizik, administratori i falimentimit ndan pjesën e mbetur mes çdo personi që është pjesëmarrës në kapitalin e debitorit, përveçse kur, në përputhje me legjislacionin tregtar në fuqi, aksionerët, ortakët ose anëtarët miratojnë një vendim për riaktivizimin e shoqërisë.

KREU IV
PËRFUNDIMI I PROCEDURËS SË FALIMENTIMIT

Neni 153
Përfundimi i procedurës së falimentimit

1. Pasi ka përfunduar shpërndarja përfundimtare, gjykata e falimentimit urdhëron përfundimin e procedurës së falimentimit.
2. Pagesa e plotë për të gjithë kreditorët e falimentimit në çdo fazë të procedurës është gjithashtu një shkak për përfundimin e procedurës.
3. Ky urdhër dhe arsyet e përfundimit shpallen publikisht.
4. Në rastin e personave juridikë, dhe derisa të gjithë kreditorët të shlyhen plotësisht, shpërndarja e plotë e të ardhurave, pas likuidimit të pasurisë sjell prishjen e personit juridik. Në këtë rast, administratori i falimentimit dërgon urdhrin e gjykatës së falimentimit në regjistrat përkatës në mënyrë që të fshijë debitorin nga këto regjistra.
5. Në rastin e personave fizikë, zbatohen dispozitat e Pjesës VII të këtij ligji.

Neni 154
Rifillimi i procedurës së falimentimit

1. Nëse, në çdo kohë brenda një viti nga përfundimi i procedurës së falimentimit, zbulohen pasuri të reja që i përkasin debitorit ose pretendime të mundshme për shmangie veprimesh ose identifikohen përgjegjësi të drejtorëve ose anëtarëve, çdo kreditor mund të kërkojë rifillimin e çështjes së falimentimit.
2. Rifillimi bëhet pavarësisht fshirjes dhe heqjes të debitorit nga regjistrat e shoqërive tregtare. Shoqëria do të duhet të riaktivizohet me qëllimin e vetëm që të rifillohen procedurat.
3. Gjykata e falimentimit vendos për rifillimin e çështjes vetëm kur pasuritë ose shkaqet e veprimit që janë identifikuar janë ose mund të jenë objektivist të mjaftueshme për të mbuluar koston e procedurës dhe për të siguruar një pagesë shtesë prej të paktën 5 përqind për kreditorët e nivelit më të lartë.
4. Procedurat e rifilluara do të jenë vetëm procedura likuidimi. Qëllimi i tyre i vetëm është marrja e pasurive ose ushtrimi i veprimeve, likuidimi i tyre dhe shpërndarja e të ardhurave mes kreditorëve.
5. Nëse nuk ka arsye objektive për të kundërtën, gjykata e falimentimit cakton të njëjtin administrator falimentimi, i cili harton një listë të re të shpërndarjes bazuar në listën e fundit të shpërndarjes.

PJESA E SHTATË

SHKARKIMI NGA DETYRIMET E MBETURA TË DEBITORËVE INDIVIDË

Neni 155

Parimi

Nëse debitori është person fizik, ai mund të shkarkohet nga detyrimet e mbetura ndaj kreditorëve të falimentimit, në përputhje me dispozitat e kësaj Pjese.

Neni 156

Kërkesa e debitorit për shkarkimin nga detyrimet e mbetura

1. Shkarkimi nga detyrimet e mbetura fillohet përmes një kërkesë me shkrim të debitorit, e cila paraqitet në gjykatën e falimentimit në çdo kohë gjatë procedurës së likuidimit. Kjo kërkesë mund t'i bashkëngjitet kërkesës për fillimin e procedurës së falimentimit.
2. Kërkesa për shkarkimin nga detyrimet e mbetura së bashku me kërkesën për fillimin e procedurës së falimentimit nënkupton njëkohësisht kërkesën për likuidimin e pasurisë. Në këtë rast, administratori i falimentimit përpilon listën e kreditorëve, harton inventarin dhe raportin, siç përcaktohet në këtë ligj. Pasi të përfundojë, ose në çdo kohë më herët por me miratim të gjykatës së falimentimit, në qoftë se është e përshtatshme për likuidim, likuidimi i pasurive dhe ndarja e procedurave kryhet në përputhje me dispozitat në pikën 1 të këtij neni.
3. Kërkesa për shkarkimin nga detyrimet e mbetura, shoqërohet me një deklaratë që vërteton vullnetin e debitorit për të kaluar çdo shumë përtej limiteve të kostos së jetesës tek një kujdestar i emëruar nga gjykata e falimentimit me propozim të debitorit. Nëse debitori ia ka ngarkuar këto të drejta një pale të tretë, ai e shpreh këtë në deklaratën e tij.
4. Çdo marrëveshje që përjashton, kushtëzon ose ndalon debitorin nga marrja e pagesave të mësipërme, është e pavlefshme.

Neni 157

Vendimi i gjykatës së falimentimit për shkarkimin nga detyrimet e mbetura

1. Përpara marrjes së vendimit për shkarkimin nga detyrimet e mbetura, gjykata e falimentimit cakton një periudhë prej 20 ditësh që kreditorët të parashtrajnë ndonjë kërkesë ose kundërshtim për shkarkimin nga detyrimet e mbetura. Administratori i falimentimit duhet të paraqesë me shkrim mendimin e tij lidhur me kundërshtimin e shkarkimit nga detyrimet e mbetura, përfshirë edhe një propozim që shkarkimi të refuzohet nëse nuk janë përmbushur kriteret.
2. Nëse nuk ka arsye për refuzimin e një kërkesë të tillë, gjykata e falimentimit miraton shkarkimin nga detyrimet e mbetura. Çdo kreditor ose administratori i falimentimit i cili nuk e ka pranuar shkarkimin e detyrimeve të mbetura në mbledhjen e fundit, mund të paraqesë një ankim të veçantë kundër këtij vendimi.
3. Në të njëjtën kohë, gjykata e falimentimit cakton një kujdestar, të cilit i transferohet teprica e të ardhurave të debitorit, sipas deklaratës së debitorit. Administratori i falimentimit mund të caktohet si kujdestar nëse kështu vendos gjykata e falimentimit.
4. Vendimi për shkarkimin nga detyrimet e mbetura shpallet publikisht.

Neni 158

Refuzimi i shkarkimit nga detyrimet e mbetura

1. Gjykata e falimentimit refuzon shkarkimin nga detyrimet e mbetura kur:
 - a) debitori është dënuar për vepër penale me një vendim të formës së prerë sipas dispozitave të Kodit Penal;
 - b) debitori, në 3 vitet e fundit nga data e dorëzimit të kërkesës për fillimin e procedurës së falimentimit ose pas kësaj kërkesë, qëllimisht ose nga pakujdesia ka dhënë një deklaratë të rreme ose të paplotë me shkrim në lidhje me gjendjen e tij financiare, në mënyrë që të përfitojë një kredi, grante nga fondet publike ose të shmangë pagesat në favor të fondeve publike;
 - c) debitori është shkarkuar nga detyrimet e mbetura në 10 vitet e fundit që nga data e dorëzimit të kërkesës dhe ky shkarkim nga detyrimet është revokuar;
 - d) debitori, në vitin e fundit që nga data e kërkesës për shkarkimin nga detyrimet e mbetura, ose pas kësaj kërkesë, me dashje ose nga pakujdesia ka dëmtuar shlyerjen e kreditorëve të falimentimit, duke krijuar detyrime të panevojshme përmes keqpërdorimit të pasurive ose duke vonuar fillimin e procedurës së falimentimit ose duke ulur mundësitë për të përmirësuar gjendjen e tij financiare;
 - e) debitori, me dashje ose nga pakujdesia, ka shkelur detyrimet e tij për të vënë në dispozicion informacionin ose për të bashkëpunuar gjatë procedurës së falimentimit; ose
 - f) debitori ka bërë, me dashje ose nga pakujdesia, deklaratë të rreme ose të paplota në përpilimin e listës që kërkohet për të paraqitur pasuritë dhe të ardhurat e tij, kreditorët e tij dhe pretendimet ndaj tij.
2. Kërkesa e një kreditori për refuzimin e shkarkimit të detyrimeve të mbetura pranohet vetëm nëse paraqitet një arsye bindëse në gjykatën e falimentimit për refuzimin e shkarkimit nga detyrimet e mbetura.

Neni 159 **Statusi ligjor i kujdestarit**

1. Kujdestari ka për detyrë të njoftojë statusin e tij tek debitori i debitorit ose tek ndonjë person tjetër që është i detyruar të bëjë pagesën ndaj debitorit. Kujdestari duhet të mbajë në një llogari të veçantë të gjitha shumat e marra gjatë kryerjes së detyrave të tij së bashku me pagesat e tjera të kryera nga debitori ose palët e treta dhe t'i shpërndajë këto fonde mbi baza vjetore tek kreditorët e falimentimit, siç udhëzohet në listën përfundimtare.
2. Kujdestari caktohet për një periudhë prej 5 vitesh mbasi merret vendimi nga gjykata e falimentimit për të shkarkuar nga detyrimet e mbetura të debitorit, përveç nëse gjykata e falimentimit vendos ndryshe.
3. Gjykata e falimentimit mund të ngarkojë kujdestarin për të mbikëqyrur përmbushjen e detyrimeve të debitorit, me kërkesë të administratorit të falimentimit ose të kreditorëve të falimentimit. Në një rast të tillë, nëse kujdestari vihet në dijeni për ndonjë shkelje të këtyre detyrimeve, ai duhet të informojë menjëherë kreditorët dhe gjykatën e falimentimit. Kujdestari detyrohet të kryejë mbikëqyrjen vetëm nëse është marrë pagesa, lidhur me këtë çështje.
4. Kujdestari, me të përfunduar detyrat e tij, i raporton gjykatës së falimentimit.

Neni 160 **Shpërblimi i kujdestarit**

1. Kujdestari ka të drejtë të shpërblehet për kryerjen e detyrave të tij dhe të rimbursohet për shpenzime të përshtatshme. Ky shpërblim përfshin kohën dhe qëllimin e veprimtarisë së kujdestarit.
2. Kriteret dhe përlllogaritja e shpërblimit të kujdestarit përcaktohen me Vendim të Këshillit të Ministrave.

Neni 161

Trajtimi i barabartë i kreditorëve

1. Ekzekutimi mbi pasuritë e debitorit në favor të një kreditori të veçantë të falimentimit nuk mund të kryhet gjatë periudhës kur debitorit ka caktuar kujdestarin.
2. Çdo marrëveshje ndërmjet debitorit dhe çdo personi tjetër, veçanërisht me kreditorët e falimentimit, që siguron përfitime disproporcionale për kreditorët e falimentimit është e pavlefshme.
3. Kujdestarit mund të ngrejë të njëjtin pretendim kundër debitorit për kompensimin e pagesave.

Neni 162

Detyrimet e debitorit

1. Gjatë periudhës së caktimit të kujdestarit, debitorit pranon të veprojë në përputhje me rregullat në vijim:
 - a) të kryejë veprimtari të përshtatshme me qëllime fitimi ose të kërkojë të punësohet dhe, nëse është i papunë të mos refuzojë një punësim të arsyeshëm;
 - b) t'i transferojë kujdestarit gjysmën e vlerës të pasurisë së fituar nga ai me anë të trashëgimisë, ose në lidhje me të drejtat e ardhshme që rrjedhin nga trashëgimia;
 - c) të njoftojë në kohë kujdestarin për çdo ndryshim të vendbanimit ose të vendit të punës, të mos fshehë të ardhurat ose pasuritë e tjera dhe të informojë gjykatën e falimentimit dhe kujdestarin, me kërkesën e tyre, për çdo të ardhur nga punësimi ose për përpjekjet e bëra për të gjetur punë si dhe çdo të ardhur të realizuar nga pasuritë e tij; dhe
 - d) të bëjë pagesat për kreditorët e falimentimit vetëm nëpërmjet kujdestarit, dhe jo duke i siguruar ndonjë avantazh ndonjë kreditori.
2. Nëse debitorit është i vetëpunësuar, ai duhet t'i paguajë kreditorët e falimentimit përmes kujdestarit të tij sikur të ishte në një kontratë të rregullt shërbimi.

Neni 163

Revokimi i shkarkimit nga detyrimet e mbetura për shkak të shkeljes së detyrimeve të debitorit

1. Kur debitorit, gjatë caktimit të kujdestarit, shkel një prej detyrimeve të veta dhe për pasojë pengon përmbushjen e detyrimeve të kreditorëve të falimentimit, atëherë, me kërkesë të një kreditori falimentimi ose të kujdestarit, gjykata e falimentimit revokon vendimin për shkarkimin nga detyrimet e mbetura. Kjo nuk vlen kur debitorit vepron jo qëllimisht. Kërkesa e kreditorit mund të paraqitet brenda 1 viti nga koha kur kreditorit vihet në dijeni të shkeljes, por, në çdo rast, jo më vonë se 6 vjet nga lëshimi i vendimit për shkarkimin nga detyrimet e mbetura.
2. Debitorit duhet të japë informacion mbi detyrimet e tij në gjykatën e falimentimit dhe, kur kërkohet nga kreditorit për të provuar vërtetësinë e informacionit, bën një deklaratë noteriale. Në qoftë se debitorit nuk arrin të japë informacion ose deklaratën noteriale brenda kohës së dhënë, pa ndonjë shkak të arsyeshëm, ose kur debitorit nuk paraqitet në gjykatën e falimentimit mbasi është thirrur nga ajo për dhënien e informacionit ose paraqitjen e deklaratës noteriale, edhe pse debitorit është njoftuar në mënyrë të rregullt dhe nuk ka asnjë justifikim të arsyeshëm, gjykata e falimentimit revokon shkarkimin nga detyrimet e mbetura.
3. Nëse evidentohet se debitorit ka shkelur qëllimisht ndonjë nga detyrimet e tij dhe si rezultat ka dëmtuar në mënyrë të konsiderueshme kreditorët e falimentimit, gjykata e falimentimit revokon shkarkimin nga detyrimet e mbetura.
4. Pala kërkuese dhe debitorit kanë të drejtë për një ankim të veçantë kundër vendimit.

5. Vendimi i revokimit të shkarkimit nga detyrimet e mbetura publikohet.

Neni 164

Revokimi për shkarkimin nga detyrimet e mbetura për shkak të dënimit penal ose mashtrimeve të debitorit

1. Gjykata e falimentimit mund të revokojë vendimin për shkarkimin nga detyrimet e mbetura me kërkesë të një kreditori falimentimi ose të kujdestarit, kur debitori, në periudhën midis fillimit të procedurës së falimentimit dhe përfundimit të procedurës së falimentimit ose gjatë veprimtarisë së kujdestarisë, është dënuar për një veprë penale sipas Kodit Penal.
2. Gjykata e falimentimit mund të revokojë shkarkimin nëse ndonjë nga palët pjesëmarrëse vërteton se ky shkarkim është marrë me anë të mashtrimit dhe paraqet një kërkesë brenda 1 viti nga data kur është vënë në dijeni për mashtrimin.
3. Kërkesa e kreditorit pranohet kur dorëzohet brenda 1 viti nga shpallja e vendimit përfundimtar për shkarkimin nga detyrimi i mbetur dhe është vërtetuar se kushtet e pikës 1 më sipër ekzistojnë dhe kreditori nuk ishte në dijeni për to deri në marrjen e vendimit përfundimtar.
4. Debitori dhe kujdestari kanë të drejtë të dëgjohen para marrjes së vendimit. Kundër vendimit kanë të drejtë për një ankim të veçantë pala kërkuese dhe debitori. Vendimi për refuzimin e shkarkimit nga detyrimet e mbetura bëhet publik.
5. Dispozitat e pikës 1 të nenit 163 të këtij ligji, zbatohen njëjloj.

Neni 165

Revokimi për shkak të mospagimit të shpërblimit të kujdestarit

1. Me kërkesë të kujdestarit, gjykata e falimentimit mund të revokojë shkarkimin nga detyrimet e mbetura, nëse shumat e marra nga kujdestari për vitin paraardhës nuk mbulojnë shpërblimin e tij dhe kujdestari ka kërkuar me shkrim pagesën ndaj debitorit brenda një periudhe jo më të shkurtër se 2 javë dhe e ka paralajmëruar atë për mundësinë e revokimit të shkarkimit të tij nga detyrimet e mbetura.
2. Para se të merret vendimi, gjykata e falimentimit i krijon mundësinë debitorit të dëgjohet. Gjykata e falimentimit nuk duhet të revokojë shkarkimin nga detyrimet e mbetura në qoftë se debitori, me kërkesë të saj, paguan shumën e papaguar, brenda 2 javëve, ose në qoftë se ka arsye të tjera bindëse për të mos revokuar shkarkimin në rrethanat e ndonjë rasti të veçantë.

Neni 166

Ndërprerja para kohe

Nëse vendimi për të shkarkuar nga detyrimet e mbetura revokohet, caktimi i kujdestarit, detyrat e tij dhe kufizimi i të drejtave të kreditorëve ndërpriten pas shpalljes së vendimit të gjykatës së falimentimit.

Neni 167

Vendimi për të mbyllur procedurën e falimentimit

1. Në qoftë se periudha e caktimit të kujdestarit ka mbaruar në afat dhe jo me përfundim të parakohshëm për shkak të revokimit, gjykata e falimentimit mund të urdhërojë që procedura e falimentimit të mbyllet, pas dëgjimit të parashtrimeve të kreditorëve të falimentimit, kujdestarit dhe debitorit.
2. Me kërkesë të një kreditori falimentimi ose me kërkesë të kujdestarit, gjykata e falimentimit refuzon mbylljen e procedurës së falimentimit kur ekzistojnë kushte jo të mjaftueshme për

shkarkimin nga detyrimet e mbetura.

3. Vendimi shpallet publikisht. Debitori dhe çdo kreditor i falimentimit që ka kërkuar refuzimin e mbylljes së procedurës së falimentimit, ka të drejtë ankimi.

Neni 168

Efekti i mbylljes së procedurës së falimentimit

1. Nëse miratohet mbyllja e procedurës së falimentimit, shkarkimi është i vlefshëm dhe detyruet për të gjithë kreditorët e falimentimit, duke përfshirë edhe ata kreditorë të cilët nuk kanë paraqitur pretendime.
2. Të drejtat e kreditorëve të falimentimit kundrejt debitorëve të debitorit dhe garantuesve, si dhe të drejtat e tyre që rrjedhin nga një njoftim i regjistruar me përparësi, ose si kreditorë të siguruar, do të mbeten të pandryshuara. Debitori, megjithatë, do të shkarkohet në lidhje me çdo kreditor, bashkë-debitor, garantues ose ndonjë person tjetër që ka pretendime ndaj tij në të njëjtën mënyrë si është shkarkuar në lidhje me pretendimet e kreditorëve të falimentimit.

Neni 169

Detyrimet që nuk mund të shkarkohen

Dhënia e shkarkimit nga detyrimet e mbetura nuk zbatohet për:

- a) huatë që i janë dhënë debitorit për të paguar shpenzimet e procedurës së falimentimit;
- b) detyrimet që kanë lindur si rezultat i mashtrimit, dëshmime të rreme ose të veprimeve të tjera në keqbesim ose veprimeve jo korrekte të kryera me dashje nga debitori;
- c) detyrimet në lidhje me mbështetjen financiare të fëmijëve;
- d) gjokat dhe sanksionet administrative;
- e) huatë e studentit;
- f) detyrimet që rrjedhin nga veprimet që kanë shkaktuar dëmtimin ose vdekjen e një personi tjetër;
- g) detyrimet që mbeten të pashkarkueshme nga procedura e mëparshme e falimentimit; dhe
- h) detyrimet në lidhje me pronat e transferuara tek personat e lidhur me debitorin.

PJESA E TETË PROCEDURA E FALIMENTIMIT NË LIDHJE ME SHTETET E HUAJA

KREU I DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 170

Qëllimi i procedurës ndërkombëtare të falimentimit

Qëllimi i kësaj pjese të ligjit është sigurimi i mekanizma efektivë në rastet e falimentimit ndërkombëtar për të promovuar objektivat në lidhje me:

- a) bashkëpunimin ndërmjet gjykatave dhe autoriteteve të tjera të Shqipërisë me shtetet e tjera të përfshira në falimentim ndërkombëtar;
- b) sigurinë më të lartë për tregti dhe investime;
- c) administrimin e drejtë dhe eficient të rasteve të falimentimit ndërkombëtar në mbrojtje të interesave të gjithë kreditorëve dhe personave të tjerë të interesuar, përfshirë edhe debitorin;
- d) mbrojtjen dhe maksimizimin e vlerës së pasurisë së debitorit; dhe
- e) lehtësimin e shpëtimit të shoqërive me probleme financiare, duke mbrojtur kështu, investimet, si edhe tregun e punës

Neni 171

Zbatimi i procedurës ndërkombëtare të falimentimit

1. Kjo pjesë zbatohet kur:

- a) kërkohet ndihmë në Shqipëri nga një gjykatë e huaj ose nga një përfaqësues i huaj në lidhje me një procedurë të huaj falimentimi; ose
- b) kërkohet ndihmë në një shtet të huaj, në lidhje me një procedurë në bazë të ligjit të falimentimit shqiptar; ose
- c) janë duke u zhvilluar njëkohësisht një procedurë e huaj dhe një procedurë sipas ligjit të falimentimit shqiptar në lidhje me të njëjtin debitor; ose
- d) kreditorët, ose persona të tjerë të interesuar në një shtet të huaj kanë interes për të kërkuar fillimin ose pjesëmarrjen në një procedurë sipas ligjit shqiptar të falimentimit.

2. Këto dispozita zbatohen për një procedurë në lidhje me debitorët që veprojnë në sektorët publikë ose strategjikë siç referohet në nenin 7, përveç nëse një ligj tjetër përcakton ndryshe.

Neni 172

Detyrimet ndërkombëtare të Shqipërisë sipas ligjit të falimentimit

Për aq kohë sa kjo pjesë bie ndesh me një detyrim të Shqipërisë që rrjedh nga marrëveshjet e nënshkuara në të cilat ajo është palë me një ose më shumë shtete të tjera, mbizotërojnë kërkesat e marrëveshjes.

Neni 173

Juridiksioni i falimentimit ndërkombëtar

Njohja e procedurave të huaja dhe bashkëpunimi me gjykatat e huaja dhe organet e tjera kompetente është në kompetencë të gjykatës shqiptare të falimentimit.

Neni 174

Autorizimi i administratorit shqiptar të falimentimit për të vepruar jashtë Shqipërisë

Administratori i falimentimit është i autorizuar për të vepruar jashtë shtetit të Shqipërisë, në emër të një procedure sipas ligjit të falimentimit Shqiptar, siç lejohet nga ligji i huaj i zbatueshëm.

Neni 175

Refuzimi për papajtueshmëri me rendin publik

Ky ligj nuk e ndalon gjykatën e falimentimit që të refuzojë kryerjen e një veprimi të rregulluar nga kjo pjesë, nëse nuk pajtohet me parimet bazë të legjislacionit shqiptar.

Neni 176

Ndihma për përfaqësuesin e huaj

Kjo Pjesë nuk kufizon pushtetin e gjykatës së falimentimit ose të administratorit të falimentimit ose mbikëqyrës shqiptar, sipas legjislacionit shqiptar, t'i ofrojnë ndihmë përfaqësuesit të huaj.

Neni 177

Interpretimi

Në interpretimin e kësaj pjese vemendje i kushtohet karakterit të saj ndërkombëtar dhe nevojës për të nxitur standartizimin në zbatimin e saj dhe në respektimin e mirëbesimit.

KREU II

AKSESI I PËRFAQËSUESVE DHE KREDITORËVE TË HUAJ NË GJYKATËN E FALIMENTIMIT

Neni 178

E drejta për akses të drejtëpërdrejtë

Një përfaqësues i huaj ka të drejtë të aplikojë drejtpërdrejt në gjykatën shqiptare të falimentimit.

Neni 179

Juridiksioni i kufizuar

Fakti që një aplikim është bërë në gjykatën shqiptare të falimentimit, sipas kësaj pjese, nga një përfaqësues i huaj nuk e bën atë ose pasuritë dhe çështjet e huaja të debitorit objekt të juridiksionit të gjykatave shqiptare, për ndonjë qëllim tjetër veç aplikimit.

Neni 180

E drejta e një përfaqësuesi të huaj për të filluar procedurën e falimentimit

Një përfaqësues i huaj ka të drejtë të aplikojë për të filluar procedurën e falimentimit vetëm nëse përmbushen kushtet sipas kësaj Pjese.

Neni 181

Pjesëmarrja e një përfaqësuesi të huaj në procedurën shqiptare të falimentimit

Me njohjen e një procedure të huaj, përfaqësuesi i huaj ka të drejtë të marrë pjesë në procedurën e falimentimit të kryer në Shqipëri në lidhje me detyrimet ose pasuritë, në përputhje me këtë Pjesë.

Neni 182

Aksesi i kreditorëve të huaj në një procedurë sipas ligjit shqiptar të falimentimit

1. Kreditorët e huaj kanë të njëjtat të drejta si kreditorët shqiptarë në lidhje me fillimin dhe pjesëmarrjen në një procedurë falimentimi në Shqipëri, sipas kësaj Pjese.
2. Dispozitat e pikës 1 të këtij neni nuk ndikojnë në renditjen e pretendimeve në një procedurë falimentimi, sipas kësaj pjese, përveç se pretendimet e kreditorëve të huaj nuk duhet të renditen më poshtë se ato të pretendimeve të pasiguruara vetëm për shkak se mbajtësi i një pretendimi të tillë është një kreditor i huaj.

Neni 183

Njoftimi i kreditorëve të huaj për procedurën e falimentimit sipas ligjit shqiptar

1. Sa herë që sipas ligjit shqiptar të falimentimit duhet bërë njoftimi ndaj kreditorëve në Shqipëri, një njoftim i tillë gjithashtu duhet t'i bëhet edhe kreditorëve të njohur që nuk kanë adresat në Shqipëri. Gjykata e falimentimit mund të urdhërojë që të ndërmerren masat e duhura me synimin e njoftimit të kreditorëve, adresa e të cilëve nuk dihet ende.
2. Një njoftim i tillë ndaj kreditorëve të huaj duhet të bëhet në mënyrë individuale, përveç nëse gjykata e falimentimit konsideron se, sipas rastit, një formë tjetër e njoftimit është më e përshtatshme. Njoftimi ndaj kreditorëve të njohur të huaj mund të bëhet përmes shpalljes në gazeta të huaja siç i gjykon më të përshtatshme administratori shqiptar i falimentimit, për të siguruar që përmbajtja e njoftimit vendos në dijeni kreditorët e njohur të huaj. Nuk kërkohen letra zyrtare.
3. Njoftimi i fillimit të procedurës së falimentimit që i jepet kreditorëve të huaj duhet të:
 - a) tregojë një periudhë të arsyeshme për paraqitjen e pretendimeve dhe të përcaktojë vendin për depozitimin e tyre;
 - b) tregojë nëse kreditorët e siguar duhet të paraqesin pretendimet e tyre të siguruara; dhe
 - c) përmbajnë ndonjë informacion tjetër që kërkohet të përfshihet në një njoftim të tillë të kreditorëve në përputhje me ligjin e Shqipërisë dhe urdhrat e gjykatës së falimentimit.

KREU III

NJOHJA E NJË PROCEDURE TË HUAJ FALIMENTIMI DHE NDIHMAT

Neni 184

Aplikimi për njohjen e një procedure të huaj

1. Një përfaqësues i huaj mund të aplikojë në gjykatën e falimentimit për njohjen e procedurës së huaj në të cilën është emëruar përfaqësuesi i huaj.
2. Një aplikim për njohje shoqërohet nga:
 - a) një kopje vërtetimi për vendimin e fillimit të procedurës së huaj dhe emërimit të përfaqësuesit të huaj; ose
 - b) një vërtetim nga gjykata e huaj që konfirmon ekzistencën e procedurës së huaj dhe të

- emërimin të përfaqësuesit të huaj; ose
- c) në mungesë të provave të përmendura në gërmat a) dhe b) të këtij neni, çdo provë tjetër të pranueshme në gjykatën e falimentimit për ekzistencën e procedurës së huaj dhe të emërimin të përfaqësuesit të huaj.
3. Një aplikim për njohje shoqërohet me një deklaratë që identifikon të gjithë procedurat e huaja dhe çdo procedurë sipas ligjit të falimentimit Shqiptar në lidhje me detyrimin, ose që përfaqësuesi i huaj është në dijeni.
 4. Gjykata e falimentimit mund të kërkojë një përkthim në gjuhën shqipe të dokumenteve të ofruara në mbështetje të aplikimit për njohjen.

Neni 185 **Prezumime në lidhje me njohjen**

1. Nëse vendimi ose vërtetimi i përmendur në pikën 2 të nenit 193 të këtij ligji, tregon se procedura e huaj është një procedurë kryesore falimentimi dhe se përfaqësuesi i huaj është një person ose organ brenda kuptimit të pikës 25 të nenit 3 të këtij ligji, gjykata e falimentimit ka të drejtë t'i prezumojë faktet si të vërtetuara.
2. Dokumentet e dorëzuara bashkëlidhur kërkesës për njohje, mund të konsiderohen autentike nga gjykata e falimentimit, pa marr parasysh nëse janë legalizuar
3. Në mungesë të provave që tregojnë të kundërtën, zyra e regjistruar e debitorit, ose vendbanimi i zakonshëm në rastin e një individi, prezumohet të jetë qendra kryesore e interesit e debitorit.

Neni 186 **Vendimi mbi njohjen e një procedure të huaj**

1. Sipas nenit 175 të këtij ligji, procedura e huaj njihet nëse:
 - a) procedura e huaj është një procedurë brenda kuptimit të kësaj pjese;
 - b) përfaqësuesi i huaj që aplikon për njohje është një person ose organ sipas kuptimit të pikës 25 të nenit 3 të këtij ligji
 - c) aplikimi i plotëson kërkesat e pikës 2 të nenit 184 të këtij ligji; dhe
 - d) kërkesa është dorëzuar në gjykatën e falimentimit sipas nenit 173 të këtij ligji.
2. Procedura e huaj duhet të njihet:
 - a) si një procedurë e huaj kryesore në qoftë se ajo është duke u zhvilluar në shtetin ku debitori ka qendrën e tij kryesore të interesit; ose
 - b) si një procedurë e huaj dytësore në qoftë se debitori ka vendndodhjen sipas kuptimit të pikës 30 të nenit 3 të këtij ligji në shtetin e huaj.
3. Një aplikim për njohjen e një procedure të huaj, vendoset në kohën më të hershme të mundshme, dhe në çdo rast para 15 ditëve nga momenti i kërkesës.
4. Dispozitat e neneve 184, 185, 186 dhe 187 të këtij ligji nuk parandalojnë ndryshimin ose ndërprerjen e njohjes nëse provohet që kushtet e njohjes nuk janë të plota ose kanë pushuar së ekzistuari.

Neni 187 **Informacioni i mëvonshëm**

Nga momenti i dorëzimit të aplikimit për njohjen e procedurës së huaj, përfaqësuesi i huaj njofton gjykatën e falimentimit menjëherë për:

- a) çdo ndryshim thelbësor në statusin e procedurës së huaj të njohur ose në statusin e emërimin të përfaqësuesit të huaj; dhe
- b) çdo procedurë tjetër të huaj ose procedurë në lidhje me të njëjtin detyrim, ose që bëhet e

njohur për përfaqësuesit e huaj.

Neni 188

Ndihma që mund të ofrohet gjatë aplikimit për njohjen e një procedure të huaj

1. Nga koha e dorëzimit të aplikimit për njohjen derisa të merret vendimi, me kërkesën e përfaqësuesit të huaj, kur nevojitet ndihmë urgjente për të mbrojtur pasurinë e debitorit ose interesat e kreditorëve, gjykata e falimentimit mund të garantojë një ndihmë të përkohshme, duke përfshirë:
 - a) ndalimin e ekzekutimit të pasurive të debitorit;
 - b) vendosjen e administrimit ose realizimin e të gjitha ose një pjese të pasurisë së debitorit që ndodhet në Shqipëri, një përfaqësuesi të huaj ose ndonjë administratori të përkohshëm të falimentimit, për të mbrojtur dhe ruajtur vlerën e pasurive për nga natyra e tyre ose për shkak të rrethanave të tjera;
 - c) çdo ndihmë e përmendur në pikën 1, gërma d) dhe g) të nenit 190 të këtij ligji.
2. Përveç kur parashikohet ndryshe në nenin 190 të këtij ligji, ndihma e dhënë sipas këtij neni mbaron kur vendoset aplikimi për njohjen e procedurës.
3. Gjukata e falimentimit mund të refuzojë të japë ndihmë sipas këtij neni, nëse kjo ndihmë do të ndërhynte me administrimin procedurës kryesore të huaj.

Neni 189

Efektet e njohjes së një procedure kryesore të huaj

1. Pas njohjes së një procedure të huaj që është një procedurë kryesore e huaj:
 - a) pezullohet fillimi ose vazhdimi i veprimeve individuale ose procedurave individuale lidhur me pasurinë, të drejtat, borxhet ose detyrimet e debitorit;
 - b) pezullohet ekzekutimi kundër pasurisë së debitorit; dhe
 - c) pezullohet e drejta për të transferuar, penguar ose disponuar ndonjë prej pasurive të debitorit jashtë aktivitetit të zakonshëm të biznesit.
2. Objekti, ndryshimi ose ndërprerja, e ndalimit dhe pezullimit të referuar në pikën 1 më sipër janë objekt i vendimit të gjykatës së falimentimit siç parashihet në këtë ligj ose kur procedura e huaj kryesore nuk garanton siç duhet interesat e subjekteve shqiptare.
3. Dispozitat e gërmës a) të pikës 1 të këtij neni, nuk ndikojnë të drejtën për fillimin e veprimeve individuale ose procedurave në masën e nevojshme për të ruajtur një pretendim kundër debitorit.
4. Dispozitat e pikës 1 të këtij neni nuk ndikojnë të drejtën për të kërkuar fillimin e procedurës ose të drejtën për të paraqitur pretendim në këtë procedurë.

Neni 190

Ndihma që mund të garantohet pas njohjes së një procedure të huaj

1. Pas njohjes së një procedure të huaj, qoftë kryesore ose dytësore, kur është e nevojshme për të mbrojtur pasurinë e debitorit ose interesat e kreditorëve, gjykata e falimentimit, me kërkesë të përfaqësuesit të huaj, mund të japë çdo ndihmë të përshtatshme, duke përfshirë:
 - a) ndalimin e fillimit ose vazhdimit të veprimeve individuale ose procedurave të individuale lidhur me pasurinë, të drejtat, borxhet ose detyrimet e debitorit, nëse këto nuk janë pezulluar sipas gërmës a) të pikës 1 të nenit 189 të këtij ligji;
 - b) ndalimin e ekzekutimit ndaj pasurive të debitorit nëse nuk janë pezulluar sipas gërmës b) të pikës 1 të nenit 189 të këtij ligji;

- c) pezullimin e të drejtës për të transferuar, penguar ose disponuar ndonjë pasuri të debitorit nëse kjo e drejtë nuk është pezulluar sipas gërmës c) të pikës 1 të nenit 189 të këtij ligji;
 - d) sigurimin e dëgjimit të dëshmitarëve, marrjen e provave ose dërgimin e informacionit në lidhje me pasuritë, punët, të drejtat, borxhet ose detyrimet e debitorit;
 - e) vendosjen e administrimit ose realizimin e të gjitha ose një pjesë të pasurisë së debitorit që ndodhet në këtë shtet, përfaqësuesit të huaj ose një personi tjetër të caktuar nga gjykata e falimentimit;
 - f) zgjatjen e ndihmës së dhënë në bazë të pikës 1 të nenit 188 të këtij ligji; dhe
 - g) dhënien e ndonjë ndihme shtesë që mund të jetë në dispozicion të një administratori shqiptar të falimentimit dhe vendosjen e ndalimeve të tjera sipas këtij ligji.
4. Me njohjen e një procedure të huaj, qoftë kryesore ose dytësore, gjykata e falimentimit, me kërkesën e përfaqësuesit të huaj, mund t'ia besojë shpërndarjen e të gjithë ose një pjese të pasurive të debitorit që ndodhen në Shqipëri, përfaqësuesit të huaj ose një personi tjetër të caktuar nga gjykata e falimentimit, me kusht që gjykata e falimentimit të përcaktojë se interesat e kreditorëve shqiptarë janë të mbrojtura në mënyrë të përshtatshme.
 5. Në dhënien e ndihmës sipas këtij neni për një përfaqësues të një procedure të huaj dytësore, gjykata e falimentimit duhet të përcaktojë se ndihma lidhet me pasurinë që, sipas këtij ligji, duhet të administrohet në procedurën e huaj dytësore ose që lidhet me informacionin e kërkuar në këtë procedurë.

Neni 191

Mbrojtja e kreditorëve dhe personave të tjerë të interesuar

1. Në dhënien ose refuzimin e ndihmës sipas nenit 188 ose 190 të këtij ligji, ose në ndryshimin ose ndërprerjen e ndihmës sipas pikës 3 të këtij neni, gjykata e falimentimit përcakton se interesat e kreditorëve dhe personave të tjerë të interesuar, duke përfshirë edhe debitorin, janë të mbrojtura në mënyrë të përshtatshme.
2. Gjukata e falimentimit mund të kushtëzojë ndihmën e dhënë në bazë të neneve 188 dhe 190 në kushtet që e konsideron të përshtatshme.
3. Gjukata e falimentimit me kërkesën e përfaqësuesit të huaj ose të një personi të prekur nga ndihma e dhënë në bazë të neneve 188 dhe 190 të këtij ligji, sipas detyrës së saj, mund të ndryshojë ose të ndërpresë këtë ndihmë.

Neni 192

Veprimet për të shmangur dëmtimin e kreditorëve

1. Pas njohjes së procedurës së huaj, përfaqësuesi i huaj mund të marrë masa për të shmangur ose anuluar aktet që dëmtojnë kreditorët.
2. Kur procedura e huaj është një procedurë e huaj dytësore, gjykata e falimentimit përcakton se veprimi lidhet me pasuritë që, sipas ligjit të Shqipërisë, administrohet në kuadër të procedurës së huaj dytësore.

Neni 193

Ndërhyrja e një përfaqësuesi të huaj në procedurën e falimentimit në Shqipëri

Pas njohjes së procedurës së huaj sipas ligjit shqiptar, përfaqësuesi i huaj mund të ndërhyjë në çdo procedurë në të cilën debitorin është palë.

KREU IV
BASHKËPUNIMI ME GJYKATAT E HUAJA DHE PËRFAQËSUESIT E HUAJ

Neni 194

Bashkëpunimi dhe komunikimi i drejtpërdrejtë midis gjykatës së falimentimit dhe gjykatave të huaja ose përfaqësuesve të huaj

1. Në çështjet e parashikuara në nenin 170 të këtij ligji gjykata e falimentimit bashkëpunon sa më ngushtë të jetë e mundur me gjykatat e huaja ose përfaqësuesit e huaj, në mënyrë të drejtpërdrejtë ose nëpërmjet një administratori të falimentimit.
2. Gjykata e falimentimit ka të drejtë të komunikojë ose të kërkojë informacion ose ndihmë të drejtpërdrejtë nga gjykatat e huaja ose përfaqësuesit e huaj.

Neni 195

Bashkëpunimi dhe komunikimi i drejtpërdrejtë midis administratorit të falimentimit ose mbikëqyrës dhe gjykatave të huaja ose përfaqësuesve të huaj

1. Në çështjet e parashikuara në nenin 170 të këtij ligji, administratori i falimentimit ose mbikëqyrës, në ushtrimin e funksioneve të tij dhe nën mbikëqyrjen e gjykatës së falimentimit, bashkëpunon në masën maksimale të mundshme me gjykatat e huaja ose përfaqësuesit e huaj.
2. Administratori i falimentimit ose mbikëqyrës, në ushtrimin e funksioneve të tij dhe nën mbikëqyrjen se gjykatës së falimentimit, ka të drejtë të komunikojë drejtpërdrejtë me gjykatat e huaja ose përfaqësuesit e huaj.

Neni 196

Format e bashkëpunimit

Bashkëpunimi i përmendur në nenet 194 dhe 195 të këtij ligji mund të zbatohet në çdo mënyrë të përshtatshme, përfshirë:

- a) emërimin e një personi ose organi për të vepruar sipas drejtimit të gjykatës së falimentimit;
- b) komunikimin e informacionit me çdo mënyrë, kur shihet e arsyeshme nga gjykata e falimentimit;
- c) koordinimin e administrimit dhe mbikëqyrjen e pasurive të debitorit dhe të punëve të tij;
- d) miratimin ose zbatimin nga ana e gjykatave të marrëveshjeve në lidhje me koordinimin e procedurave;
- e) koordinimin e procedurave të njëkohshme të lidhura me të njëjtin debitor;

KREU V

PROCEDURAT E NJËKOHSHME

Neni 197

Fillimi i procedurës së falimentimit, pas njohjes së një procedure të huaj kryesore

1. Pas njohjes së një procedure të huaj kryesore, një procedurë sipas ligjit të falimentimit shqiptar mund të fillohet vetëm nëse debitorit ka pasuri në Shqipëri;
2. Efektet e kësaj procedure kufizohen tek pasuritë e debitorit që ndodhen në Shqipëri dhe, në masën e nevojshme për të bashkëpunuar dhe koordinuar në bazë të neneve 194, 195 dhe 196 të

këtij ligji, tek pasuritë e tjera të debitorit që duhet të administrohen në procedurën e falimentimit.

Neni 198

Koordinimi i procedurës së falimentimit dhe një procedure të huaj

Kur procedura e huaj dhe procedura e falimentimit janë duke u zhvilluar njëkohësisht në lidhje me të njëjtin debitor, gjykata e falimentimit kërkon bashkëpunimin dhe koordinimin në bazë të neneve 194, 195 dhe 196 të këtij ligji, dhe si parashikimeve në vijim:

- a) kur procedura e falimentimit ndodh në kohën kur është paraqitur aplikimi për njohjen e procedurës së huaj,
 - i. çdo ndihmë e dhënë në bazë të neneve 188 dhe 190 të këtij ligji duhet të jetë në përputhje me procedurën e falimentimit në Shqipëri; dhe
 - ii. nëse procedura e huaj njihet në Shqipëri si një procedurë kryesore e huaj e falimentimit, nenit 189 të këtij ligji nuk zbatohet;
- b) kur procedura falimentimit në Shqipëri fillon pas njohjes, ose pas dorëzimit të kërkesës për njohjen e procedurës së huaj,
 - i. çdo ndihmë në fuqi sipas neneve 188 dhe 190 të këtij ligji, shqyrtohet nga gjykata e falimentimit dhe ndryshohet ose ndërpritet nëse është në kundërshtim me procedurën e falimentimit në Shqipëri; dhe
 - ii. nëse procedura e huaj është një procedurë e huaj kryesore, ndalimi dhe pezullimi i përmendur në pikën 1 të nenit 189 të këtij ligji do të ndryshohet ose ndërpritet në përputhje me pikën 2 të nenit 189 të këtij ligji nëse është në kundërshtim me procedurën e falimentimit në Shqipëri;
- c) në dhënien, zgjerimin ose ndryshimin e ndihmës së dhënë një përfaqësuesi të një procedure dytësore të huaj, gjykata e falimentimit përcakton se kjo ndihmë lidhet me pasuritë që, sipas ligjit të Shqipërisë, duhet të administrohen në procedurën e huaj dytësore, ose që lidhet me informacionin e kërkuar në atë procedurë.

Neni 199

Koordinimi i disa procedurave të huaja

Në çështjet e përmendura në nenin 170 të këtij ligji, kur ndaj të njëjtit debitor ka më shumë se një procedurë të huaj, gjykata do të kërkojë bashkëpunimin dhe koordinimin në bazë të neneve 194, 195 dhe 196 të këtij ligji, dhe zbatohen si më poshtë:

- a) çdo ndihmë që i jepet, sipas nenit 188 ose 190 të këtij ligji, një përfaqësuesi të huaj, pas njohjes së një procedure të huaj kryesore, duhet të jetë në përputhje me procedurën e huaj kryesore;
- b) nëse vendimi për njohjen e procedurës kryesore të huaj është marrë pas njohjes së procedurës dytësore të huaj ose pas paraqitjes së kërkesës për njohjen e procedurës dytësore të huaj, gjykata e falimentimit rishqyrton çdo ndihmë që është ofruar sipas nenit 188 ose 190 të këtij ligji dhe ndryshon ose shfuqizon të gjitha masat që janë në kundërshtim me procedurën e huaj kryesore.
- c) në qoftë se, pas njohjes së një procedure të huaj dytësore, njihet një tjetër procedurë e huaj dytësore, gjykata e falimentimit do të japë, ndryshojë ose ndërpresë ndihmën për qëllim lehtësimin e koordinimit të procedurave.

Neni 200

Prezumimi i paaftësisë paguese bazuar në njohjen e një procedure të huaj kryesore

Në nuk provohet e kundërta, për qëllimin e fillimit të procedurës së falimentimit, njohja e procedurave të huaja është provë e paaftësisë paguese të debitorit.

Neni 201

Shlyerja e pagesës në procedurat e njëkohshme

Kreditorit, të cilit i është shlyer pjesërisht pretendimi i tij në një procedurë të zbatuar në përputhje me një ligj që rregullon falimentimin në një shtet të huaj, nuk mund të shlyhet për të njëjtën pretendim në një procedurë falimentimi në Shqipëri, lidhur me të njëjtin debitor, për aq kohë sa shumat e shlyerjes ndaj kreditorëve të tjerë të së njëjtës klasë, janë proporcionalisht më të ulëta se shumat që kreditori tashmë ka marrë, pa ndikuar në këtë mënyrë pretendimet e kreditorëve të siguruar.

PJESA NËNTË
AGJENCIA KOMBËTARE E FALIMENTIMIT

Neni 202
Statusi i Agjencisë Kombëtare të Falimentimit

1. Agjencia Kombëtare e Falimentimit (më poshtë “Agjencia”) është një person juridik, të drejtat, detyrat dhe përgjegjësitë, e së cilës përcaktohen me akt nënligjor.
2. Agjencia e ka selinë në Tiranë.
3. Organizimi dhe funksionimi i Agjencisë përcaktohen me Vendim të Këshillit të Ministrave.

Neni 203
Detyrat e Agjencisë

Agjencia ka të drejtat dhe kompetencat e mëposhtme:

- a) të japë, anulojë ose rinovojë licencat për administratorët e falimentimit dhe mbikëqyrës, në përputhje me dispozitat e këtij ligji;
- b) të hartojë dhe administrojë provimet për administratorët e falimentimit dhe mbikëqyrës;
- c) të mbajë regjistrin e administratorëve të certifikuar të falimentimit dhe mbikëqyrës;
- d) të kontrollojë dhe mbikëqyrë standardet e sjelljes profesionale të administratorëve të falimentimit dhe mbikëqyrës gjatë procedurës së falimentimit;
- e) të mbledhë dhe përpunojë të dhëna statistikore dhe të dhëna të tjera në lidhje me procedurat e falimentimit;
- f) të propozojë standardet e sjelljes dhe të kompetencave në administrimin e falimentimeve, si edhe Kodin e Etikës, dhe të kërkojë zbatimin e tyre nëpërmjet ndërmarrjes të sanksioneve dhe masave disiplinore, si dhe të kërkojë nga administratorët e falimentimit dhe mbikëqyrës një raport çdo 3 muaj për zbatimin e detyrave të tyre, dhe
- g) të zbatojë çdo detyrë tjetër të caktuar nga ky ligj.

Neni 204
Veprimtaria mbikëqyrëse e Agjencisë

1. Agjencia, gjatë ushtrimit të veprimtarisë mbikëqyrëse, kontrollon punën e administratorëve të falimentimit dhe mbikëqyrës për të siguruar kryerjen e detyrave të tyre sipas këtij ligji, me standardet kombëtare të administrimit të masës së falimentimit dhe Kodin e Etikës të miratuar me Vendim të Këshillit të Ministrave.
2. Agjencia kryen veprimtari mbikëqyrëse siç është përcaktuar në pikën 1 të këtij neni nëpërmjet vlerësimit të raporteve të shkruara dhe të paraqitura nga administratorët e falimentimit dhe mbikëqyrës dhe gjykata e falimentimit, si dhe në bazë të dokumenteve të tjera të mbajtura në kuadër e veprimtarive të administratorëve të falimentimit dhe mbikëqyrës gjatë procedurave të falimentimit.

Neni 205
Bashkëpunimi

Gjatë ushtrimit të detyrave të saj, Agjencia mund të kontraktojë dhe të bashkëpunojë me persona juridikë ose fizikë, shqiptarë ose të huaj.

Neni 206
Burimet e financimit të Agjencisë

Burimet financiare për të siguruar funksionimin e Agjencisë sigurohen nga buxheti i shtetit dhe nga tarifat që mblidhen nga veprimtaria e saj. burimet e financimit dhe të tarifave që do të realizohen nga Agjencia përcaktohen me Vendim të Këshillit të Ministrave.

PJESA DHJETË

KUNDËRVAJTJET ADMINISTRATIVE

Neni 207

Kundërvajtjet administrative

1. Depozitimi i dokumenteve dhe deklaratave me të dhëna të rreme nga debitori, anëtarët e bordit ose organeve të tjera drejtuese, aksionerët ose çdo individ tjetër që vepron në emër të debitorit, konsiderohet shkelje administrative dhe dënohet me gjobë nga gjykata e falimentimit në masën nga 50 000 (pesëdhjetë mijë) deri në 200 000 (dyqind mijë) Lekë. Lidhur me administratorët e debitorit, përveç dënimit të mësipërm, në çdo kohë që gjykata e falimentimit gjykon rastin e një shkelje shumë të rëndë në detyrat e tyre në rastet e parashikuara në këtë ligj, ajo mund të vendosë një masa administrative parandaluese për të parandaluar këta administratorë që të drejtojnë drejtpërdrejtë ose indirekt aktivitete ose veprimtari profesionale të tjera deri në një maksimum prej 5 vitesh.
2. Depozitimi i dokumenteve dhe i deklaratave me të dhëna të rreme nga një debitor individ, konsiderohet kundërvajtje administrative dhe dënohet nga gjykata e falimentimit me gjobë nga 50 000 (pesëdhjetë mijë) deri në 100 000 (njëqind mijë) Lekë.
3. Fshehja, transferimi ose tjetërsimi i pasurive ose dokumenteve ndaj administratorit të falimentimit ose mbikëqyrës, kujdestarit ose gjykatës së falimentimit, me qëllimin e pengimit të procedurës së falimentimit, konsiderohet kundërvajtje administrative dhe dënohet nga gjykata e falimentimit me gjobë nga 50 000 (pesëdhjetë mijë) deri në 200 000 (dyqind mijë) Lekë.
4. Mospërmbushja e detyrimeve sipas neneve 65 dhe 66 konsiderohet kundërvajtje administrative dhe dënohet me gjobë nga gjykata e falimentimit duke nisur nga 50 000 (pesëdhjetë mijë) deri në 200 000 (dyqind mijë) Lekë.
5. Identifikimi, shqyrtimi dhe ankimi i kundërvajtjeve administrative të përcaktuara në këtë dispozitë rregullohet nga Ligji nr. 10279/2010 “Për Kundërvajtjet Administrative”.
6. Vendimi i gjykatës së falimentimit mund të ankimohet në gjykatën e apelit.

Neni 208

Kundërvajtjet administrative të administratorit

1. Pa u kufizuar në mjete të tjera juridike të cilat mund të zbatohen, moszbatimi i vendimeve ose urdhrave të gjykatës së falimentimit nga ana e administratorit të falimentimit ose mbikëqyrës, si dhe mosrespektimi i afatave sipas këtij ligji, konsiderohet kundërvajtje administrative dhe dënohet me gjobë nga gjykata e falimentimit duke nisur nga 50 000 (pesëdhjetë mijë) deri në 200 000 (dyqind mijë) Lekë.
2. Refuzimi i administratorit të falimentimit për të dorëzuar pasuritë dhe dokumentacionin e procedurës në qoftë se shkarkohet nga detyra, konsiderohet kundërvajtje administrative dhe dënohet me gjobë nga gjykata e falimentimit duke nisur nga 50 000 (pesëdhjetë mijë) deri në 200 000 (dyqind mijë) Lekë.
3. Identifikimi, shqyrtimi dhe ankimi i kundërvajtjeve administrative të përcaktuara në këtë dispozitë rregullohen nga Ligji numër 10279/2010 “Për Kundërvajtjet Administrative”.
4. Vendimi i gjykatës së falimentimit mund të ankimohet në gjykatën e apelit.

PJESA NJËMBEDHJETË

DISPOZITA KALIMTARE

Neni 209

Dispozita Kalimtare

1. Ligji nr. 8901, datë 23.05.2002 “Për Falimentimin” shfuqizohet.
2. Neni 104 i ligjit nr. 9920, datë 19.05.2008, “Për Procedurat Tatimore në Republikën e Shqipërisë” i ndryshuar, shfuqizohet.
3. Të gjitha Vendimet e Këshillit të Ministrave dhe aktet e tjera nënligjore në zbatim të ligjit nr.8901, datë 23.05.2002, “Për Falimentimin” mbeten në fuqi dhe zbatohen nëse nuk bien në kundërshtim me këtë ligj.
4. Këshilli i Ministrave miraton brenda tre muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji, aktet nënligjore për zbatimin e tij.

Neni 210

Procedurat në vazhdim

Ky ligj nuk ka fuqi prapavepruese dhe rregullon vetëm procedurat e nisura pas hyrjes së tij në fuqi.

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.